

BOEIENDE PENSIOENRECHTSpraak GEPUBLICEERD IN 2019 OP VOLGORDE VAN PUBLICATIEDATUM

Week 1/1 – 6/1

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 12 december 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:764

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: veroordeling tot uitgestelde pensioenverrekening met terugwerkende kracht en veroordeling van de verrekeningsplichtige de pensioenuitvoerder te instrueren rechtstreeks aan de verrekeningsgerechtigde te betalen.

Annotatie: een bijzondere instructie: de pensioenuitvoerder kan niet worden gedwongen de instructie te accepteren. Bij toepassing van de Pensioenwet zou de instructie ook herroepelijk zijn. Zie art. 64, lid 2 Pensioenwet. Zie verder Rechtbank Den Haag 17 januari 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:594, PJ 2018/80 met mijn annotatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:764&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 4 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:228

Rubriek: procesrecht

Samenvatting: onbevoegdverklaring ter zake pensioenvordering gewezen ambtenaar onder verwijzing naar toepasselijke regelgeving.

Annotatie: de uitspraak lijkt op het eerste gezicht onjuist daar een gewezen ambtenaar in de toepasselijke regelgeving is gelijkgesteld met een ambtenaar tenzij in een bijzondere regeling van een uitdrukkelijke uitsluiting sprake is; van een uitdrukkelijke uitzondering van gewezen ambtenaren is in de gewraakte regeling geen sprake. Uit art. 3, lid 2 van de Landsverordening ambtenarenrechtspraak blijkt echter dat de zaak in eerste aanleg niet bij het Gerecht in Eerste Aanleg aanhangig had moeten worden gemaakt, maar bij het Gerecht in Ambtenarenzaken.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:228&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 10 december 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:6376

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting:

- Overweging 3.52: De rechtbank volgt de man evenmin in zijn betoog dat van de vrouw kan worden verwacht dat zij haar vermogen van afgerond € 692.000 liquide maakt en daarop inteert (om te voorzien in haar levensonderhoud, zodat geen behoefte aan alimentatie bestaat) met € 5.000 per maand (€ 60.000 per jaar). De vrouw heeft (onbestreden) gesteld dat zij over geen enkele oudedagsvoorziening beschikt behalve AOW. Nu partijen in hun huwelijksvoorwaarden de Wet verevening

pensioenrechten bij scheiding hebben uitgesloten, zal zij ook geen aanspraak kunnen maken op een deel van het pensioen van de man. De rechtbank acht het niet onredelijk dat zij haar vermogen belegt en te zijner tijd aanwendt voor een pensioenvoorziening. Daarmee verhoudt zich niet dat zij dit vermogen nu liquide maakt en daarop inteert.

- Overweging 3.62: een component pensioenpremie van € 9.500 maakt geen onderdeel uit van de behoefte aan alimentatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:6376&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 7/1 – 13/1

Rechtbank Rotterdam 24 oktober 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:9530

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: een beroep op rechtsverwerking houdt een beroep in op derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid; van opgewekt vertrouwen dat een vordering niet meer geldend zal worden gemaakt is niet in alle gevallen een mededeling of gedraging van degene die de vordering toekomt noodzakelijk, onder omstandigheden kan ook het achterwege blijven daarvan voldoende zijn. Verwijzing naar Gerechtshof Den Haag 19 april 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:1873. Veroordeling tot uitgestelde pensioenverrekening vanaf het moment van het instellen van de vordering, niet over de periode tussen ingang pensioen en het instellen van de vordering eveneens in het licht van de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid.

Annotatie: opvallend is dat op rechtspraak.nl pensioenverrekening wordt aangeduid als pensioenverevening op grond van het Boon/Van Loon-arrest. Een verwarrende kwalificatie gezien de in de praktijk bestaande verwarring die hierdoor alleen maar groter wordt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:9530&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 11 december 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:10772

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenreglement/uitruil

Samenvatting: geen uitruil van ouderdomspensioen in partnerpensioen aangenomen omdat niet aan de reglementaire voor uitruil was voldaan (de default was geen uitruil; voor uitruil diende een keuze te worden gemaakt). Geen schending zorgplicht door pensioenfonds door te volstaan met het verstrekken van algemene informatie waarbij was voldaan aan de tijdigheidsnorm van art. 48 Pensioenwet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:10772&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 21 december 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:10863

Rubriek: informatieplicht werkgever

Samenvatting: verzoek om minder te gaan werken op grond van “ziekte” (werknemer had zich ook gedeeltelijk ziek kunnen melden) ingewilligd zonder het verstrekken van informatie over de gevolgen voor de werknemer. Overweging 5.5: waar het Havenziekenhuis zich als goed werkgever van had moeten vergewissen, gelet op de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid van [eiser] in juli 2016, in combinatie met het ziekteverloop van [eiser] in de daaraan voorafgaande 25 jaar, is of [eiser] zich bewust was van de alternatieve, financieel aanzienlijk voordeligere optie, namelijk zich (gedeeltelijk) ziekmelden. In dat geval zou [eiser] salaris hebben ontvangen over een dienstverband van 32 uur, zou hij over 32 uur per week pensioen hebben opgebouwd, zou het flexpensioen zijn omgezet in ouderdomspensioen en zou een eventuele WIA-uitkering worden gebaseerd op een arbeidsomvang van 32 uur per week. Dat deze mogelijkheid is besproken met [eiser], is gesteld noch gebleken. De enkele stelling dat [naam] uitvoerig met [eiser] heeft gesproken – hetgeen overigens door [eiser] wordt bestreden – is daartoe onvoldoende. Volgt veroordeling tot schadevergoeding.

Annotatie: het gemis aan premievrije pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid indien werknemer een WIA-uitkering zou gaan ontvangen werd in de uitspraak niet expliciet vermeld en lijkt geen onderdeel van de schadeberekening te zijn geweest.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:10863&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 4 september 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:7890
Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: de vraag was of de alimentatieplichtige verplicht was om een lijfrenteuitkering te vervroegen zodat hogere alimentatie kon worden voldaan.

- Overweging 5.16: De man stelt dat hij lijfrente heeft opgebouwd met als doel zijn pensioen aan te vullen, zodat pas vanaf 5 mei 2018 met een extra uitkering rekening moet worden gehouden. Uitgaande van een uitkering van twintig jaar, zal hij € 150,- per maand ontvangen. Van de man kan niet worden verwacht de lijfrente vanaf een eerder moment aan te spreken, zoals de rechtbank wel heeft geoordeeld. De vrouw is van mening dat gelet op zijn onderhoudsverplichting jegens de vrouw juist wel van de man mag worden verwacht dat hij de lijfrente eerder laat uitkeren.
- Overweging 5.17: Het hof overweegt als volgt. De lijfrenteverzekering van de man loopt bij Delta Lloyd lijfrente (productie 28 van de man in eerste aanleg). Op 31 december 2016 had de lijfrenteverzekering een waarde van € 36.425,87 en uit de gegevens van Delta Lloyd blijkt dat de verzekering is geëindigd op 1 juni 2017. Het hof is met de rechtbank van oordeel dat van de man mag worden verwacht dat hij zich inspant om aan zijn onderhoudsverplichting jegens de vrouw te blijven voldoen en in dat verband de lijfrente al eerder aansprak en -spreekt dan pas bij het bereiken van zijn AOW-/pensioengerechtigde leeftijd. Het hof acht het redelijk om bij de berekening van de draagkracht van de man in alle hiervoor onder 5.6 genoemde perioden rekening te houden met een uitkering van € 150,- per maand.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:7890&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof-Arnhem-Leeuwarden 18 december 2018,
ECLI:NL:GHARL:2018:11048

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting/uitleg werkingsfeerbesluit

Samenvatting: fabrikant van ouwel valt niet onder de werkingsfeer van BPF Zoetwaren. Toetsing aan de hand van het criterium of het product ouwel gelijksoortig is aan de producten beschreven in het werkingsfeerbesluit (ouwel is onvoldoende vergelijkbaar met wafels, beschuit of toast); de grondstoffen spelen gezien de tekst van het werkingsfeerbesluit een ondergeschikte rol; objectieve uitleg aan de hand van Van Dale's woordenboek.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2018:11048>

Week 14/1 – 20/1

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 16 januari 2019, ECLI:NL:OGEEA:2019:40

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenontslag

Samenvatting: pensioenontslag hield stand omdat werknemer (directeur) niet kon bewijzen dat verder pensioenuitstel was overeengekomen (in het verleden was wel pensioenuitstel overeengekomen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2019:40&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 9 januari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:100

Rubriek: pensioenovereenkomst/streefregeling

Samenvatting:

- Overweging 4.2 (**rechtsvraag**): In deze zaak gaat het om de uitleg van de pensioenovereenkomst tussen partijen. Kern van het geschil is de vraag of partijen in 2004 een wijziging van de geldende variabele rekenrente naar een vaste rekenrente van 5,5% per jaar zijn overeengekomen. Deze wijziging brengt met zich dat [eiser] een minder hoog ouderdomspensioen kan aankopen dan onder de oude regeling het geval was, waarbij uit werd gegaan van een prognose. Vanwege die verslechterde positie heeft [eiser] bezwaar gemaakt tegen deze wijziging.
- Overweging 4.8 (**klachtplicht en verjaring**): De kantonrechter is van oordeel dat de klachttermijn niet is ingegaan op het moment van de toezending van de pensioenbrief 2004 door KHN bij brief van 16 mei 2007. Gesteld noch gebleken is dat de – onder meer op het punt van de gehanteerde rente gewijzigde – inhoud van de pensioenbrief 2004 voorafgaande aan de toezending van de brief van 16 mei 2007 met [eiser] is besproken, noch dat [eiser] in die periode door KHN of Nationale Nederlanden op de gewijzigde rente is gewezen. Het enkel toesturen van de pensioenbrief 2004 door KHN, is onvoldoende om te concluderen dat [eiser] in 2007 redelijkerwijs op de hoogte moet worden geacht van het instellen van een vaste rente van 5,5%. Dat [eiser] als lid van het managementteam financieel goed onderlegd was, maakt dit

oordeel niet anders, omdat het instellen van een vaste rente niet werd voorgeschreven door de nieuwe wetgeving. Bovendien is niet in te zien hoe [eiser] op dat moment al behoorde te weten dat een vaste rente van 5,5% gezien de – onzekere en onvoorziene – toekomstige ontwikkelingen, ontoereikend was om het kapitaal te bereiken dat nodig zou zijn om het beoogde pensioen op de pensioendatum in te kopen. Door KHN is verder nog gesteld dat [eiser] in 2011 vragen heeft gesteld over zijn pensioen waaruit onmiskenbaar zou blijken dat [eiser] op de hoogte moet zijn geweest van de doorgevoerde wijzigingen in 2004. Ook dat standpunt slaagt niet, omdat de door [eiser] gestelde vragen vrij algemeen van aard zijn en uit niets blijkt dat hij op de hoogte moet zijn geweest van de wijzigingen. Door [eiser] is ter zitting gesteld en door KHN is niet weersproken dat op zijn vragen geen antwoord van KHN is gevolgd, waardoor ook daardoor geen wetenschap van de wijziging bij [eiser] kan worden verondersteld. De kantonrechter neemt het moment dat [eiser] feitelijk onderzoek deed naar zijn pensioenvoorziening en de wijziging constateerde zoals door [eiser] gesteld in 2016 als ingangsdatum van zowel de klachttermijn als de verjaringstermijn als bedoeld in artikel 3:310 BW. Het beroep van KHN op schending van de klachtplicht wordt daarmee verworpen. Ditzelfde geldt voor het beroep op verjaring.

- Overweging 4.9 (**rechtsgevolg ondertekening pensioenbrief met gefixeerde rekenrente**): Vast staat dat de pensioenbrief 2004 - die wijzigingen bevat ten opzichte van de pensioenbrief 1994 - door [eiser] is ondertekend. De stelling van KHN dat [eiser] zich hierdoor heeft verbonden aan de afspraken opgenomen in die laatste pensioenbrief, wordt verworpen. Aangezien de pensioenbrief 2004, zoals [eiser] stelt, voor hem nadelige wijzigingen (waaronder een door NN gehanteerde vaste rente van 5,5%) bevatte, mocht KHN er slechts dan op vertrouwen dat [eiser] hiermee had ingestemd als aan hem duidelijkheid was verschaft over de inhoud van die wijziging(en) en op basis van verklaringen of gedragingen van [eiser] een welbewuste en ondubbelzinnige instemming met die wijziging(en) mag worden aangenomen (ECLI:NL:HR:2010:BK3570 en ECLI:NL:HR:2018:2170). Dit criterium is niet anders op grond van het enkele feit dat [eiser] financieel goed onderlegd was. Vast is komen te staan dat KHN [eiser] niet heeft gewezen op de wijziging van het rentepercentage en de gevolgen die die wijziging met zich kon brengen. KHN heeft bovendien geen feiten of omstandigheden gesteld waaruit een welbewuste en ondubbelzinnige instemming van [eiser] met de inhoud van de pensioenbrief 2004 blijkt en de daarin vermelde vaste rente van 5,5% kan worden afgeleid. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat [eiser] de wijziging niet heeft aanvaard. Voor de beoordeling van dit geschil zal daarom uit worden gegaan van de inhoud van de pensioenovereenkomst zoals vastgelegd in de pensioenbrief 1994.
- Overweging 4.17 (**effect van gestegen levensverwachting**): De reden dat KHN uiteindelijk, ondanks de wil van [eiser] om deze aanvullende koopsom te betalen, deze koopsom niet heeft betaald, is volgens KHN gelegen in het feit dat [eiser] aan de betaling een voorwaarde had verbonden. Namelijk: de voorwaarde dat zij ook de koopsom zou betalen als gevolg van de verhoging van de marktrente. Aangezien KHN niet met die voorwaarde wilde instemmen, heeft zij de

koopsom niet voldaan. KHN stelt dat, aangezien [eiser] het aanbod van KHN heeft verworpen, er geen grond meer bestaat om nu nog aanspraak te maken op betaling van de aangeboden € 25.000,-.

- Dictum 5.1 (**verklaring voor recht inzake rekenrente**): verklaart voor recht dat de door KHN in de Pensioenbrief 2004 voorgestelde wijziging ten aanzien van het vaste rentepercentage van 5,5% voor de berekening van het verzekerd pensioenkapitaal niet is aanvaard door [eiser], zodat [eiser] niet gebonden is aan deze wijziging en KHN daarom gedurende het dienstverband van [eiser] voor het verzekerd pensioenkapitaal steeds had moeten uitgaan van een prognose van het op de pensioneringsdatum van [eiser] geldende koopsomtariet voor dadelijk ingaande ouderdomspensioenen, waaronder begrepen een prognose van de rente die de verzekeraar hanteert bij het vaststellen van dat koopsomtariet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:100&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 16 januari 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:156

Rubriek: pensioenovereenkomst/afvloeiing en sociaal plan

Samenvatting: ontslag met toekenning van een stimuleringspremie ten onrechte geweigerd. Nu vaststaat dat betrokkene door de stimuleringsmaatregelen ertoe is bewogen om zijn verzoek om ontslag in te dienen, heeft de staatssecretaris dat verzoek ten onrechte afgewezen (op grond van het argument dat betrokkene al eerder het voornemen zou hebben gehad om de belastingdienst te verlaten). Het verzoek om veroordeling tot vergoeding van schade wordt afgewezen. Bij het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar zal de staatssecretaris ook een besluit moeten nemen over dat verzoek. Argument dat degenen die hun levenslooptegoed kunnen opnemen en vervolgens vervroegd met pensioen kunnen gaan geen stimuleringspremie behoort toe te komen ging niet op omdat dit niet in de stimuleringsregeling was bepaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:156&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 14 januari 2019, ECLI:NL:OGECAC:2019:6

Rubriek: eigendomsrecht op "AOW" (op Curaçao AOV)

Samenvatting:

- **Eigendomsrecht.** Korting wettelijke ouderdomsuitkering geen ongerechtvaardigde inbreuk op eigendomsrecht; geen "excessive burden" aannemelijk gemaakt.
- **Onderscheid ingezetenen/niet-ingezetenen.** Het betoog van eiser dat voor wat betreft het recht op het AOV-pensioen en de kerstuitkering in strijd met artikel 14 van het EVRM een onrechtvaardig onderscheid wordt gemaakt tussen ingezetenen en niet-ingezetenen, faalt. Blijkens de Memorie van Toelichting (zitting 2015-2016-074) heeft de wetwijziging tot doel de continuïteit in de betalingen van AOV-pensioen, zijnde een algemene oudedagsvoorziening, te waarborgen. Het middel hiertoe is om voor niet-ingezetenen: a) het bedrag van het recht op ouderdoms-, weduwen-, weduwnaars- en wezenpensioen naar beneden

bij te stellen; b) het recht op kerstuitkering te laten vervallen; c) het recht op partnertoeslag te laten vervallen. Zoals het Hof eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 december 2017, ECLI:NL:OGHACMB:2017:154) is de rechtens aanvaardbare basisgedachte van een volksverzekering dat de overheid van een land alleen sociale bescherming door middel van een verplichte verzekering biedt aan personen die door ingezetenschap een voldoende band hebben met dat land en aan personen die, hoewel geen ingezetene, met betrekking tot door hen uitgeoefende beroepswerkzaamheden onderworpen zijn aan belastingheffing door dat land. Dit betekent dat de bij de vormgeving van de oplossing voor het betaalbaar houden van het AOV-pensioen door de wetgever gezochte aansluiting bij het naar woonplaats gemaakte onderscheid, gerechtvaardigd is.

- **Andere verdragen.** Voorts treft het door eiser gedane beroep op artikel 9 en 11 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten geen doel, nu deze artikelen geen rechtstreekse werking hebben.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAC:2019:6&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 2 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:104

Rubriek: insolventie/beslag op AOW/geen toetsing door derde-beslagene

Samenvatting: De rechtbank wordt gevolgd in haar oordeel dat volgens vaste rechtspraak van de Raad (bijvoorbeeld de uitspraak van 30 augustus 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2687) een beslagdebiteur bezwaren betreffende een gelegd beslag dient voor te leggen aan de burgerlijke rechter en de derde-beslagene gehouden is volledige medewerking aan het beslag te geven zonder de geldigheid en de omvang daarvan te beoordelen. Anders dan verzoeker heeft gesteld, betekent gehouden in dit verband dat de Svb verplicht is medewerking aan het beslag te verlenen. Het betoog van verzoeker dat de Svb op grond van artikel 477a, tweede lid van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet verplicht is tot medewerking slaagt niet. Deze bepaling ziet op de bevoegdheid van de executant de verklaring van de Svb te betwisten. De bestuursrechter dient bij de beoordeling van een betalingsbeslissing ter uitvoering van een gelegd beslag de geldigheid daarvan als een gegeven te beschouwen. De toetsing kan niet verder strekken dan de beantwoording van de vraag of het bestuursorgaan bij het nemen van zijn betalingsbeslissing binnen het kader van het beslag is gebleven. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:104&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:291

Rubriek:

- Advies/advocaat
- Arbeidsongeschiktheid/premievrijstelling

Samenvatting: In deze zaak acht het hof de volgende omstandigheden doorslaggevend. [geïntimeerde] is door [appellant] ingeschakeld in verband met een conflict tussen [appellant] en zijn werkgever, met uiteindelijk het verzoek van [appellant] om over te gaan tot een ontbindingsprocedure. Ten tijde van de

indiening van het ontbindingsverzoek op 5 september 2003 was [appellant] reeds arbeidsongeschikt. [appellant] is op 18 februari 1999 ziekgemeld ten gevolge van rsi-klachten. Per 18 februari 2000, nadat de wachttijd van een jaar was verstreken, heeft [appellant] een WAO-uitkering ontvangen op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van 25-35%. Per 18 augustus 2001 (ruim 2 jaar voor indiening van het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst) is het arbeidsongeschiktheidspercentage van [appellant] in het kader van de WAO-uitkering op 35-45% bepaald. Gelet op deze omstandigheden acht het hof de mate van waarschijnlijkheid dat op (korte) termijn sprake zou zijn van een substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage niet dermate hoog dat van [geïntimeerde] mocht worden gevergd dat hij als gevolg daarvan nader onderzoek of navraag zou doen naar de gevolgen daarvan voor de pensioenopbouw van [appellant] en [appellant] daarover had moeten informeren. De inhoud van de hiervoor onder 4.11 geciteerde passage maakt dit niet anders. Daaruit blijkt - zeker in het licht van de eerdere WAO-beslissingen en het ontbreken van een nadere informatie van [appellant] aan [geïntimeerde] over de geconstateerde klachten - onvoldoende dat sprake was van een zodanig te verwachten substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage dat [geïntimeerde] [appellant] had moeten wijzen op de gevolgen voor de premievrije pensioenopbouw bij wijziging van het arbeidsongeschiktheidspercentage na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Uit het voorgaande vloeit dan ook voort dat de ernst en omvang van het desbetreffende risico ten tijde van de ontbindingsprocedure niet zodanig kenbaar waren dat [geïntimeerde] [appellant] daarover had moeten informeren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:291&showbutton=true&keyword=pensioen>

CBB 15 januari 2019, ECLI:NL:CBB:2019:22

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/vrijstelling

Samenvatting:

- Geen vrijstelling mogelijk in individuele situaties. Beroep op wetsgeschiedenis.
- Overweging 5.1 (wetsgeschiedenis): In de Nota van Toelichting bij het Besluit van 22 juli 2004, houdende wijziging van het Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000 in verband met het opstellen van regels hoe na een fusie, splitsing of doorstart van een onderneming moet worden omgegaan met verleende vrijstellingen van de verplichte deelname aan een bedrijfstakpensioenfonds, enkele andere wijzigingen alsmede tot wijziging van het Besluit gelijke behandeling bij pensioenen (Stb. 2004, 397) staat onder meer het volgende: "Daarnaast is met het onderhavige besluit een wijziging hersteld die niet beoogd was met de omzetting van de «Vrijstellingsregeling Wet Bpf» in het «Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000». Bij de omzetting van ministeriële regeling in AMvB is de mogelijkheid om voor een deel van de werknemers vrijstelling aan te vragen, ten onrechte, komen te vervallen. Het was de bedoeling te regelen dat het «Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000» geen basis biedt voor individuele vrijstellingen, wel voor groepsgewijze. Om de individuele vrijstelling onmogelijk te maken was het woord «alle» toegevoegd, maar daarmee was ook de mogelijkheid van een groepsgewijze vrijstelling

komen te vervallen. Het aanvragen van vrijstelling voor een deel van de werknemers is met onderhavige wijziging weer mogelijk gemaakt. Daartoe is in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 «alle werknemers» vervangen door «alle werknemers of een deel van de werknemers».”

- Overweging 5.2 (groep van 1 persoon): Anders dan appellante betoogt, kan haar verzoek niet worden gezien als een verzoek om vrijstelling voor een (uit één persoon bestaand) deel van haar werknemers als bedoeld in artikel 6 van het VBB.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CBB:2019:22&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 9 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:98

Rubriek: procesrecht/bevoegdheid

Samenvatting: Het pensioenoverzicht waartegen appellante bezwaar heeft gemaakt en de verzoeken die appellante heeft gedaan betreffen daarom een privaatrechtelijke aangelegenheid, ter zake waarvan aan het ABP geen openbaar gezag toekomt als bedoeld in artikel 1:1, aanhef en onder b, van de Awb. Het ABP kan daarom niet als bestuursorgaan worden aangemerkt. Dit betekent dat geen sprake is van een met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit door het ABP als bedoeld in artikel 6:2 van de Awb. De rechtbank heeft zich terecht onbevoegd verklaard om van het beroep van appellante kennis te nemen. Op grond van het artikel 2.5, zesde lid, van het Procesreglement bestuursrecht rechtbanken (Niet-Kei-zaken) 2017 wordt, indien de bestuursrechter niet bevoegd is kennis te nemen van het beroepschrift geen griffierecht geheven. Is wel griffierecht betaald, dan wordt dit terugbetaald. Uit de aangevallen uitspraak blijkt niet dat de rechtbank het griffierecht aan appellante heeft terugbetaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:98&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 21 december 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:3677

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting: getuigenverhoor gelast in verband met bewijslevering ter zake aansluiting bij PMT en de verplichte fondsen in de bedrijfstak Metaal en Techniek. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:3677&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 21/1 – 27/1

Rechtbank Rotterdam 2 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:70

Rubriek: advies/pensioenadviseur

Samenvatting: pensioenadviseur toerekenbaar tekortgekomen in informatie- en waarschuwingsplicht ter zake waardeoverdracht pensioen volgens uitkeringsovereenkomst naar beleggingsverzekering (C-polis).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:70&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 5 december 2012,
ECLI:NL:GHARL:2018:11239

Rubriek:

- procesrecht/getuigenverhoor
- uitvoeringsovereenkomst/toeslagverlening

Samenvatting: verzoek tot toelating getuigenverhoor ten aanzien van veronderstelde garantie dat overrente toereikend zou zijn voor continuering toeslagverlening

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:11239&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 9 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:198

Rubriek:

- arbeidsongeschiktheid
- uitvoeringsovereenkomst
- procesrecht/klachtplicht/verjaring/rechtsverwerking

Samenvatting: beroep op klachtplicht, verjaring en rechtsverwerking door verzekeraar afgewezen. Verjaringstermijn van vordering tot uitkering schadeverzekering (arbeidsongeschiktheidsuitkering) vangt voor iedere termijn aan bij het opeisbaar worden van de termijn en bedraagt 5 jaar. Geen rechtsverwerking omdat "stilzitten" verzekeringnemer veroorzaakt werd door schriftelijke informatie van de verzekeraar, zodat het "stilzitten" in de risicosfeer van de verzekeraar lag. Daar geen sprake was van herstelmelding gevolgd door nieuwe melding arbeidsongeschiktheid diende de uitkeringsverplichting van de verzekeraar te worden gebaseerd op de eerste melding van arbeidsongeschiktheid (geen dekking voor de nadere melding van arbeidsongeschiktheid).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:198&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 4 januari 2018, ECLI:NL:RBGEL:2019:246

Rubriek: uitleg/verzekeringsovereenkomst/beleggingsverzekering

Samenvatting:

- Overweging 4.4. (**rechtsvraag**): De rechtbank stelt vast dat partijen van mening verschillen over de vraag of [eisende partij] aan de verzekeringsvoorwaarden in samenhang met de persoonlijke toelichting daarop, het recht kan ontlenen op verlenging van de beleggingsverzekering onder handhaving van de bestaande rechten en plichten. Het gaat daarbij om de garantie van 4% samengestelde interest, gecorrigeerd met de daadwerkelijk verrekende beheerskosten van 0,75% (verder: de 4% rendementsgarantie). Daarmee is de uitleg van een beding in de polisvoorwaarden, tegen de achtergrond van de daarop gegeven toelichting, in geschil.

- Overweging 4.5. (**Haviltex uitleg versus objectieve uitleg**): Bij de uitleg van bedingen in een overeenkomst komt het aan op de betekenis die partijen over en weer redelijkerwijs daaraan mochten toekennen en op hetgeen ze te dien aanzien over en weer redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Wanneer het, zoals in dit geval, gaat over polisvoorwaarden waarover door partijen, voorafgaand aan het opstellen/de toezending daarvan, niet is onderhandeld, is de uitleg daarvan met name afhankelijk van objectieve factoren, zoals de bewoordingen waarin de desbetreffende bepaling is gesteld, gelezen in het licht van de polisvoorwaarden als geheel en van een eventuele bij de polisvoorwaarden behorende toelichting.
- Overweging 4.6. (**uitleg bepaling omtrent verlenging**): De rechtbank oordeelt dat de tekst in de polisvoorwaarden onder het kopje 'De verzekering veranderen' (r.o. 2.4.) voor meer dan een uitleg vatbaar is. In de tekst is opgenomen dat het misschien mogelijk is om de verzekering te verlengen (de einddatum opschuiven). [eisende partij] leidt uit de tekst af dat verlenging slechts impliceert dat de einddatum wordt opgeschoven onder volstrekt gelijkblijvende condities. Volgens Achmea volgt duidelijk uit de tekst dat geen sprake is van een recht maar een mogelijkheid tot verlenging omdat de mogelijkheid tot verlenging is opgenomen onder het kopje 'Wat mag u misschien?'. Volgens Achmea kan dat niet anders betekenen dan dat aan een verlenging voorwaarden verbonden, zijn waar wilsovereenstemming voor nodig is. De tekst van de polisvoorwaarden rechtvaardigt, naar het oordeel van de rechtbank, op zichzelf beide lezingen.
- Overweging 4.7. (**toepassing regeling algemene voorwaarden**): Ondanks het feit dat sprake is van een zogenaamd kernbeding, is de afdeling over algemene voorwaarden van het Burgerlijk Wetboek (boek 6, titel 5, afdeling 3, BW) toch van toepassing, nu het een onduidelijk beding betreft (artikel 6:231, aanhef en onder a, BW). Op grond van artikel 6:238, tweede lid, BW prevaleert bij twijfel over de betekenis van een beding in de algemene voorwaarden van een consumentenovereenkomst, waaronder ook de onderhavige polisvoorwaarden moeten worden gerekend, de voor de consument gunstigste uitleg.
- Overweging 4.8. (**oordeel**): In het licht van het voorgaande is er naar het oordeel van de rechtbank geen grond om uit te gaan van de uitleg van de polisvoorwaarden zoals Achmea voorstaat. Uitgangspunt bij een uitleg waarbij het zwaartepunt is verschoven naar de objectieve factoren, is dat de strekking van de verzekeringsvoorwaarden voor de verzekeringnemer duidelijk en kenbaar moet zijn. Daardoor neemt de tekst van de polisvoorwaarden niet een beslissende, maar wel een plaats van betekenis in. De rechtbank constateert dat in de polisvoorwaarden onder het kopje 'de verzekering veranderen' (r.o. 2.4.) (enkel) is opgenomen dat het misschien mogelijk is om de verzekering te verlengen. Dit op zichzelf geeft geen duidelijkheid over de vraag of hieraan voorwaarden zijn verbonden en zo ja, welke. In de persoonlijke toelichting op de polisvoorwaarden, die op de persoonlijke situatie van [eisende partij] is toegespitst, is aan verlengen wél een voorwaarde verbonden. Hierin is evenwel enkel opgenomen: "*Binnen de fiscale grenzen kunt u op de einddatum ook kiezen voor verlenging*" (r.o. 2.5.). Uit deze toelichting volgt niet dat naast eventuele fiscale grenzen,

aanvullende voorwaarden gelden voor verlenging van de verzekeringsovereenkomst. Nu een voorwaarde is genoemd en daarbij niet is aangegeven dat het slechts één van de voorwaarden was, volgt tekstueel uit de toelichting op de polisvoorwaarden dat dit de enige voorwaarde is. De rechtbank is dan ook van oordeel dat [eisende partij] uit de polisvoorwaarden in combinatie met de daarop voor hem gegeven persoonlijke toelichting - als consument - heeft mogen begrijpen dat de mogelijkheid de einddatum van de verzekering op te schuiven, en de verzekering daarmee op overigens gelijkblijvende voorwaarden te verleggen, enkel werd begrensd door fiscale grenzen, die hier niet aan de orde zijn. Achmea heeft nog aangevoerd dat de persoonlijke toelichting bij de polisvoorwaarden een niet uitputtende toelichting is. Dat volgt echter niet uit de toelichting. Indien hiervan sprake was zou de tekst van de toelichting daarvan blij moeten geven, bijvoorbeeld door op te nemen dat een mogelijkheid tot verlenging 'onder andere' - of woorden van gelijke strekking - mogelijk is binnen fiscale grenzen. Hiervan is echter niet gebleken.

- Overweging 4.9. (**geen welbewuste afstand rendementsgarantie**): Achmea grondt een deel van haar verweer op de stelling dat [eisende partij] zich in/voorafgaand aan de brief van 18 februari 2016 (r.o. 2.7.) op het standpunt had moeten stellen dat hij de rendementsgarantie van 4% wilde behouden na verlenging van de verzekering. Volgens Achmea heeft [eisende partij] bij de overgang van de polis op Achmea op veel onderdelen van de nieuwe polis kritiek geleverd en zou het voor de hand hebben gelegen dat [eisende partij] ook kritiek zou leveren op de verlengingsmogelijkheid, juist omdat in de brief van 18 februari 2016 duidelijk stond dat het fonds waar [eisende partij] op dat moment in belegde, was gesloten. Van deze veronderstelling kon en mocht Achmea naar het oordeel van de rechtbank echter niet uitgaan. Het doet er niet toe hoe [eisende partij] zich bij de overgang van de polis naar Achmea heeft opgesteld. Bij gebreke van echte onderhandelingen, en zeker op het onderdeel van de verlenging, moet derhalve worden uitgegaan van de (toelichting) op de polisvoorwaarden.
- Overweging 4.10. (**toerekenbare tekortkoming**): Het voorgaande leidt tot de slotsom dat [eisende partij] aan de verzekeringsvoorwaarden in samenhang met de persoonlijke toelichting daarop, het recht kan ontlenen op verlenging van de beleggingsverzekering per 1 december 2017 onder handhaving van de bestaande rechten en plichten met een 4% rendementsgarantie. Achmea heeft de verzoeken van [eisende partij] tot verlenging van de overeenkomst van 24 maart 2017 (r.o. 2.8.) en 14 september 2017 (r.o. 2.10.) derhalve ten onrechte afgewezen. Als gevolg hiervan is zij tekortgeschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst.
- Overweging 4.11. (**nakoming?**): Nu is geoordeeld dat Achmea te kort is geschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst, komt de rechtbank toe aan de beoordeling van de primaire vordering van [eisende partij] . Te weten de veroordeling van Achmea tot nakoming van de verzekeringsovereenkomst.
- Overweging 4.12. (**nakoming onmogelijk**): Achmea heeft deze vordering van [eisende partij] gemotiveerd weersproken. Volgens Achmea is het voor haar nagenoeg onmogelijk om het vermogen van [eisende partij] , welk vermogen inmiddels aan [eisende partij] is

uitgekeerd, terug te plaatsen in het Garantiefonds. Dit fonds is opgeheven. In de situatie van [eisende partij] zou een nieuwe polis aangemaakt moeten worden, terwijl Achmea inmiddels gebruik maakt van een zogenaamde 'closed book administratie'. Het is technisch mogelijk om een polis toe te voegen in het systeem, maar Achmea zou dan in strijd handelen met de huidige regelgeving. Bij een beleggingsverzekering hoort bovendien altijd een verplichte overlijdensdekking, welke in het geval van [eisende partij] in ieder geval niet met terugwerkende kracht tot 1 december 2017 kan worden gerealiseerd. Het vermogen van [eisende partij] kan niet onder de condities bij de verzekering opnieuw worden weggezet, aldus Achmea.

- Overweging 4.13. (**nakoming onmogelijk**): Naar het oordeel van de rechtbank heeft Achmea voldoende duidelijk gemaakt dat nakoming van de verzekering thans niet meer mogelijk is. [eisende partij] heeft het verweer van Achmea hieromtrent onvoldoende gemotiveerd weersproken. De enkele betwisting bij gebrek aan wetenschap is hiervoor onvoldoende. Dat betekent dat de primaire vordering van [eisende partij] tot nakoming van de verzekering moet worden afgewezen.
- Overweging 4.14. (**schadevergoeding**): Omdat Achmea tekort is geschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst en vaststaat dat zij niet in staat is haar verplichtingen alsnog na te komen, zal de subsidiaire vordering van [eisende partij], tot veroordeling van Achmea om aan [eisende partij] de geleden en nog te lijden schade te vergoeden, worden toegewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:246&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 28/1 – 3/2

Gerechtshof Den Haag 29 januari 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:76

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/informatieplicht/fouterstel

Samenvatting: naar het hof begrijpt is [geïntimeerde] niettemin van mening is dat hij gerechtvaardigd erop mocht vertrouwen dat het de wil van PMT was om hem de in het aanvraagformulier genoemde bedragen toe te kennen, ook al zou het gaan om bedragen die hoger waren dan hem op grond van het pensioenreglement toekwamen. Naar het oordeel van het hof kan [geïntimeerde] op grond van de brief van 21 april 2010 echter niet gerechtvaardigd erop hebben vertrouwd dat PMT deze wil had. Als gezegd, vermeldt de brief (voldoende) duidelijk dat PMT enkel heeft beoogd [geïntimeerde] te informeren over de mogelijkheden ter zake van zijn opgebouwde pensioenrechten. In het in de brief opgenomen voorbehoud staat verder onder meer dat [geïntimeerde] uitsluitend rechten kan ontlenen aan de bepalingen van het pensioenreglement. Dat PMT de bedoeling heeft gehad om [geïntimeerde] meer of andere rechten toe te kennen dan [geïntimeerde] op grond van het pensioenreglement al had, kan hij redelijkerwijs niet uit de brief hebben afgeleid. [geïntimeerde] heeft in ieder geval niet onderbouwd waarom hij de brief wél zo heeft opgevat en heeft mogen opvatten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:76&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 29 januari 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:260
Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging deelnemer/zwaarwichtig belang
Samenvatting:

- Overweging 4.7 (**aanpassing pensioenovereenkomst aan fiscale Witteveen-kader**): Halliburton heeft de pensioenovereenkomst met [eiser] en de uitvoering ervan gewijzigd door de pensioenrichtleeftijd voor de opbouw vanaf 1 januari 2015 te verhogen van 65 jaar naar 67 jaar en de beschikbare premies aan te passen aan de per 1 januari 2015 geldende premiestaffels om te voldoen aan de vereisten van de Wet verhoging AOW- en pensioenrichtleeftijd en Wet Witteveen 2015. Halliburton voert daartoe aan, dat sprake was van een zwaarwichtig belang om aan de wet te voldoen en ook de deelnemers te behoeden tegen fiscale boetes en belasting van de reeds opgebouwde pensioenaanspraken. [eiser] betwist niet de fiscale noodzaak om de pensioenleeftijd te verhogen (randnummer 26 dagvaarding). De sanctie op een onzuivere pensioenregeling is immers vrijval van het gehele pensioenkapitaal waarbij meteen met de fiscus moet worden afgerekend tegen 52%. Dit wil [eiser] uiteraard ook niet. Over de noodzaak zijn partijen het dus eens en daarmee is het zwaarwegend belang voor Halliburton gegeven.
- Overweging 4.8 (**zwaarwichtig belang bij eenzijdige wijziging**): [eiser] stelt zich evenwel op het standpunt dat de fiscale kaders waaraan een pensioenregeling moet voldoen, niet dwingendrechtelijk van aard zijn en deze leveren op zichzelf dus geen zwaarwegend bedrijfsbelang op. Verder is Halliburton een financieel gezond bedrijf waardoor het compenseren van [eiser] voor de schade die optreedt bij pensionering op de oorspronkelijke pensioenrichtleeftijd van 65 jaar geen gevaar zal vormen voor de financiële continuïteit van Halliburton. De belangen van [eiser] bij compensatie dienen dus zwaarder te wegen dan de belangen van Halliburton om zonder het bieden van compensatie de pensioenrichtleeftijd te verhogen, aldus [eiser]. Halliburton heeft in dit verband - onder meer ter comparitie - aangevoerd dat de pensioengrondslag is verhoogd door een verlaging van de franchise; het salaris waarover pensioen wordt opgebouwd is daarmee vergroot (zie productie 9 Halliburton). Verder heeft [eiser] nooit premie betaald voor zijn pensioen en hoeft hij dat ook niet bij de aangepaste regeling. Voor Halliburton is het uitgangspunt geweest om de noodzakelijke aanpassing van de pensioenregeling budgetneutraal en binnen de maximale fiscale kaders uit te voeren. Halliburton heeft de kosten om van de bruto beschikbare premies naar netto te gaan zelf bijgelegd en hierdoor heeft Halliburton extra kosten gemaakt en deze kwamen niet uit de werknemersbijdrage.
Als productie 10 heeft Halliburton ter comparitie een adviesrapport overgelegd van AON Hewitt (hierna: AON). Door AON is doorgerekend wat een wijziging van de pensioenregeling voor gevolgen heeft voor de medewerkers van Halliburton. Op pagina 9 van het adviesrapport van AON staan in de tweede kolom nummer 5112 en 5 may 1955 gearceerd en dat is respectievelijk het personeelsnummer en de geboortedatum van

werknemer [eiser] . Er is een berekening gemaakt en daaruit volgt dat als [eiser] 66 jaar is hij op 107% uitkomt ten opzichte van de oude situatie. [eiser] gaat er door de nieuwe regeling dus op vooruit. De Ondernemingsraad heeft haar akkoord gegeven op het rapport van AON. De gemachtigde van [eiser] heeft hierover ter comparitie opgemerkt dat door Halliburton met onzekere factoren is gerekend, zodat hiervan niet kan worden uitgegaan voor de vraag of er schade is, ja of nee. Dit omdat de onzekere factoren kunnen wijzigen. Halliburton voert verder aan dat zij een pensioenadviseur in dienst heeft en aan alle medewerkers is aangeboden dat zij deze pensioenadviseur kunnen inschakelen om op kosten van Halliburton na te gaan hoe het zit met de wijziging van het pensioenreglement en de gevolgen voor de medewerkers. Van deze mogelijkheid heeft [eiser] geen gebruik gemaakt. Halliburton benadrukt dat [eiser] de gestelde compensatie c.q. pensioenschade die hij volgens hem jaarlijks zal lijden bij een eerdere pensionering als gevolg van de pensioenregelings-wijzigingen per 1 januari 2015 geldende pensioenrichtleeftijd van 67 jaar in het geheel niet heeft onderbouwd. Bij gebreke van een deugdelijke onderbouwing dient de gevorderde verklaring voor recht te worden afgewezen.

- Overweging 4.9 (**geen schade; geen recht op compensatie**): De kantonrechter overweegt op grond van het voorgaande dat [eiser] niet heeft onderbouwd dat hij door de nieuwe pensioenregeling schade lijdt waarvoor hij moet worden gecompenseerd. [eiser] is vrijgesteld van premiebetaling en op basis van de nu beschikbare gegevens, die door [eiser] niet zijn betwist, gaat [eiser] er zelfs op vooruit, dit mede doordat de pensioengrondslag is verhoogd. Dat er onzekere factoren zijn is inherent aan elke pensioenregeling en [eiser] heeft niet aannemelijk gemaakt dat de nieuwe regeling in dit opzicht ongunstiger is dan de oude regeling. In dit verband weegt de kantonrechter mee dat [eiser] geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de gevolgen van de nieuwe pensioenregeling voor hem door te rekenen. [eiser] heeft dus de mogelijkheid gehad zijn vordering van een onderbouwing te voorzien, maar daarvan geen gebruik gemaakt. De conclusie is dat de kantonrechter ook deze vordering zal afwijzen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:260&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Den Haag 30 januari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:702

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/mededinging

Samenvatting: overeenkomst tussen sociale partners om te komen tot verplichtstelling BPF Schildersbedrijf voor schilders die als ZZP-er werkzaam zijn valt onder reikwijdte kartelverbod art. 6, lid 1 mededingingswet; geen strekkingsbeperking (doel is tot een adequate pensioenregeling te komen en sociale dumping uit te sluiten, niet om de vrije mededinging te beperken) en geen gevolgbeperking (verplichtstelling heeft geen beperking vrije mededinging tot gevolg omdat deze slechts de kostprijs beïnvloedt, niet de tariefstelling).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:702&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 18 december 2018,
ECLI:NL:RBZWB:2018:7023 en 7032

Rubriek: AOW-hiaat/compensatie verhoging AOW-leeftijd

Samenvatting: compenserende maatregelen AOW-hiaat burgerambtenaren Defensie. Onder verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 22 februari 2018 (ECLI:NL:CRVB:2018:526) leveren de onderscheidenlijke maatregelen geen direct onderscheid naar burgerlijke staat op en wordt hiermee geen excessieve inbreuk (meer) gemaakt op de gerechtvaardigde aanspraak, zodat ook van een ongeoorloofd onderscheid naar leeftijd geen sprake is. Met het inmiddels opgestelde inkomensoverzicht en de online rekentool zijn de individuele gevolgen voor eiser voldoende inzichtelijk gemaakt. Verzoek om schadevergoeding vanwege overschrijding van de redelijke termijn afgewezen. Bij rechtstreeks beroep bedraagt de redelijke termijn twee jaar onder verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 11 oktober 2018 (ECLI:NL:CRVB:2018:3129). Die termijn is niet overschreden. Pas met bestreden besluit II is een toereikende financiële voorziening aan eiser toegekend. Het gebrek wordt gepasseerd met artikel 6:22 van de Awb, nu aannemelijk is dat eiser door de nadere besluitvorming niet is benadeeld. Beroep ongegrond met veroordeling van de staatssecretaris in de proceskosten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:7023&showbutton=true&keyword=Pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:7032&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Week 4/2 – 10/2

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 5 februari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:384

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering

Samenvatting: ook verplichting tot externe uitvoering van de pensioenrechten van de ex-partner van een DGA die zijn peb laat uitvoeren door een pensioenstichting die wordt bestuurd door een meerkoppig bestuur waarin de DGA aanvankelijk wel zitting had zonder volledige zeggenschap, indien de belangen van de pensioengerechtigden strijdig zijn, het bestuur de belangen van de (potentiële) pensioengerechtigden niet op evenwichtige wijze behartigt en externe uitvoering weigert; verdeling dekkingstekort naar evenredigheid van pensioenhoogte over ouderdomspensioen en partnerpensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Eerste aanleg: [ECLI:NL:RBZWB:2013:9244](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2013:9244)

Tussenuitspraak: [ECLI:NL:GHSHE:2014:3651](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2014:3651)

Tussenuitspraak: [ECLI:NL:GHSHE:2014:6248](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2014:6248)

Tussenuitspraak: [ECLI:NL:GHSHE:2016:2288](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2016:2288)

Tussenuitspraak: [ECLI:NL:GHSHE:2017:3511](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:3511)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:384&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 8 februari 2019, ECLI:NL:HR:2019:189

Rubriek: fiscaal/prijsgespeeld peb

Samenvatting: Inkomstenbelasting. Artikel 13a, letter b, Wet LB 1964. Eerste jaartermijn pensioen niet uitgekeerd. Enkel stilzitten pensioengerechtigde is onvoldoende voor prijsgeven. Pensioen dat vorderbaar en inbaar was, maar niet is uitgekeerd, wordt geacht te zijn genoten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Conclusie: ECLI:NL:PHR:2018:1214

Hoge Raad:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:189&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 22 januari 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:172

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverweer

Samenvatting:

- Overweging 5.4: ... Het pensioenverweer van artikel 1:153 lid 1 BW houdt in dat, indien als gevolg van de door de man verzochte echtscheiding een bestaand vooruitzicht op uitkeringen aan de vrouw na vooroverlijden van de man zou teloorgaan of in ernstige mate zou verminderen en de vrouw daarom tegen dat verzoek verweer voert, de echtscheiding niet kan worden uitgesproken voordat daarover een voorziening is getroffen die, gelet op de omstandigheden van het geval, ten opzichte van beide echtgenoten billijk te achten is. De regeling is beperkt in die zin dat zij slechts betrekking heeft op uitkeringen uit hoofde van een nabestaandenpensioen en daarmee vergelijkbare uitkeringen, zoals die krachtens een levensverzekering of een lijfrenteregeling.
- Overweging 5.5: Het hof deelt derhalve het standpunt van de vrouw dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, voor zover de vrouw recht heeft op een aandeel in het vermogen dat/de bedrijfswinst die door de man kan worden aangewend als pensioen en inkomen, dit bij de verdeling aan de orde kan komen. Het betoog van de vrouw met betrekking tot het vermogen/de bedrijfswinst van de man kan evenwel niet leiden tot het slagen van haar pensioenverweer. Dit verweer ziet immers slechts op (bestaande) vooruitzichten op uitkeringen als hiervoor onder 5.4 omschreven, en derhalve niet op (niet bestaande) vooruitzichten op uitkeringen uit de verkoopopbrengst van de onderneming en uit huuropbrengsten van onroerende zaken.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:172&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 16 januari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:406

Rubriek: pensioenovereenkomst/uitleg/VUT-overgangsregeling

Samenvatting:

- Overweging 4.2 (betekenis van een toelichting): In HR 4 mei 2018 JAR 2018, 147 is uitgemaakt dat bij de toepassing van de cao-norm geen betekenis kan worden toegekend aan andere stukken dan de tekst van de cao en de eventueel daarbij behorende toelichting, óók niet als het gaat om algemeen kenbare stukken die bedoeld zijn om (werkgevers en) werknemers voor te lichten over de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Bij een andere opvatting, zo overwoog de Hoge Raad, zou voor degenen

voor wie de cao geldt onvoldoende duidelijk zijn welke bronnen wel en welke niet bij de uitleg van een cao-bepaling mogen worden betrokken.

- Overweging 4.5 (betekenis voorgaande CAO's): Bij de - objectieve - uitleg ... dient ook rekening te worden gehouden met de wijze waarop de voorganger van de uit te leggen cao-bepaling ... in de praktijk werd uitgevoerd.
- Overwegingen 4.5 en 4.6: voor de uitleg van de in de CAO opgenomen garantiebepaling diende te worden uitgegaan van het tweevoud van de AOW voor gehuwden, niet van de werkelijke AOW voor betrokkene omdat die laatste afhangt van persoonlijke keuzes die betrokkene in de privésfeer kan maken, waardoor dergelijke uitleg tot een onaannemelijk rechtsgevolg zou leiden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:406&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 22 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:543

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
- bedrijfstakpensioenfonds/bestuurdersaansprakelijkheid

Samenvatting: persoonlijke aansprakelijkheid van bestuurder vennootschap voor afdracht pensioenpremie voor werknemer aan verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds gegeven de omstandigheden dat de werknemer bij het bedrijfstakpensioenfonds was afgemeld terwijl het dienstverband voortduurde, geen melding betalingsonmacht werd gedaan en niet kon worden vastgesteld dat het achterwege blijven van die melding niet aan de bestuurder viel te verwijten; vennootschap inmiddels gefailleerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:543&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 11/2 – 17/2

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 17 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1283

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering)

Samenvatting: verdeling dekkingstekort indien het ter dekking voor pensioen in eigen beheer in een BV aanwezige vermogen onvoldoende is voor externe uitvoering van de rechten van de ex-partner van de DGA en het aanhouden van een voldoende voorziening in de BV (berekend op marktwaarde) ter dekking van het pensioen van de DGA (verwijzing naar ECLI:NL:HR:2017:693); in casu veroordeling tot externe uitvoering rekening houdend met bestaand dekkingstekort.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:1283&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 23 januari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:342

Rubriek:

- wijziging pensioenovereenkomst gewezen deelnemers
- wijziging toeslagregeling

Samenvatting: wijziging van de ambitie van als voorwaardelijk gekwalificeerde toeslagregeling voor gewezen deelnemers van de cpi naar de toeslagen volgens Bpf Bouw als geambieerde toeslag op basis van bestaand protocol niet onaanvaardbaar ondanks het feit dat de koppeling aan bepaalde middelen die voor de oorspronkelijk toeslagverlening waren gereserveerd door de wijziging kwam te vervallen; verantwoording afgelegd aan Verantwoordingsorgaan voor rechtstreeks verzekerde pensioenen; instemming OR verkregen.

Zie het commentaar van prof. Kappelle:

[Lees meer](#)

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:342&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 17 oktober 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:5766

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering)

Samenvatting: eventuele afwijkende afspraak over pensioenverevening niet rechtsgeldig indien deze niet is opgemaakt in de vorm van huwelijkse voorwaarden of een overeenkomst met het oog op de scheiding (vormvereiste van art. 4 WVPS); in casu veroordeling tot externe uitvoering rechten de ex-partner van de DGA omdat niet was gesteld dat externe uitvoering niet mogelijk zou zijn.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2018:5766&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 12 februari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1382

Rubriek:

- Nakoming pensioenovereenkomst
- verjaring

Samenvatting: beweerdelijke pensioentoezegging uit 1991 inhoudend dat een pensioenbreuk over het verleden door de werkgever zou worden gerepareerd leidde onder vigeur van de destijds geldende PSW niet tot een opeisbare verplichting, zodat de verjaringstermijn niet meteen vanaf 1991 ging lopen. De verjaringstermijn ging in casu ook niet lopen vanaf de ontslagdatum of 1 januari 2010 (de datum waarop de overgangstermijn voor affinanciering van pensioenaanspraken opgebouwd vóór 2000 afliep). De verjaringstermijn ging lopen vanaf 2001, de datum waarop een pensioenreglement van kracht werd waarin was bepaald op welke wijze toegekende pensioenaanspraken zouden worden gefinancierd (daarmee werd de veronderstelde vordering opeisbaar). Verjaring gestuit in 2004 maar niet is 2009 zodat de vordering is verjaard. De verlengde verjaringstermijn is niet van toepassing omdat geen sprake was van het opzettelijk verborgen houden van een schuld van de zijde van de werkgever. Omdat de eventuele vordering so wie so was verjaard, kwam het Hof aan beoordeling van het bestaan van de eventuele vordering niet toe, zodat een bewijsaanbod ter zake kon worden gepasseerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:1382&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Nood-Holland 29 januari 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:1056

Rubriek: insolventie/schuldsanering/belastingenschuld door opnamen uit stamrecht-BV

Samenvatting: verzoeker in de vijf jaar voorafgaand aan zijn verzoek tot toelating tot de schuldsanering niet te goeder trouw geweest in de zin van art. 288, lid 1, aanhef en onder b Fw. in de situatie waarin bedragen zijn opgenomen uit een stamrecht-BV waarin een ontslagvergoeding was gestort bestemd voor periodieke uitkeringen zoals pensioen, met als gevolg dat een belastingaanslag werd opgelegd die niet kon worden betaald; reden voor de opname was het voorkomen van sluiting van de winkel van verzoeker.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:1056&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 22 januari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:380

Rubriek: sociaal plan/afvloeiingsregeling

Samenvatting: sociaal plan waarbij de afvloeiingsregeling voor oudere werknemers die hun pensioen vervroegd kunnen laten ingaan wordt afgetopt levert verboden leeftijdsonderscheid op, doel (kostenbeperking sociaal plan) legitiem, middel niet passend; werkneemster ontvangt volledige vergoeding inkomensderving vermeerderd met rente en rekening houdend met werkgeverspensioenpremie.

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:380&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 13 februari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:539

Rubriek:

- Uitleg (CAO-norm)
- arbeidsongeschiktheidspensioen

Samenvatting: op grond van objectieve uitleg wordt het toepasselijke pensioenreglement zo uitgelegd, dat geen recht bestaat op de facto volledige opvulling van het WGA-hiaat, maar dat met de restverdiencapaciteit rekening wordt gehouden omdat volledige opvulling van het WGA-hiaat tot een onaannemelijk rechtsgevolg zou leiden; aan een verwijzing naar de algemene strekking van het pensioenreglement dat bij arbeidsongeschiktheid 80% van het laatstverdiende loon blijft behouden kunnen in het kader van objectieve uitleg geen verwachtingen worden ontleend aan rechten die niet overeenkomen met het (volgens de Ombudsman Pensioenen ingewikkeld te lezen) pensioenreglement.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:539&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 29 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:813

Rubriek: advies/verzekeraar

Samenvatting: op verzekeraar die adviseert bij aangaan verzekering rust geen verdergaande zorgplicht dan de zorgplicht die op een pensioenadviseur zou

rusten; geen verdergaande informatieplicht voor de adviserende verzekeraar dan voor een onafhankelijk adviseur ten aanzien van de kostenstructuur van de aangeboden verzekering gezien het feit dat daaromtrent geen informatieplicht bestond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Eerste aanleg:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBGEL:2016:5476>

Hoger beroep:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:813&showbutton=true&keyword=pensioen>

CBB 12 februari 2019, ECLI:NL:CBB:2019:62

Rubriek:

- Procesrecht/bestuursrecht/termijnoverschrijding
- Bedrijfstakpensioenfonds/vrijstelling

Samenvatting: geen verschoonbare termijnoverschrijding indien nadat de reguliere bezwaartermijn van 6 weken is verstreken ook de bijzondere termijn van 2 weken na het bekend worden met het gewraakte besluit is verstreken (het betrof bezwaar van een werknemer tegen een besluit tot vrijstelling van de verplichte deelneming aan een bpf omdat niet aan de gelijkwaardigheidseis zou zijn voldaan).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Rechtbank

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:999&showbutton=true&keyword=pensioen>

CBB

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CBB:2019:62&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 12 februari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:498

Rubriek: insolventie/positie levensloopregeling in faillissement

Samenvatting: de regeling van art. 22a Fw. inhoudend dat een levensverzekering met contractueel afkoopverbod niet tot de boedel in faillissement behoort wanneer de verzekering pensioenbestemming heeft geldt niet voor een levensloopregeling omdat die niet als levensverzekering kwalificeert.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Rechtbank

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2016:5154&showbutton=true&keyword=pensioen>

Tussenuitspraak Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:1337&showbutton=true&keyword=pensioen>

Tussenuitspraak Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:2181&showbutton=true&keyword=pensioen>

Einduitspraak Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:498&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 30 januari 2019, ECLI:NL:RBZWB:2019:599
Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds (aansluiting)/werkingssfeer/objectieve uitleg
Samenvatting: een onderneming die goederen betreft voor klanten in het kader van de uitvoering van opdrachten en deze goederen rechtstreeks op bouwlocaties laat afleveren (zodat geen sprake is van voorraad op het eigen bedrijfsterrein) kwalificeert desondanks als "groothandel" in de zin van het verplichtstellingsbesluit van het Bedrijfstakpensioenfonds Handel in Bouwmaterialen (o. 3.4.6); het afdekken van financiële risico's door het maken van afspraken met afnemers binnen of buiten de groep waartoe de onderneming behoort en het bedingen van een eigendomsvoorbehoud maken niet dat geen sprake is van het voor "eigen rekening en risico" drijven van een onderneming in de zin van het verplichtstellingsbesluit (o. 3.4.5); de onderneming wordt niet gevolgd in het standpunt dat advisering en service de kernactiviteit zijn, daar die activiteiten zijn gericht op het verkrijgen van orders (o. 3.4.7 en o. 3.4.8); ook het feit dat de onderneming slechts één soort panelen levert maakt niet dat geen sprake is van een groothandel, mede omdat dit tot het onaannemelijke rechtsgevolg zou leiden dat een groothandel zich aan deelneming aan het BPF zou kunnen onttrekken door slechts één product te leveren (o. 3.4.9); ook het argument dat de onderneming geen lid is van een werkgeversorganisatie betrokken bij de verplichtstellingsaanvraag, zodat deze organisatie het statutaire doel te buiten zou zijn gegaan door anderen dan leden aan de verplichtstelling te binden gaat niet op omdat de onderneming zich dan aan deelneming aan het BPF zou kunnen onttrekken door geen lid te worden van de werkgeversorganisatie, wat tot een onaannemelijk rechtsgevolg zou leiden (o. 3.4.10).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2019:599&showbutton=true>

Week 18/2 – 24/2

Gerechtshof Den Haag 22 januari 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:306

Rubriek:

- insolventie
- pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: uitgestelde pensioenverrekening betreft niet de helft van het ouderdomspensioen maar dient te worden vastgesteld conform het Boon/Van Loon-arrest; insolventie ten aanzien van de mogelijkheid aan de vordering tot betaling van achterstallige betalingen uit hoofde van pensioenverrekening te voldoen doet niet af aan het bestaan van die vordering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:306&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 18 februari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:1049

Rubriek: partnerpensioen

Samenvatting: geen partnerpensioen bij "sterfbed-geregistreerd-partnerschap" na einde deelneming conform de voorwaarden van de pensioenregeling; aanbod van pensioenfonds om uitruil van ouderdomspensioen in partnerpensioen toe te

staan na de pensioendatum indien een verklaring van goede gezondheid zou worden overgelegd "redelijk" (in lijn van de visie van de Ombudsman Pensioenen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:1049&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 8 februari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:1212

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (alimentatie)

Samenvatting: bij berekening draagkracht geen rekening gehouden met de wens van de DGA goed pensioen op te bouwen; de keuze om tijdens huwelijk weinig aan pensioenopbouw te doen komt voor rekening en risico van de DGA maar ook van de ex-partner omdat sprake was van een huwelijksgoederengemeenschap.

Annotatie: het betrof een scheiding uit 2017. Omdat het recht op bijzonder partnerpensioen en het recht op pensioenverevening niet afhangen van het gekozen huwelijksgoederenregiem, lijkt het oordeel dat de ex-partner nadeel ondervindt van de mindere pensioenopbouw als gevolg van het gekozen huwelijksgoederenregiem een verschrijving. Het nadeel is er wel omdat geen of een beperkt recht op bijzonder partnerpensioen en pensioenverevening zal bestaan.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:1212&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 25/2 – 3/3

Geen relevante rechtspraak

Week 4/3 – 10/3

Rechtbank Noord-Holland 21 februari 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:1865

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverweer

Samenvatting: Pensioenverweer kan slechts betrekking hebben op een verminderd vooruitzicht op (pensioen)uitkeringen bij vooroverlijden van de partij die de echtscheiding verzoekt, dus op nabestaandenpensioen. Artikel 1: 153 lid 1 BW dateert van voor de invoering van de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding, ten gevolge van deze wet ontstaat vaak een toereikende voorziening. De bepaling - zo blijkt uit de wetsgeschiedenis, de jurisprudentie en de doctrine - ziet uitdrukkelijk niet op spaargelden en onroerende zaken en is niet bedoeld voor een voorziening als ouderdomspensioen. Voor zover de vrouw stelt dat zij recht heeft op een aandeel in het vermogen dat / de bedrijfswinst die door de man kan worden aangewend als pensioen en inkomen, kan dit bij de verdeling aan de orde komen, maar kan zulks niet leiden tot een geslaagd pensioenverweer.

Annotatie: de bedoelde toereikende voorziening berust niet op de WVPS maar berustte op art. 8a PSW, thans art. 57 Pensioenwet welke regeling ongeveer gelijktijdig met de regeling rond het pensioenverweer werd ingevoerd. Zie mijn

bijdrage "*Pensioenverweer: terug van weggeweest?*" in *EchtscheidingsBulletin* 2009, nr. 10, p. 168-170. Uitsluitend voor de DGA met pensioen in eigen beheer berust ook de regeling voor bijzonder partnerpensioen sinds 2007 op art. 3a van de WVPS.

Klik op de link hieronder voor het artikel

[https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/artikelen/2009/Pensioenverweer terug van wegge weest.pdf](https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/artikelen/2009/Pensioenverweer%20terug%20van%20wegge%20weest.pdf)

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:1865&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 5 maart 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:771

Rubriek:

- insolventie/beslagvrije voet
- procesrecht/gezag van gewijsde

Samenvatting: Appellant die inmiddels in Nederland woont is, anders dan de kantonrechter had overwogen, ontvankelijk in zijn verzoek op grond van het bepaalde in artikel 475e Rv een beslagvrije voet vast te stellen. Het verzoek is niet toewijsbaar omdat het in strijd met de eisen van goede procesorde is om op basis van dezelfde stellingen en stukken een (in 2017) reeds afgewezen verzoek opnieuw aan de rechter voor te leggen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:771&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 5 maart 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:792

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- procesrecht/spoedeisend belang

Samenvatting: het spoedeisend belang wordt beoordeeld naar de datum waarop uitspraak in hoger beroep wordt gedaan zodat geen rol speelt of in eerste aanleg al dan niet terecht een spoedeisend belang is aangenomen; ook al heeft de verrekeningsgerechtigde lang gewacht met het instellen van een vordering kan toch sprake zijn van een spoedeisend belang gezien de omstandigheid dat de verrekeningsplichtige van een minimuminkomen moet rondkomen (wat werd aangenomen op grond van de stelling dat de procedure werd bekostigd uit een lening van een dochter); geen afstand van pensioenverdeling aangenomen; vordering voor bepaald bedrag voorshands aannemelijk geacht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:792&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 28 februari 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:1720

Rubriek: fiscaal/omzetbelasting

Samenvatting: Eiseres is een bedrijfstakpensioenfonds en doet een beroep op de in artikel 11, eerste lid, letter i, ten derde, van de Wet OB opgenomen vrijstelling. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres niet voldaan aan alle (vier)

criteria zoals die zijn vastgesteld door het HvJ EU zodat zij niet vergelijkbaar is met instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) en derhalve geen beroep op de vrijstelling toekomt. Het beleggingsrisico van de leden van het pensioenfonds is niet van voldoende betekenis om deze gelijk te stellen met het risico dat deelnemers van een icbe dragen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:1720&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 11/3 – 17/3

Rechtbank Noord-Holland 8 maart 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:1808

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/pensioenontslag
- procesrecht/bestursrecht/vertrouwensbeginsel

Samenvatting:

Overweging 5.1 (**vertrouwensbeginsel** in het bestuursrecht): De rechtbank overweegt dat op grond van vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel vereist dat door of van de kant van het tot beslissen bevoegd orgaan uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen zijn gedaan, die bij de betrokkene gerechtvaardigde verwachtingen hebben gewekt (zie zijn uitspraak van 9 augustus 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2470).

Overweging 5.2 (**pensioenontslag**): Hiervan is in dit geval geen sprake. In het e-mailbericht van 12 oktober 2017 van [naam 1] staan de met eiser gemaakte afspraken waaronder die dat eiser in juni/juli 2018 het initiatief zal nemen om een afspraak te maken over de pensioendatum (1-11-2018) en dat de uitgangssituatie is dat eiser per 1 november 2018 met pensioen gaat. Uit dit e-mailbericht blijkt dat er gesproken is over de naderende pensioendatum. Mogelijk heeft eiser in dit gesprek aangegeven dat hij graag langer wil doorwerken maar uit het e-mailbericht blijkt in geen enkel opzicht dat [naam 1] uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen heeft gedaan waarop eiser zich nu met vrucht kan beroepen. Ook geven de overige stukken geen blijk van dergelijke toezeggingen door het oude dan wel huidige bestuur. Dat eiser daags na zijn verjaardag op 30 oktober 2018 niet meer kon inloggen op zijn werk en dus ook zijn e-mailberichten niet meer kon verifiëren, maakt een en ander niet anders nu eiser ter zitting desgevraagd heeft bevestigd dat hij geen toezegging zwart op wit heeft gekregen. Dat verweerder vooringenomen was waardoor de afwijzing van het verzoek onzorgvuldig is genomen, is evenmin gebleken.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:1808&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 18/3 – 24/3

Parket bij de Hoge Raad 15 februari 2019, ECLI:NL:PHR:2019:140

Rubriek: WWZ/aftopping transitievergoeding in verband met (vroeg)pensioen

Samenvatting:

- Overweging 7.20 (**EU-rechtspraak**): De klacht onder (i) komt erop neer dat uit de arresten *Andersen* en *Toftgaard* de (strakke) rechtsregel zou volgen dat een regeling niet als noodzakelijk kan worden aangemerkt indien de ontslagvergoeding van een werknemer is gemaximeerd in verband met het bereiken van een bepaalde leeftijd op de grond dat die werknemer de mogelijkheid heeft om op die leeftijd met (vroeg)pensioen te gaan, als daarbij geen rekening wordt gehouden met het feit dat die oudere werknemer er ook voor kan kiezen om *niet* met (vroeg)pensioen te gaan.
- Overweging 7.21 (**verschillenanalyse**): Het betoog gaat niet op omdat een zo strakke rechtsregel uit de arresten *Andersen* en *Toftgaard* niet is af te leiden (zie hiervoor, 4.5 e.v. en 4.15 e.v.). Bovendien ligt aan *Andersen* en *Toftgaard* een ander feitencomplex ten grondslag. Anders dan het onderdeel ingang wil doen vinden, ging het in *Andersen* en *Toftgaard* niet om maximering c.q. aftopping van een ontslagvergoeding tot aan de redelijkerwijs te verwachten pensioendatum (zoals in de onderhavige zaak), maar om de vraag of überhaupt recht bestond op een ontslagvergoeding als de betreffende werknemer ook aanspraak kon maken op een ouderdomspensioen. Een ander, maar m.i. niet doorslaggevend, feitelijk verschil is dat het in *Andersen* en *Toftgaard* ging om een wettelijke regeling en in de onderhavige zaak om een sociaal plan.
- Overweging 7.22 (**individuele versus collectieve toetsing**): Anders dan het onderdeel betoogt, heeft het hof voorts niet tot uitgangspunt genomen dat bij een collectieve regeling, zoals de onderhavige, “*geen enkele – dus ook geen eenvoudige – individuele toetsing ‘past’*”. In zoverre mist de klacht feitelijke grondslag in het bestreden arrest. Het hof heeft overwogen dat in het algemeen niet kan worden geëist dat elk geval afzonderlijk wordt onderzocht om te bepalen wat het best aan de specifieke behoefte van de individuele werknemer beantwoordt. Dit is in lijn met het arrest *Toftgaard* en getuigt m.i. niet van een onjuiste rechtsopvatting.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:140&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 21 februari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2195

Rubriek: insolventie/solvabiliteitsverschil fuserende verzekeraars

Samenvatting: hogere solvabiliteit van Optas dan van AEGON voor de fusie met AEGON geen grond voor verzet tegen fusie op grond van de reden dat de kans dat bij Optas verzekerd pensioen na de fusie niet zal blijken te kunnen worden uitgekeerd groter zou worden; geen reële twijfel over de mogelijkheid voor AEGON om de pensioenverzekering uit te voeren, mede omdat DNB toezicht houdt op (de solvabiliteit van) AEGON; wetgever beoogde met de implementatie van Richtlijn 2009/109/EG in art. 2:316, lid 2 BW geen verdergaande bescherming aan crediteuren te bieden dan de richtlijn beoogde te bieden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:2195&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 26 februari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:1972

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/vereveningsgerechtigde heeft geen afdwingbaar recht op omzetting peb in ODV

Samenvatting:

Overweging 5 (Pensioenen): De vrouw heeft verzocht inzake de verevening van de pensioenrechten partijen te gelasten hun medewerking te verlenen aan het omzetten van het pensioen in eigen beheer van de man in een oudedagsvoorziening en dat deze vervolgens zal worden verrekend tussen partijen en dat de pensioenrechten van de vrouw eveneens zullen worden verevend. Ingevolge artikel 1:155 BW en artikel 2 van de Wet Verevening Pensioenen bij Scheiding heeft in geval van scheiding en voor zover de ene echtgenoot na de huwelijksluiting en voor de scheiding pensioenaanspraken heeft opgebouwd, de andere echtgenoot recht op pensioenverevening, tenzij de echtgenoten de toepasselijkheid van deze wet hebben uitgesloten bij huwelijkse voorwaarden of bij een bij geschrift gesloten overeenkomst met het oog op de scheiding. Nu van een uitsluiting in de huwelijkse voorwaarden of bij overeenkomst niet is gebleken, gelden de regels zoals neergelegd in de Wet Verevening Pensioenen bij Scheiding (Wet VPS). Ingevolge artikel 5 Wet VPS is voor conversie vereist dat partijen overeenstemming hebben. Nu niet gebleken dat de man instemt met conversie, kan het verzoek van de vrouw niet worden toegewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:1972&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 6 maart 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:1452

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie/"verboden" alimentatie

Samenvatting: geen mogelijkheid tot het doen van dividendopnamen voor betaling van alimentatie omdat daarvoor (nog verder) zou moeten worden ingeteerd op het binnen de BV aangehouden vermogen ter dekking van de pensioenverplichting.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:1452&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 19 maart 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:2405

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: argument dat geen recht op verrekening van de voor kapitaalverzekeringen, die tot een contractuele gemeenschap behoorden, betaalde premie in het kader van boedelscheiding zou bestaan na het eindigen van een niet-geregistreerd partnerschap op grond van het argument dat de verzekeringen pensioenbestemming zouden hebben omdat de door de andere partij betaalde pensioenpremie ook niet werd verrekend gaat niet op, omdat de ingehouden pensioenpremies niet tot de overeengekomen gemeenschap behoorden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:2405&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 9 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:48

Rubriek: WWZ/Transitievergoeding/Pensioenpremie in het kader van vergoeding voor niet opgenomen vakantiedagen

Samenvatting: (overweging 4.22): Dat geldt naar het oordeel van de kantonrechter echter niet voor het door haar verzochte bedrag aan werkgeversdeel pensioenpremie. Daartoe wordt overwogen dat [verzoekster] gedurende het bestaan van de arbeidsovereenkomst nooit aanspraak heeft kunnen maken op uitbetaling van het werkgeversdeel pensioenpremie. Gesteld noch gebleken is voorts dat het werkgeversdeel pensioenpremie in intrinsiek verband staat met het verrichten van de overeengekomen werkzaamheden door [verzoekster]. Die premie staat meer in verband met het bestaan van de arbeidsovereenkomst als zodanig en daarom dient deze naar het oordeel van de kantonrechter niet te worden meegenomen bij de berekening van de vergoeding voor niet genoten vakantiedagen bij het einde van het dienstverband. Een andersluidend oordeel zou bovendien in strijd zijn met het doel en de strekking van artikel 7 van 'Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd', zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie, te weten dat werknemers geen financiële belemmeringen mogen ondervinden om de door die richtlijn toegekende vakantie daadwerkelijk te kunnen genieten. Indien een niet genoten vakantiedag bij het einde van de arbeidsovereenkomst tegen een hogere waarde kan worden verzilverd dan het loon dat door de werkgever tijdens de vakantie moet worden doorbetaald, zou dat immers een perverse prikkel voor de werknemer kunnen zijn om juist geen vakantie op te nemen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:48&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 25/3 – 31/3

HR 29 maart 2019, ECLI:NL:HR:2019:449

Rubriek: WWZ/Premievrijstelling en arbeidsongeschiktheidspensioen aan transitievergoeding gelijkwaardige voorziening

Samenvatting:

- Overweging 4.1.2 (**overgangsrecht**): Anders dan het hof heeft geoordeeld, sluit de omstandigheid dat een voorziening al voor 1 juli 2015 in een op dat moment tussen partijen geldende cao was opgenomen en na 1 juli 2015 (in een nieuwe cao) is gehandhaafd, niet zonder meer uit dat die voorziening na 1 juli 2015 wordt aangemerkt als een aan de wettelijke transitievergoeding gelijkwaardige voorziening in de zin van art. 7:673b BW. Of de desbetreffende voorziening kan worden aangemerkt als een gelijkwaardige voorziening in voornoemde zin, hangt af van de omstandigheden van het geval. De klacht slaagt.

Overweging ten overvloede:

- Overweging 4.3.2 (**transitievergoeding na eindigen loondoorbetalingsverplichting bij ziekte**): Op grond van art. 7:673 lid 1, aanhef en onder a, BW is de werkgever aan de werknemer een transitievergoeding verschuldigd indien de arbeidsovereenkomst ten minste 24 maanden heeft geduurd en, kort gezegd, de werkgever het

initiatief heeft genomen tot het beëindigen of niet voortzetten van de arbeidsovereenkomst. De regeling van de transitievergoeding geldt ook wanneer het een werknemer betreft van wie de arbeidsovereenkomst wordt opgezegd vanwege twee jaren van ziekte (Kamerstukken I 2013/14, 33818, C, p. 96).

- Overweging 4.3.3 (**ratio transitievergoeding**): De transitievergoeding is enerzijds bedoeld als compensatie voor de gevolgen van het ontslag en anderzijds om de werknemer met behulp van de hiermee gemoeide financiële middelen in staat te stellen de transitie naar een andere baan te vergemakkelijken (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 3, p. 38). Met de regeling van de transitievergoeding heeft de wetgever gekozen voor een abstract en gestandaardiseerd stelsel, waarin de voorwaarden voor het recht op een transitievergoeding en de regels voor de berekening van de hoogte daarvan, nauwkeurig in de wet zijn omschreven en geen rekening wordt gehouden met andere dan de in art. 7:673-673d BW vermelde omstandigheden (HR 20 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:651, rov. 3.3.8).
- Overweging 4.3.4 (**gelijkwaardige voorziening**): Op grond van art. 7:673b BW is art. 7:673 BW niet van toepassing indien in een cao een gelijkwaardige voorziening is opgenomen. Volgens de memorie van toelichting moet onder een 'gelijkwaardige voorziening' worden verstaan: "een voorziening in geld of in natura (of een combinatie daarvan) welke het equivalent vormt van hetgeen waarop een werknemer aanspraak kan maken op grond van de wettelijke regeling inzake de transitievergoeding (o.a. Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 3, p. 42 en 114). De 'voorziening' waarnaar moet worden gekeken, betreft het geheel aan afspraken tussen de cao-partijen, waarbij de regering ervan is uitgegaan dat deze afspraken op geld worden gewaardeerd (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. C, p. 24). Het antwoord op de vraag of een in een cao opgenomen voorziening gelijkwaardig is in de zin van art. 7:673b lid 1 BW, is uiteindelijk aan de rechter overgelaten (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 7, p. 85). Uit dit laatste kan worden afgeleid dat bij de beantwoording van die vraag weliswaar betekenis kan toekomen aan de omstandigheid dat cao-partijen een voorziening als gelijkwaardig hebben aangemerkt, maar slechts als één van de gezichtspunten.
- Overweging 4.3.5 (**rechtelijke toetsing gelijkwaardigheid**): Of sprake is van een gelijkwaardige voorziening is voor het overige vooral een kwestie van feitelijke waardering aan de hand van de omstandigheden van het geval. De rechter heeft daarbij een grote mate van vrijheid en zijn oordeel kan in cassatie slechts in beperkte mate op juistheid worden onderzocht. Wel kan in dit verband betekenis toekomen aan de volgende gezichtspunten.
- Overweging 4.3.6 (**kapitalisatie toekomstige onzekere uitkeringen**): Bij de beoordeling of een in een cao opgenomen voorziening gelijkwaardig is aan de wettelijke transitievergoeding, is uitgangspunt dat een vergelijking wordt gemaakt tussen de op het tijdstip van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst gekapitaliseerde potentiële waarde van de voorziening waarop de desbetreffende werknemer volgens de cao wegens die beëindiging recht heeft, en de transitievergoeding waarop die werknemer volgens de wettelijke regeling recht zou hebben. Dit maakt het mogelijk om ook voorzieningen die in

fasen worden gerealiseerd en waarvan het eindtijdstip onzeker is (zoals periodieke betalingen die zijn gekoppeld aan een concrete periode van werkloosheid of arbeidsongeschiktheid) direct te onderzoeken op gelijkwaardigheid aan de wettelijke transitievergoeding, hetgeen gewenst is in verband met de vervaltermijn van art. 7:686a lid 4, aanhef en onder b, BW. Ook overigens verzet de rechtszekerheid zich ertegen dat pas geruime tijd na het einde van het dienstverband – wanneer een voorziening blijkt te zijn 'uitgewerkt' – kan worden bepaald of die voorziening gelijkwaardig was aan de transitievergoeding.

- Overweging 4.3.7 (**abstracte benadering**): Het bovenstaande strookt met het hiervoor in 4.3.3 bedoelde abstracte en gestandaardiseerde stelsel van de wettelijke transitievergoeding. De aard van dat stelsel komt onder meer hierin tot uiting dat voor de aanspraak op de wettelijke transitievergoeding (i) niet van belang is of de werknemer na het eindigen van de arbeidsovereenkomst werkloos is dan wel aansluitend een andere (even goed of beter betaalde) baan heeft gevonden (vgl. Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 7, p. 70) en (ii) niet ter zake doet of de werknemer die kort voor zijn pensioen wordt ontslagen een transitievergoeding ontvangt die hoger is dan het loon waarop hij tot de datum van zijn pensioen recht zou hebben gehad (HR 5 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1845, rov. 3.4.3-3.4.4). Hiermee verdraagt zich niet dat de 'gelijkwaardigheid' van een in een cao opgenomen voorziening wordt bepaald aan de hand van de uiteindelijke feitelijke uitwerking van die voorziening in het concrete geval, die, zoals hiervoor is opgemerkt, vaak pas achteraf kan worden vastgesteld.
- Overweging 4.3.8 (**individuele toetsing**): Wel kan de omvang van de wettelijke transitievergoeding per werknemer verschillen (omdat deze afhankelijk is van het salaris en arbeidsverleden van de werknemer) en kan ook de waarde van een in een cao neergelegde gestandaardiseerde voorziening per werknemer verschillen, zij het mogelijk op een andere wijze dan bij de wettelijke transitievergoeding (bijvoorbeeld indien de voorziening afhankelijk is gemaakt van de leeftijd van de werknemer). Dit kan ertoe leiden dat een in een cao opgenomen voorziening voor de ene werknemer gelijkwaardig wordt geacht aan de wettelijke transitievergoeding, maar voor de andere werknemer tekortschiet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Hof:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2017:11133&showbutton=true&keyword=pensioen>

Conclusie AG:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:128&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:449&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 25 januari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:251
Rubriek: fiscaal/(on)zuivere pensioenregeling/buitenlandse pensioenregeling
Samenvatting: als uitvloeisel van Richtlijn 98/49/EG betreffende de bescherming van rechten op aanvullend pensioen van werknemers en zelfstandigen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zijn buitenlandse pensioenregelingen op

grond van het Besluit van 31 januari 2008, nr. CPP2007/98M, Stcrt. 2008, 27, BNB 2008/119 voor een periode van 5 jaar als fiscaal kwalificerend naar Nederlands recht aangewezen in geval van voortzetting van de buitenlandse pensioenregeling bij detachering naar Nederland. Dit besluit is geactualiseerd bij Besluit van 9 oktober 2015, nr. DGB2015/7010M, Stcrt. 2015, 36798, waarbij is de termijn van aanwijzing is gesteld op 10 jaar, indien in het belastingverdrag geen termijn is genoemd. Voor grensarbeiders geldt op grond van het artikel 26, paragraaf 7, van het Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting met België een periode van 10 jaar. Beroep op gelijkheidsbeginsel van een niet-grensarbeider slaagt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:251&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 26 maart 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1155

Rubriek:

- procesrecht/bevoegdheid bij geschil tussen pensioenfonds en administrateur in het kader van uitbesteding
- uitbesteding

Samenvatting:

- Overweging 3.5 (**oordeel Kantonrechter**): De kantonrechter (Rechtbank Limburg 23 mei 2018, PJ 2018/153 met noot Degelink) heeft zich, onder verwijzing naar hetgeen in de memorie van toelichting op artikel 216 Pensioenwet is opgenomen, bevoegd geacht van het geschil kennis te nemen. Daarbij heeft hij overwogen dat van doorslaggevende betekenis is de uitleg van de zinsnede 'vorderingen uit hoofde van' in artikel 216 Pensioenwet en dat deze zinsnede ruimer moet worden uitgelegd dan dat de vordering voortvloeit uit een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement, en dat ook een vordering op grond van onrechtmatige daad onder de reikwijdte van artikel 216 Pensioenwet kan vallen indien de grondslag van de vordering een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement is.
- Overweging 3.8 (**consequenties van achterwege laten verwijzing**): Op grond van artikel 71 lid 5 Rv staat tegen het achterwege laten van verwijzing geen voorziening open. Dat wordt niet anders door de rolbeslissing van de kantonrechter van 29 augustus 2018 (het bepaalde in artikel 337 lid 2 Rv ziet op een appelverbod van tussenvonnissen, niet op een appelverbod als bedoeld in artikel 71 lid 5 Rv).
- Overweging 3.9 (**doorbreking rechtsmiddelenverbod**): Een wettelijk rechtsmiddelenverbod kan echter volgens vaste rechtspraak worden doorbroken op een van de in de rechtspraak ontwikkelde doorbrekingsgronden, te weten indien de rechter buiten het toepassingsgebied van de desbetreffende regeling is getreden, deze ten onrechte buiten toepassing heeft gelaten, dan wel bij de behandeling van de zaak een zodanig fundamenteel rechtsbeginsel heeft veronachtzaamd dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet kan worden gesproken (zie onder meer HR 18 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:943).

- Overweging 3.10 (**ontvankelijkheid tussentijds hoger beroep tegen ontvankelijk verklaring door Kantonrechter**): AZL heeft in haar inleiding op de grief met een beroep op voornoemde zogenaamde doorbrekingsleer en onder aanvoering van de stelling dat de kantonrechter artikel 216 Pensioenwet ten onrechte heeft toegepast, aangevoerd dat zij ondanks dit rechtsmiddelenverbod toch ontvankelijk moet worden verklaard in haar hoger beroep. Volgens AZL komt die leer erop neer dat tóch hoger beroep kan worden ingesteld, indien een rechter een wetsartikel verkeerd heeft toegepast. In haar toelichting op de grief heeft AZL gesteld dat de kantonrechter ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 216 Pensioenwet. Haar gehele toelichting komt er echter op neer dat de kantonrechter aan artikel 216 Pensioenwet een onjuiste uitleg heeft gegeven en dus verkeerd heeft toegepast.
- Overweging 3.11 (**geen doorbreking rechtsmiddelenverbod**): Volgens vaste jurisprudentie is een verkeerde toepassing van de wet geen grond voor doorbreking van het rechtsmiddelenverbod (vgl. HR 24 september 1993, ECLI:NL:HR:1993: ZC1076, HR 26 november 1999, ECLI:NL:HR:1999:ZC3037, HR 27 mei 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP9036). Reeds om die reden faalt het hoger beroep.
- Overweging 3.12 (**verwijzing versus proceseconomie**): Voor zover AZL heeft bedoeld te stellen dat de kantonrechter artikel 71 lid 1 Rv had moeten toepassen (dus moeten verwijzen), maar dat ten onrechte niet heeft gedaan, geldt het volgende. Het hof is van oordeel dat de strekking van het rechtsmiddelenverbod van artikel 71 lid 5 Rv meebrengt, dat dit verbod niet kan worden doorbroken op grond van de stelling dat de kantonrechter artikel 71 lid 1 Rv in dit geval ten onrechte niet heeft toegepast. Het gaat immers slechts om een vlot verloop van de procesgang. De meerwaarde van een debat in twee instanties over de vraag of de kantonrechter de zaak moet behandelen of een kamer voor andere zaken dan kantonzaken binnen dezelfde rechtbank, weegt niet op tegen het belang van een voortvarend verloop van de procedure. Het hof verwijst in dit verband naar de parlementaire geschiedenis

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1155&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 27 maart 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2350

Rubriek:

- Beleggingsverzekering
- Informatieplicht verzekeraar

Samenvatting:

- Overweging 4.27 (**periode tot en met 1996**): Dat betekent dat de precontractuele eisen van redelijkheid en billijkheid, in het licht van de wijze waarop de Derde levensrichtlijn in de RIAV 1994 was geïmplementeerd en de maatschappelijke opvattingen van destijds, in het algemeen niet meebrachten dat verzekeraars als NN meer informatie dienden te verschaffen dan de toen geldende wetgeving meebracht. Er zijn geen regels van ongeschreven recht en/of open normen aan te wijzen op grond waarvan de verzekeringnemers meer informatie konden en mochten verwachten.

- Overweging 4.29 (de periode 1997-1998): De maatschappelijke opvattingen wijzigden vanaf eind 1996. Op initiatief van de bij het Verbond van Verzekeraars aangesloten verzekeraars (onder wie NN) werd per 1 januari 1997 bij wijze van zelfregulering de CRR 1996 ingevoerd. De CRR 1996 bevatte voorschriften over de voorbeeldrendementen die moesten worden gebruikt bij het berekenen van de netto voorbeeldkapitalen en voorschriften over de informatie die verzekeraars dienden te verstrekken over deze voorbeeldrendementen en de (beleggings)risico's van beleggingsverzekeringen. Met deze zelfregulering liep de branche dus in wezen vooruit op de RIAV 1998, met name ten aanzien van de onder artikel 2 lid 2 sub q, r en s RIAV 1998 bedoelde informatie, die onder de gewijzigde opvattingen over de vereiste informatieverstrekking als "noodzakelijk" in de zin van artikel 31 lid 3 Derde levensrichtlijn werd beschouwd.
4.30. Tegen deze achtergrond is de rechtbank van oordeel dat NN vanaf 1 januari 1997 gehouden was om, vooruitlopend op de inwerkingtreding van de RIAV 1998, vanaf de inwerkingtreding van de CRR 1996 de informatie als bedoeld in artikel 2 lid 2 onder b, q, r en s aan de consumenten te verstrekken. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat de verzekeraar als geen ander zijn eigen product kent, zodat de verzekeraar in staat is te beoordelen welke productkenmerken extra informatie rechtvaardigen (vgl. NN/Van Leeuwen).
- Overweging 4.31 (**de periode vanaf 1998; invoering RIAV**): Uit de totstandkomingsgeschiedenis van de RIAV 1998 blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk het systeem van indirecte transparantie van kosten heeft gehandhaafd. De verzekeraars dienden inzicht in de invloed van kosten en risicopremie te verschaffen door het vermelden van netto eindkapitalen (rekenvoorbeelden). De RIAV 1998 is tot stand gekomen na consultatie van onder meer het Verbond van Verzekeraars, de Consumentenbond, de Pensioen- en Verzekeringskamer (hierna: PVK) en de Ombudsman Levensverzekering, terwijl daarover ook in het parlement is gesproken. De norm die inhoudt dat de verzekeraar met deze indirecte transparantie van kosten voldoende en juiste informatie verstrekt aan de verzekeringnemers, werd destijds dus breed gedragen. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de algemene eisen van precontractuele redelijkheid en billijkheid die de verhouding tussen verzekeraar en aspirant-verzekeringnemer beheersen daarmee verdisconteerd in de RIAV 1998 en kunnen uit die algemene eisen geen aanvullende informatieverplichtingen zoals hiervoor bedoeld voortvloeien.
- Overweging 4.32 (**situatie vanaf 2008 als gevolg van invoering Bgfo**): Zoals hiervoor reeds is overwogen heeft de wetgever pas in 2008 (toen het Bgfo 2007 in werking trad; zie 2.20) de verplichting geïntroduceerd om opgave te doen van de hoogte en verrekeningswijze van (benoemde) kostensoorten en de hoogte van de risicopremie voor de overlijdensrisicodekking in de eerste maand omdat deze fluctueert. Blijkens de wetsgeschiedenis had de wijziging van het Bgfo 2007 tot doel "*(...) ervoor te zorgen dat verzekeraars meer en beter inzicht bieden in de diverse kostensoorten bij beleggingsverzekeringen. Dat inzicht is van belang omdat de kosten die op de premie en op de beleggingen worden ingehouden mede bepalend zijn voor de opbouw van het verzekerd kapitaal en uiteindelijk voor de hoogte van de uitkering op de einddatum (...)*" (Staatsblad 2007, 520).

4.33. Uit de geschetste geschiedenis blijkt dat de opvattingen omtrent deze verplichtingen een duidelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt. De normen van nu kunnen niet retrospectief op het verleden worden toegepast als het gaat om de totstandkoming van de beleggingsverzekeringen.

- Overweging 4.94 (**na een uitgebreide analyse of NN aan zijn informatieverplichtingen had voldaan, uitgaande van een gemiddelde verzekeringnemer en correcte advisering door de tussenpersoon van de relevante aspecten van de litigieuze beleggingsverzekeringen**): Hetgeen hiervoor is overwogen heeft, in verband met het collectieve karakter van deze procedure, betrekking op de situatie uitgaande van de gemiddelde verzekeringnemer (zie 4.16) en de assurantietussenpersoon die zijn taak naar behoren heeft vervuld en in dat kader de benodigde contractdocumentatie heeft verstrekt (zie 4.15). In verband met het mogelijke vervolg op de uitkomst van deze procedure en ter voorkoming van (talrijke) individuele procedures, heeft de Consumentenbond ter zitting aangegeven dat hij, in het licht van zijn vorderingen, behoefte heeft aan duidelijkheid over de contractdocumentatie die minimaal verstrekt moest worden. In het kader van de verdere beoordeling van de vorderingen van de Consumentenbond en gelet op de onwenselijkheid van talrijke individuele procedures, ziet de rechtbank aanleiding om, voor zover mogelijk, te oordelen over de vraag welke informatie in ieder geval door de verzekeraar (al dan niet via de assurantietussenpersoon) verstrekt diende te worden. De rechtbank zal partijen daarom in de gelegenheid stellen zich behoorlijk gemotiveerd (en onderbouwd) uit te laten over de vraag welke contractdocumentatie noodzakelijkerwijs verstrekt moest worden.

4.95. De zaak zal dus naar de rol worden verwezen voor uitlatingen van partijen aangaande:

- de eerste en doorlopende kosten NN, de eerste en doorlopende kosten assurantietussenpersoon (zie 4.78);
- de wijze waarop deze kosten in de tijd werden verdeeld en de gevolgen daarvan voor tussentijdse beëindiging (zie 4.79);
- de invulling van een mogelijke leemte (zie 4.80);
- de minimaal te verstrekken contractdocumentatie (zie 4.94).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Rubriek:

- Beleggingsverzekeringen
- Informatie/informatieplicht

Samenvatting:

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:2350&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 1/4 – 7/4

Rechtbank Den Haag 6 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2026

Rubriek:

- Waardeoverdracht

- Informatieplicht

Samenvatting:

- **Garantiepensioen niet overdraagbaar:** De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser door de waardeoverdracht van zijn pensioen aan PFZW zijn aanspraken op het garantiepensioen heeft verloren. Immers in artikel 4 van het Besluit AO/IV is het garantiepensioen afhankelijk gesteld ('niet lager dan') van het aan de militaire betrekking te ontfemen ouderdomspensioen krachtens het pensioenreglement. Het standpunt van eiser dat de waarde van het garantiepensioen niet is overgedragen, is gelet op het voorgaande niet relevant. Relevant is dat de waarde van het ouderdomspensioen geheel is overgedragen. Het is de rechtbank overigens niet gebleken dat het garantiepensioen een pensioen is in de zin van de toenmalige Pensioen- en Spaarfondsenwet (en de thans geldende Pensioenwet) waarvan de waarde kan worden overgedragen. Het garantiepensioen is immers een uitkering gebaseerd op het Besluit AO/IV en niet een pensioenregeling gebaseerd op een pensioenovereenkomst.
- **Bij ongedaanmaking waardeoverdracht geen herleving garantiepensioen:** Verweerder stelt zich voorts terecht op het standpunt dat de waardeoverdracht terug aan ABP eisers rechten op een garantiepensioen niet doen herleven, aangezien alleen de opgebouwde contante waarde van het pensioen wordt overgedragen.
- **Geen schending informatieplicht door ABP**

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:2026&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 1 april 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:2395

Rubriek: AOW-gat

Samenvatting: VU niet verplicht een ingegane bovenwettelijke uitkering (WW-suppletie) te verlengen tot de AOW-datum in verband met uitstel van de AOW-datum van betrokkenen na ontslag; een rechtsgrond voor de gestelde vordering ontbreekt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:2395&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 2 april 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1216

Rubriek: advies (beleggingsadviseur)

Samenvatting:

- **Criterium voor bepalen schade:** Schadevergoedingsplicht voor beleggingsadviseur in verband met verkeerd advies voor de belegging van gelden voor pensioen in eigen beheer; schadebepaling aan de hand van modelportefeuille vastgesteld op basis van het juiste klantprofiel
- **Criterium voor beoordelen "eigen schuld" van de klant:** Het hof stelt bij de beoordeling van de vraag of sprake is van eigen schuld van [geïntimeerden c.s.] in de zin van artikel 6:101 BW voorop dat een adviseur als het Adviesburo bij een adviesrelatie als de onderhavige in de precontractuele fase allereerst onderzoek moet doen naar de

financiële mogelijkheden, de deskundigheid en de doelstellingen van zijn cliënt. In dat kader dient de adviseur ook na te gaan over welke beleggingservaring de cliënt beschikt en welke beleggingsrisico's de cliënt kan en wil dragen. Op basis van de verkregen informatie dient de adviseur de cliënt vervolgens deugdelijk te informeren en eventueel ook te waarschuwen, opdat de cliënt in staat is op verantwoorde wijze de vereiste beslissingen te nemen. Of en zo ja, hoe de adviseur de cliënt dient te waarschuwen is afhankelijk van de door de adviseur verkregen informatie inzake mogelijkheden, deskundigheid en doelstellingen van de cliënt. Onder omstandigheden kan dit betekenen dat de adviseur niet kan volstaan met het verstrekken van schriftelijke informatie zoals folders waarin in algemene zin wordt gewaarschuwd voor de aan beleggen verbonden risico's, maar dat hij meer indringend dient te waarschuwen voor de specifieke risico's van de door de adviseur in dit specifieke geval geadviseerde wijze van beleggen. Ten aanzien van adviesrelaties als de onderhavige geldt dat, aangezien de zorgplicht van de adviseur naar zijn aard de cliënt moet beschermen tegen diens eigen lichtvaardigheid of gebrek aan inzicht, de hieruit aan de zijde van de cliënt voortvloeiende fouten in beginsel minder zwaar wegen dan de fouten aan de zijde van adviseur. De waarschuwingsplicht van de adviseur strekt mede ter bescherming van de cliënt tegen het gevaar van een gebrek aan kunde en inzicht of van eigen lichtvaardigheid. De cliënt mag er in beginsel ook vanuit gaan dat zijn adviseur zijn zorgplicht jegens hem naleeft en hij hoeft minder snel bedacht te zijn op niet vermelde risico's. Een cliënt moet in beginsel kunnen vertrouwen op de hem gegeven adviezen en hij hoeft daar in beginsel geen (gezonde) twijfels bij te hebben, omdat de cliënt nu juist de adviseur heeft ingeschakeld om hem te adviseren. In een dergelijke relatie zal dus niet snel sprake zijn van eigen schuld van de cliënt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1216&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 20 december 2018,
ECLI:NL:GHARL:2018:11114

Rubriek: pensioen en scheiding/IPR

Samenvatting: Het hof zal het staatspensioen van de man aan hem toedelen. De vrouw stelt ... dat het Brits staatspensioen van de man voor de helft aan haar is toegeedeeld, maar uitvoering daarvan lastig. Nu de man heeft verklaard dat dit pensioen, dat niet onder de Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding valt, slechts een geringe waarde vertegenwoordigt en de vrouw dit niet expliciet heeft weersproken, zal het hof dit pensioen in redelijkheid en om praktische redenen aan de man toedelen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:11114&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 8/4 – 14/4

Gerechtshof Den Haag 2 april 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:680

Rubriek: pensioenovereenkomst/CAO-recht

Samenvatting: afwijking (ten gunste van de werknemers) van een standaard-CAO met uitputtend karakter is nietig tenzij de CAO zelf afwijkingsmogelijkheden kent; uitleg van de CAO met de daarin opgenomen pensioencompensatieregeling leidde tot het oordeel dat geen sprake was van een minimum-CAO maar een standaard-CAO zodat de ten gunste van de werknemers afwijkende pensioencompensatieregeling nietig was jegens de werknemers die lid waren van de procederende vakbond; gebonden werknemers blijven aan CAO gebonden ook nadat partijen bij de CAO dat niet meer zijn in verband met de aanmelding van de CAO bij Directie Uitvoeringstaken Arbeidsvoorwaardenwetgeving (UAW) van het ministerie SZW (art. 4 leden 2 en 3 Wet op de Loonvorming); ten overvloede terughoudende toetsing van de nietige, van de CAO afwijkende, pensioencompensatieregeling aan art. 6:648, lid 2 BW.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:680&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:3122

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/premievrijstelling

Samenvatting: geen recht op premievrije voortzetting van de pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid in geval van beëindiging van de deelneming in de ziekteperiode gezien het bepaalde in het pensioenreglement van het pensioenfonds dat het recht op premievrijstelling uitsluitend ontstaat indien betrokkene op de datum van ingang van de WAO-uitkering nog deelnemer is; objectieve uitleg van pensioenreglement van een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds; beroep op contra-proferentem regel op basis van Hoge Raad van 18 oktober 2002, PJ 2003/7 afgewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:3122&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 9 april 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:701

Rubriek: pensioenovereenkomst/dwaling

Samenvatting: beroep op dwaling in verband met het aangaan van een vaststellingsovereenkomst ter zake waardeoverdracht en arbeidsongeschiktheidspensioen afgewezen; weliswaar werd aangenomen dat de werknemer de vaststellingsovereenkomst niet zou hebben gesloten indien hij van de juiste feiten op de hoogte zou zijn geweest, maar er was geen sprake van het verstrekken van onjuiste of onvoldoende inlichtingen door de werkgever.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:701&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 4 december 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:10561

Rubriek:

- WMK/uitsluitingsclausule/carenztijd
- Procesrecht/status oordeel Toetsingscommissie

Samenvatting: oordeel Toetsingscommissie ingevolge het Van Leeuwen Convenant geldt niet als bindend advies zodat de verzwaarde eisen voor vernietigbaarheid van een vaststellingsovereenkomst niet gelden; benoeming deskundige om te beoordelen of het overlijden van de verzekerde binnen 1 jaar na het aangaan van de verzekering was te verwachten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak van de rechtbank

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2016:1857>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak van het Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:10561&showbutton=true&keyword=verzekering>

Week 15/4 – 21/4

Gerecht in Ambtenarenzaken van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 25 maart 2019, ECLI:NL:OGAACMB:2019:21

Rubriek: pensioenovereenkomst

Samenvatting: aanvraag om met terugwerkende kracht te worden benoemd tot ambtenaar in vaste dienst om met terugwerkende kracht pensioenopbouw te verkrijgen terecht afgewezen omdat de werkgever wel de bevoegdheid had om met terugwerkende kracht pensioenopbouw bij de Stichting Algemeen Pensioenfonds (voor ambtenaren) in te kopen, maar geen wettelijke of contractuele verplichting.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGAACMB:2019:21&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Nood-Nederland 20 december 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:5343

Rubriek: fiscaal/fiscale splitsing ouderdomspensioen

Samenvatting: inspecteur niet verplicht (en ook niet bevoegd) om het ABP ouderdomspensioen voor 50% aan de partner van belanghebbende toe te rekenen (kennelijk om een lager belastingtarief te verkrijgen) op grond van het argument dat het pensioen is opgebouwd uit premies die werden onttrokken aan de huwelijksgoederengemeenschap en de uitkeringen daartoe behoren (kennelijk was mede een gedachte dat de uitkeringen zijn bestemd voor het levensonderhoud van beiden), omdat inkomsten voor toepassing van de Wet op de inkomstenbelasting 2001 moeten worden toegerekend aan de persoon die deze heeft verworven en ontvangen; toetsing aan de redelijkheid en billijkheid niet mogelijk omdat de belastingrechter niet bevoegd is om de "innerlijke waarde" van belastingwetgeving te toetsen (art. 11 Wet algemene bepalingen); overweging ten overvloede: het ouderdomspensioen van belanghebbende valt sedert de invoering van de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding niet meer in een huwelijksgoederengemeenschap.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:5343&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 12 februari 2019, ECLI:NL:RBZWB:2019:540

Rubriek:

Samenvatting: belastingheffing over ingegaan partnerpensioen komt volledig aan Nederland toe omdat het pensioen uitsluitend was opgebouwd uit premie betaald tijdens de periode dat de deelnemer in Nederlands werkzaam was en ten laste van de winst werden gebracht. Tijdens de daarop volgende periode van premievrije pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid was de deelnemer weliswaar buitenlands ingezetene, maar werd voor de pensioenopbouw geen premie voldaan.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2019:540&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 19 april 2019, ECLI:NL:HR:2019:647

Rubriek:

- afvloeiingsregeling/sociaal plan
- gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid

Samenvatting (overweging 4.2.4): In afwijking van hetgeen het hof in rov. 5.7 en 5.9 ten aanzien van het doel van de maximeringsregeling heeft overwogen (zie hiervoor in 4.2.2), heeft het hof bij de beoordeling in rov. 5.11 van de noodzakelijkheid van het in de maximeringsregeling gemaakte leeftijdsonderscheid, het collectieve karakter van die regeling als doel geduid en niet het hiervoor in 4.2.2 vermelde, door het hof legitiem geachte doel van sociaal beleid. Aldus heeft het hof ten onrechte het gekozen middel om het doel te verwezenlijken, een collectieve regeling, als doel gehanteerd aan de hand waarvan het heeft onderzocht of het middel noodzakelijk is om het doel te bereiken. Kennelijk als gevolg hiervan heeft het hof miskend dat het in rov. 5.8 en 5.10 weergegeven betoog van [de werknemers], indien juist, ertoe kan leiden dat de maximeringsregeling verder gaat dan noodzakelijk is om het hiervoor in 4.2.2 genoemde doel te bereiken, en in zoverre niet objectief gerechtvaardigd is. Uitgangspunt van de maximeringsregeling is immers dat alle werknemers geboren in 1950-1952, in de hypothetische situatie waarin het dienstverband zou hebben voortgeduurd, op 62-jarige leeftijd met pensioen zouden zijn gegaan. In dat verband is relevant het betoog van [de werknemers] dat zij (behorend tot de groep geboren in 1950-1952), indien de arbeidsovereenkomst zou hebben voortgeduurd, tot hun 65e zouden hebben doorgewerkt, omdat pensionering op 62-jarige leeftijd tot gevolg zou hebben gehad dat het inkomen aanzienlijk zou zijn gedaald en wel tot 40-60% van het laatstgenoemde salaris. Zij hebben gesteld dat zij, doordat de maximeringsregeling ervan uitgaat dat zij niettemin op die leeftijd met pensioen zouden zijn gegaan, als gevolg van die regeling aanzienlijk slechter af zijn dan hun collega's die na 1952 zijn geboren, voor wie in de maximeringsregeling wordt uitgegaan van salarisderiving tot de voor hen geldende pensioenleeftijd van 65 jaar. Het hof kon dit betoog niet passeren op de enkele grond dat bij collectieve regelingen zoals een sociaal plan in het algemeen niet kan worden geëist dat elk geval afzonderlijk wordt onderzocht om te bepalen wat het best aan de specifieke behoefte van elke werknemer beantwoordt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak van het Hof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2017:9571&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de conclusie van de AG

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:140&howbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak van de Hoge Raad

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:647&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 11 april 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1364

Rubriek:

- Pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- Procesrecht/exhibitieplicht/fishing expedition

Samenvatting:

- **Specifiek voor echtscheiding en gestelde pensioenopbouw:** Artikel 1:143 lid 1 BW bepaalt dat ieder der echtgenoten kan verzoeken dat het te verrekenen vermogen van de andere echtgenoot wordt beschreven. Deze regeling ziet op het verschaffen van de benodigde gegevens om de verrekenvordering van de overeengekomen huwelijkse voorwaarden over en weer te kunnen vaststellen. Het gaat om een beschrijving naar de peildatum (hier: 16 december 2015). Het hof zal het verzoek van de vrouw afwijzen. In de processtukken is van een groot aantal vermogensbestanddelen gebleken, die ook zijn besproken. De man heeft verklaard dat er geen overige vermogensbestanddelen zijn. Daarmee heeft de man duidelijk gemaakt welke vermogensbestanddelen tot het te verrekenen vermogen behoren en op die manier zijn uit art. 1:143 lid 1 BW voortvloeiende verplichtingen voldaan. De vrouw heeft onvoldoende aangevoerd dat tot een ander oordeel kan leiden.
- **Algemeen:** Het eerste lid van art. 843a Rv bepaalt: "Hij die daarbij rechtmatig belang heeft, kan op zijn kosten inzage, afschrift of uittreksel vorderen van bepaalde bescheiden aangaande een rechtsbetrekking waarin hij of zijn rechtsvoorgangers partij zijn, van degene die deze bescheiden te zijner beschikking of onder zijn berusting heeft. Onder bescheiden worden mede verstaan: op een gegevensdrager aangebrachte gegevens."

Dit artikel beoogt een partij bij een (mogelijk) geschil onder de in de wet gestelde voorwaarden inzage te geven in bescheiden teneinde die partij in staat te stellen, hetzij om zijn vordering of verweer aan de hand van deze bescheiden verder met feiten te onderbouwen, hetzij om na kennisneming van deze bescheiden de conclusie te trekken dat zijn vordering of verweer voldoende feitelijke grondslag ontbeert.

Aan de toewijsbaarheid van een vordering op grond van art. 843a Rv zijn drie cumulatieve voorwaarden verbonden:

- i) het hebben van een rechtmatig belang,
- ii) het zijn van partij bij de rechtsbetrekking en
- iii) dat het moet gaan om bepaalde bescheiden.

Het vereiste dat bescheiden voldoende bepaald behoren te zijn dient – net als het vereiste van rechtmatig belang – blijkens de parlementaire geschiedenis om zogenoemde *'fishing expeditions'* te voorkomen (Parl. Gesch. Herz. Rv, p. 553). Een vordering tot inzage dient immers niet gebruikt te worden om door de papieren van de wederpartij te bladeren om te kijken of men wellicht iets nuttigs aantreft.

Artikel 843a Rv biedt derhalve niet de mogelijkheid voor het opvragen van bescheiden waarvan slechts het vermoeden bestaat dat zij steun

zouden kunnen geven aan de stellingen van de verzoekende partij. Het hof stelt vast dat de vrouw genoemde bescheiden heeft verzocht enkel omdat zij vermoedt dat hieruit zou kunnen blijken dat de man geldbedragen voor haar heeft verborgen. Naar het oordeel van het hof is het enkele niet onderbouwde "vermoeden" waarop de vrouw zich beroept, onvoldoende voor het aannemen van een rechtmatig belang als bedoeld in art. 843a Rv. Er is voorts in dit geval sprake van een fishing expedition, waarvoor de wet uitdrukkelijk geen ruimte laat. Het hof zal het verzoek van de vrouw afwijzen. Ook in zoverre faalt haar grief.

Annotatie: deze uitspraak lijkt ook richtinggevend voor beantwoording van de vraag of een werkgever een werkingssfeeronderzoek door een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds moet dulden. Dat is pas het geval indien méér dan een vermoeden bestaat dat een werkgever aansluitplichtig is.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1364&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 22/4 – 28/4

Gerechtshof Amsterdam 9 april 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1231

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: geen stilzwijgende verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap waardoor geen recht op pensioenverrekening meer zou bestaan; beroep op klachtplicht faalt omdat niet ondeugdelijk is gepresteerd, maar in het geheel niet (pensioenverrekening bleef volledig achterwege); 26 jaar wachten met het instellen van de vordering tot pensioenverrekening betekent niet dat sprake is van rechtsverwerking, ook niet in de situatie waarin de verrekeningsgerechtigde een bevel tot verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap heeft gevorderd en de pensioenverrekening in de alimentatieprocedure niet aan de orde is geweest; geen correctie op grond van derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid omdat de stelling van de verrekeningsplichtige dat hij in een slechtere financiële positie zou komen te verkeren dan de verrekeningsgerechtigde onvoldoende was bewezen.

Annotatie: zet deze uitspraak de deur naar een "jusvergelijking" in het kader van pensioenverrekening op een kier?

Klik op de link hieronder voor de uitspraak voor de bestreden uitspraak van de rechtbank

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:872&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:1231&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 17 april 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:1602, PJ 2019/95

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: Op grond van de toepasselijke CAO-bepaling wordt het doorwerkverzoek door de werkgever ingewilligd, mits het bedrijfsbelang zich hiertegen niet verzet. De kantonrechter is van oordeel dat de werkgever haar

besluit om het doorwerkverzoek af te wijzen, onvoldoende heeft gemotiveerd. De werkgever is daarbij niet ingegaan op het advies van de Geschillencommissie om het verzoek in te willigen. De kantonrechter veroordeelt de werkgever daarom om de werknemer weer toe te laten tot haar werk tot de datum waarop zij de pensioenleeftijd van 68 jaar bereikt en haar salaris tot uiterlijk deze datum door te betalen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:1602&showbutton=true&keyword=2019%3a1602>

Week 29/4 – 5/5

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 30 april 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1614

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
- verjaring

Samenvatting:

- **Aansluiting:** “dubbele tijdelijkheids criterium” als voorwaarde voor deelneming aan PFZW voor arts-assistenten in opleiding richt zich niet op de functie van het individu binnen de instelling (is de functie van arts-assistent in opleiding tijdelijk of worden arts-assistenten na hun opleiding vervangen?), maar op de individuele arbeidsvoorwaarden van het individu; objectieve uitleg; aannemelijke uitleg leidt tot de conclusie dat moet worden getoetst of de arbeidsovereenkomst van het individu een tijdelijk karakter had; overweging (in het licht van de aannemelijkheid van het rechtsgevolg?) dat een arts-assistent in opleiding op basis van een tijdelijk contract niet deelnam in PFZW vanwege het financiële toekomstperspectief van de arts-assistent in opleiding destijds;
- **Verjaring:** vordering tot premieafdracht verjaard omdat deze binnen vijf jaar na het niet-afdragen van de premie had kunnen worden ingesteld.

Annotatie: het Hof volgde de leer dat de verjaringstermijn van de vordering tot premieafdracht niet aanvangt vanaf pensioeningang maar vanaf de gevorderde pensioenopbouw; art. 59 Pensioenwet geldt niet voor de vordering tot premieafdracht.

Klik op de link hieronder voor de tussenuitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:4194>

Klik op de link hieronder voor de tweede tussenuitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1615>

Klik op de link hieronder voor de einduitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1614&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik hier voor de uitspraak in de tussenkomstprocedure

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1615&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 30 april 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1512

Rubriek: gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid

Samenvatting: De overgangsregeling, op grond waarvan de pensioenleeftijd van piloten van KLM stapsgewijs wordt verhoogd van 56 jaar naar 58 jaar, levert geen verboden leeftijdsonderscheid op.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:1512&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 19 april 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:3424

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverevening
- procesrecht/verzoekschriftprocedure

Samenvatting: verzoek tot uitspreken verklaring voor recht in verzoekprocedure mogelijk; rechtbank gaf verklaring voor recht ter zake uitleg van afwijkende regeling voor pensioenverevening in huwelijkse voorwaarden (afwijkend percentage).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:3424&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 6/5 – 12/5

Rechtbank Den Haag 15 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:4158

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering)

Samenvatting: DGA verplicht tot externe uitvoering van de rechten van zijn ex-partner op zijn pensioen binnen een half jaar na het wijzen van de beschikking, vanaf de datum van het wijzen van de beschikking is 2% vertragingsrente verschuldigd, na het verstrijken van de periode van een half jaar tevens als schadevergoeding wettelijke rente omdat de DGA vanaf die datum in verzuim zal verkeren indien nog niet aan de verplichting tot externe uitvoering zal zijn voldaan; de rechtbank gaat uit van omzetting van het pensioen in eigen beheer in een oudedagsverplichting.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:4158&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 30 november 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:11349

Rubriek: governance

Samenvatting: pensioenfondsadministrateur zelfstandig bevoegd zijn statuten te wijzigen tenzij sprake zou zijn van misbruik van recht; van misbruik van recht is in deze geen sprake indien een bij de administrateur aangesloten bedrijfstakpensioenfonds op grond van de dienstverleningsovereenkomst een bindende voordracht kan doen voor benoeming van een bestuurslid, het bedrijfstakpensioenfonds de overeenkomst eindigt en de administrateur vervolgens de statuten in die zin wijzigt dat de administrateur in plaats van een bestuur, een raad van toezicht en een directie voortaan nog slechts een bestuur en een raad van toezicht kent.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:11349&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 13/5 – 19/5

Rechtbank Amsterdam 30 april 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:3040

Rubriek: overgang onderneming

Samenvatting: na overgang onderneming recht op voortzetting van de pensioenopbouw bij PFZW (op grond van vrijwillige aansluiting) omdat de verkrijger een arbeidsovereenkomst met de werknemer die overkwam was aangegaan die voldoende aanknopingspunten inhield om tot dit oordeel te komen; aan beoordeling van de situatie op basis van de wettelijke regeling voor overgang onderneming werd in verband hiermee niet toegekomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:3040&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 16 april 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1124

Rubriek: pensioenkorting; korting op pensioen

Samenvatting: Gelijke procentuele korting van pensioenaanspraken/pensioenrechten van deelnemers en gewezen deelnemers (slapers en pensioengerechtigden) niet in strijd met bestuurlijke instructienorm die verplicht tot evenwichtige belangenbehartiging en daarom niet onrechtmatig; korting is gebaseerd op wettelijke regeling en niet disproportioneel zodat geen sprake is van onrechtmatige eigendomsontneming; (gedempte) premie gedurende periode van onderdekking kostendekkend ten aanzien aangroei pensioenverplichtingen en tevens bijdragend aan herstel; bezwaarmogelijkheid tegen het besluit van DNB geen bezwaar te maken tegen het voorgenomen kortingsbesluit niet benut terwijl deze mogelijkheid wel bestond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:1124&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor mijn annotatie in PensioenJurisprudentie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/annotaties-2019/PJ_2019_60.pdf

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 8 mei 2019, ECLI:NL:OGCAA:2019:259

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting (overweging 3.12): verdeling onverdeelde goederen na scheiding; pensioenrechten toebedeeld aan degene die de pensioenen had opgebouwd; wegens overbedeling diende de helft van het ouderdomspensioen aan de ex-partner te worden uitbetaald; rechterlijke instructie tot het geven van een volmacht aan de pensioenuitvoerder strekkend tot rechtstreekse betaling aan de ex-partner.

Annotatie: naar Nederlands recht is zo'n volmacht herroepelijk (art. 64, lid 2 Pensioenwet); de pensioenuitvoerder kan niet worden gedwongen de volmacht aan te nemen en uit te voeren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2019:259&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 14 mei 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:413

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting/exhibitieplicht

Samenvatting: Werkgever vecht besluit tot verplichte aansluiting bij bedrijfstakpensioenfondsen aan en betwist in dat verband het overgrote deel van de door het pensioenfonds aan dat besluit ten grondslag gelegde feitelijkeheden. Het pensioenfonds tracht meer stukken en meer informatie van werkgever te verkrijgen, welke stukken en informatie zich enkel onder werkgever bevinden. Het pensioenfonds heeft naar het oordeel van het hof een rechtmatig belang bij de door haar van werkgever verlangde informatie en de beperkte opvatting van werkgever over de plicht om mee te werken aan het inbrengen van stukken wordt, gezien o.m. het bepaalde in de artikelen 20 en 22 Rv, verworpen. Van werkgever wordt dan ook verlangd dat zij haar verweer substantieert, allereerst door het overleggen van stukken en – zo nodig – nadien door het ontsluiten van verdere stukken en gegevens uit haar administratie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:4138&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 20/5 – 26/5

Rechtbank Rotterdam 3 mei 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:387, PJ 2019/73

Rubriek: uitvoeringsovereenkomst/opzegging

Samenvatting: opzegging uitvoeringsovereenkomst met pensioenfonds door werkgever (Campina) voor nieuwe werknemers niet onrechtmatig jegens pensioenfonds; opzegging leidt niet tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg; de werkgever is niet wettelijk verplicht nieuwe werknemers in de pensioenregeling van het pensioenfonds op te nemen. Geen strijd met de uitspraak van de Hoge Raad in de zaak Alcatel/Lucent (HR 10 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1134) en in de zaak Goglio/SMQ (HR 2 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:141) omdat de in deze zaak ter beoordeling voorliggende uitvoeringsovereenkomst een uitdrukkelijke bevoegdheid voor de werkgever tot opzegging kende.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:3875&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 22 mei 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:2295

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/IPR/Internationaal privaatrecht

Samenvatting: Slowaakse zaak; verplichtstelling van bedrijfstakpensioenfondsen geldt als bijzonder dwingend recht onder verordening "Rome I"; in casu luidde het feitelijke oordeel dat Nederland gewoonlijk werkland was in de zin van Rome I; rechtskeuze gepasseerd; geen verplichting voor BPF tot "bijstellen" van te hoge ambtshalve nota.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:2295&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 22 mei 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:2294
Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/IPR/Internationaal privaatrecht
Samenvatting: Luxemburgse zaak; verplichtstelling van bedrijfstakpensioenfondsen geldt als bijzonder dwingend recht onder verordening "Rome I"; in casu luidde het feitelijke oordeel dat Nederland gewoonlijk werkland was in de zin van Rome I; rechtskeuze gepasseerd; geen verplichting voor BPF tot "bijstellen" van te hoge ambtshalve nota.
Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:2294&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 27/5 – 2/6

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 28 mei 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:4591, PJ 2019/94
Rubriek: foutherstel/terugvordering teveel uitgekeerd partnerpensioen
Samenvatting:

- Terugvordering bijzonder nabestaandenpensioen. Hof oordeelt dat gewezen partner met uitsluitend een samenlevingsovereenkomst geen recht heeft gekregen op bijzonder nabestaandenpensioen omdat de wijziging van het pensioenreglement waarbij een dergelijk pensioen is geregeld eerst is ingegaan na de beëindiging van de samenwoning.
- Terugvordering niet mogelijk voor reeds verrichte pensioenuitkering die al was opgemaakt voordat het pensioenfonds de gewezen partner berichtte dat een fout was gemaakt. Geen kwade trouw bij ex-partner. Pensioenfonds kan niet verlangen dat de ex-partner het overgangsrecht beter kent dan de eigen pensioenuitvoerder.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:4591&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 23 mei 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:4366, PJ 2019/96
Rubriek: insolventie/schuldsanering
Samenvatting: Beschikking inzake afkoop levensverzekering. Schuldenaar heeft zich verzet tegen afkoop levensverzekering. De rechter-commissaris heeft toestemming verleend de levensverzekering af te kopen nu een volledige AOW-uitkering in beginsel wordt aangemerkt als een voldoende voorziening voor het levensonderhoud na pensionering.
Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:4366&showbutton=true&keyword=pensioen>
Klik op de link hieronder voor mijn annotatie in PensioenJurisprudentie
https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/annotaties-2019/PJ_2019_97.pdf

Gerechtshof Den Haag 18 december 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:3390

Rubriek: pensioenovereenkomst/afvloeiing/finale kwijting

Samenvatting:

- Overweging 6.5.: Bij het verlenen van de finale kwijting ging [geïntimeerde] ervan uit dat haar pensioenopbouw zou doorlopen tot einde dienstverband. De kwijting zag op andere rechten en plichten. [geïntimeerde] ging er van uit dat de pensioenaanspraken niet onder de kwijting vielen. Door pensioenpremies te blijven inhouden tot de einddatum ging Ayers Rock daar kennelijk ook van uit (memorie van antwoord sub 39-45).
- Overweging 6.6.: Als de finale kwijting ook geldt voor de pensioenaanspraken, dan is deze kwijting niet geldig – anders gezegd: nietig. Art. 11 strekt dan tot een zogenaamde gedwongen afkoop van pensioen en dat is nietig (memorie van antwoord sub 46).
- Overweging 7: Ayers Rock mag als gezegd hierop nog reageren. Dat gebeurt met een akte. Normaal gesproken moet een akte kort/beknopt te zijn. Omdat het hier gaat om een groot aantal nieuwe stellingen en verweren geldt deze eis niet. Om dezelfde reden zal er een termijn van zes weken worden gegeven voor het indienen/nemen van de akte.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:3390&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 21 mei 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1093

Samenvatting:

- Overweging 2.8: In de kwijtingsclausule is bepaald dat er geen kwijting wordt verleend *"voor zover het betreft nakoming van de hiervoor in deze overeenkomst beschreven rechten en verplichtingen"*. In artikel 2 van de vaststellingsovereenkomst is bepaald dat [geïntimeerde] tot het einde van de arbeidsovereenkomst is vrijgesteld van werkzaamheden *"met behoud van loon"*. Het ligt voor de hand de kwijtingsclausule zo te begrijpen dat daarmee werd bedoeld tot het eind af te rekenen zoals dat steeds is gedaan, dus met het voortzetten van inhoudingen van de werknemerspremie voor het pensioen en dus ook voortzetting van de deelname aan het pensioenfonds (Haviltex). Dat is ook zo ten uitvoer gebracht door Ayers Rock. Het hof verwerpt de stelling van Ayers Rock dat [geïntimeerde] dit anders had moeten begrijpen omdat haar gemachtigde van het CNV wist dat Ayers Rock niet meer verplicht was om aan het pensioenfonds deel te nemen. De verplichte deelname staat – als gezegd – los van het recht op deelname. Mogelijk verkeerde [geïntimeerde] in de veronderstelling dat haar recht op deelname afhankelijk was van de verplichting tot deelname, maar dat is niet gesteld of gebleken. Op de eventuele gevolgen van deze mogelijkheid hoeft het hof dan ook verder niet in te gaan.
- Overweging 3: De kwijtingsclausule staat er daarom niet aan in de weg dat [geïntimeerde] haar recht op deelname aan het pensioenfonds tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst heeft behouden en dat Ayers Rock verplicht was daaraan gevolg te geven. Door dat niet te doen is Ayers Rock tegenover [geïntimeerde] tekortgeschoten. Ayers Rock moet daarom de (pensioen)schade van [geïntimeerde] vergoeden.

- Overweging 4: Het hof verwerpt de stelling van Ayers Rock dat [geïntimeerde] tekort is geschoten in haar schadebeperkingsplicht door niet het aanbod te aanvaarden de ingehouden pensioenpremies te vergoeden. Ayers Rock heeft dit onderbouwd met als argument dat haar normschending tot niet meer verplichtte. Dit is een onvoldoende onderbouwing. Niet valt in te zien waarom het [geïntimeerde] moet worden aangerekend dat zij een aanbod tot vergoeding van slechts een deel van haar schade heeft afgewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:1093&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 3/6 – 9/6

Rechtbank Noord-Holland 28 mei 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:4602, PJ 2019/97
Rubriek: insolventie/schuldsanering/afkoop bijzonder partnerpensioen

Samenvatting:

- Overweging 4.5.: De rechtbank is van oordeel dat [appellant1] door de afkoop van het bijzonder partnerpensioen onredelijk zal worden benadeeld als bedoeld in artikel 22a lid 1 aanhef en onderdeel a Fw. Daarvoor is het volgende redengevend.
- Overweging 4.6.: Het bijzonder partnerpensioen heeft tot doel de verzorging van nabestaanden en heeft derhalve naar zijn aard een verzorgingskarakter. Voor wat betreft de vraag of die verzorging noodzakelijk is voor het levensonderhoud, geldt het volgende. Uit het dossier volgt dat [appellant1] door chronische ziekte arbeidsongeschikt is en daardoor niet (meer) in staat is om inkomsten uit arbeid te verwerven en/of verdere pensioenvoorzieningen op de bouwen. In de huidige situatie tot aan het pensioen geldt dat het gezamenlijke inkomen van appellanten niet op een zodanig niveau ligt dat dit naar maatschappelijke opvattingen normale kosten van levensonderhoud van appellanten te boven gaat, mede gelet op de zorgkosten van [appellant1] die verband houden met haar ziekte. Voor de toekomstige situatie als appellanten de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt geldt dit eveneens, gelet op de beperkte pensioenaanspraken naast de AOW aanspraken. Verder zal de boedel wel in enige mate gebaat zijn bij een uitkering ineens van het bijzonder partnerpensioen, maar daarbij zal nog wel rekening moeten worden gehouden met terug te betalen toeslagen (met name zorgtoeslag en kindgebonden budget in dit geval). Alles afwegende is de rechtbank van oordeel dat een uitkering ineens van het bijzonder partnerpensioen tot een onredelijke benadeling van [appellant1] leidt. Artikel 22a eerste lid aanhef en onderdeel a Fw staat derhalve aan afkoop in de weg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:4602&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor mijn annotatie in PensioenJurisprudentie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/annotaties-2019/PJ_2019_97.pdf

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 6 juni 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:2037

Rubriek: pensioen en scheiding/IPR/verdeling buitenlands pensioen

Samenvatting:

Overweging 9.27.3.:

Het hof overweegt als volgt:

Het door de man in Engeland opgebouwde pensioen.

- Overweging 9.27.3.1.: Op grond van de Matrimonial Causes Act 1973 (hierna: MCA) komt de rechter een ruime discretionaire bevoegdheid toe bij het nemen van maatregelen betreffende de vermogens van de echtgenoten, met inbegrip van de beslissingen met betrekking tot pensioen (section 21 e.v. MCA). Section 25 MCA bevat een opsomming van 'aangelegenheden waarmee de rechtbank rekening moet houden bij het beslissen hoe haar bevoegdheden uit te oefenen'. Deze zijn uitgewerkt in de Engelse rechtspraak. Blijkens de uitspraak in *White vs White* ([2000]2FLR 981) is bij de financiële afwikkeling van het huwelijk 'fairness' de voornaamste richtlijn. Gezien het verhandelde ter zitting zal het hof bepalen dat beide partijen hun volledige medewerking dienen te verlenen aan een gelijke verdeling van het in Engeland door de man opgebouwde pensioen.

Het door de man in Australië opgebouwde pensioen (en het door de vrouw in Engeland opgebouwde pensioen).

- Overweging 9.27.3.2.: De man heeft ter zitting – ofschoon daartoe in de gelegenheid gesteld – niet meer expliciet gereageerd op het eveneens ter zitting door de vrouw nader geduide verzoek/voorstel om het in Australië door de man, tijdens het huwelijk opgebouwde pensioen niet te verdelen, indien de man afziet van zijn aanspraak op het door de vrouw in Engeland opgebouwde pensioen. Het staat vast dat de man niet zelf een verzoek heeft gedaan tot verdeling van laatstgenoemd pensioen, zodat het hof hierover ook geen beslissing kan nemen. Ook op de verdeling van het Australische pensioen van de man is Engels recht van toepassing, zoals hiervoor weergegeven. Dit betekent dat in beginsel ook het tijdens het huwelijk opgebouwde Australische pensioen van de man bij helfte dient te worden verdeeld. Daarbij staat het partijen echter vrij om – zoals de vrouw voorstelt – overeen te komen het in Australië door de man opgebouwde pensioen niet te verdelen, indien de man afziet van zijn aanspraak op het door de vrouw in Engeland opgebouwde pensioen (voor welk pensioen ook een gelijke verdeling geldt). Het hof zal verstaan dat de man zijn medewerking dient te verlenen aan een gelijke verdeling van het door de man in Australië opgebouwde pensioen, waarbij het partijen echter vrij staat om een afwijkende regeling te treffen als in deze rechtsoverweging weergegeven.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:2037&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 20 juli 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:10268

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting:

- Vordering tot verklaring voor recht dat voor eiseres geen aansluitplicht bij Stichting Pensioenfonds voor Personeelsdiensten geldt. De kern van

het geschil tussen partijen valt terug te voeren tot de vraag of eiseres valt onder de werkingssfeer van - kort gezegd - STIPP, aldus of eiseres een uitzendonderneming is als omschreven in artikel 1 van het verplichtstellingsbesluit en of de medewerkers van eiseres uitzendkrachten zijn die op basis van een uitzendovereenkomst als bedoeld in artikel 7:690 BW bij derden werkzaam zijn, terwijl zij meer dan 50% van de loonsom aan deze medewerkers besteedt.

Tussenvonnis.

- In de rechtspraak wordt over het constitutieve vereiste van de allocatiefunctie echter verschillend geoordeeld (vgl. bv ECLI:NL:GHAMS:2014:4547 en ECLI:NL:GHARL: 2015:670). Ook de literatuur is niet eenduidig (zie onder meer mr. J.P.H. Zwemmer, Pluraliteit van werkgeverschap, Monografieën Sociaal Recht en de daarin genoemde literatuur en prof mr F.B.J. Grapperhaus, Tekst & Commentaar, aantekening 3 bij artikel 7:690 BW).

Prejudiciële vragen?

- Ingevolge het bepaalde in art. 392-394 Rv kan de rechter in de procedure op verzoek van partijen of ambtshalve een prejudiciële rechtsvraag stellen ter beantwoording bij wijze van prejudiciële beslissing, indien een antwoord nodig is om op de eis te beslissen en deze rechtstreeks van belang is voor (...) de beslechting of beëindiging van meerdere andere uit soortgelijke feiten voortvloeiende geschillen waarin dezelfde vraag zich voordoet. Geoordeeld wordt zulks hier aan de orde is, nu het antwoord op de vraag of een allocatiefunctie vereist is voor het zijn van een uitzendonderneming, een (veel) groter bereik heeft dan zaken als de onderhavige. De kantonrechter overweegt dan ook de reikwijdte van het bepaalde in artikel 7:690 e.v. BW middels het stellen van prejudiciële vragen aan de Hoge Raad voor te leggen.

Akte

- Alvorens daarover te beslissen wenst de kantonrechter van partijen hun visie daarop te vernemen, en of zij opmerkingen hebben bij de navolgende vragen, die de kantonrechter overweegt aan de Hoge Raad voor te leggen:
 1. Is voor de toepasselijkheid van afdeling 11 van boek 7 BW vereist dat de werkgever een allocatiefunctie op de arbeidsmarkt vervult?
 2. Indien de werknemer en de werkgever een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd ex artikel 7:610 BW hebben gesloten, waarbij niet is overeengekomen of is bedoeld overeen te komen dat het een uitzendovereenkomst als bedoeld in artikel 7:690 BW betreft, kan deze arbeidsovereenkomst niettemin als uitzendovereenkomst kwalificeren, met als gevolg dat de bepalingen van afdeling 11 van titel 10 van boek 7 BW en aansluitende regelingen, van toepassing zijn?

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2015:10268&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 10/6 – 16/6

CRvB 22 mei 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:1874

Rubriek: overnemingsregeling WW

Samenvatting: Betalingsverplichting waarvan overneming wordt verzocht, zijnde de schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag, heeft geen betrekking op de in artikel 64 van de WW genoemde tijdvakken. Ter zitting is gebleken dat met de werkgeefster overeengekomen vergoeding niet is aangewend voor de opbouw of aankoop van een pensioen. Anders dan door appellant gesteld, is daarom artikel 64, eerste lid, aanhef en onder c, van de WW niet van toepassing. Het beroep op de Richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever slaagt niet. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:1874&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 26 maart 2019, ECLI:NL:OGHACMB:2019:69

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenleeftijd

Samenvatting:

- Overweging 2.13: Aanpassing van de pensioengerechtigde leeftijd is een wereldwijd fenomeen. Het steeds ouder worden van deelnemers zet de financiële houdbaarheid van bestaande stelsels onder druk. Dit geldt ook voor Aruba.
- Overweging 23: De reden voor het intrekken van de Pensioenverordening landsdienaren is blijkens de Memorie van Toelichting bij AB 2005 no. 30 gelegen in het feit dat de lasten van de Pensioenverordening landsdienaren voor het Land alsmede voor APFA niet meer op te brengen waren, hetgeen een negatieve uitwerking had op de vermogenspositie van APFA, waardoor op de lange termijn de pensioenaanspraken van deelgenoten in die regeling in gevaar zouden kunnen worden gebracht. (...).
- Overweging 2.14: Zie voorts uitvoerig de dupliek van Apfa, onder 114-118. Het Hof acht deze beschouwingen overtuigend ter onderbouwing van de noodzaak van wettelijk ingrijpen in het Arubaanse pensioenstelsel.
- Overweging 2.15: De verhogingen van de pensioneringsleeftijd waren wettelijk geregeld en 'lawful'. Zij dienden 'a legitimate public (or general) interest', te weten: 'to protect the public purse'. Voorts kan niet worden gezegd dat geen 'fair balance' bestaat. De maatregelen waren algemeen. Zij zijn tot stand gekomen in samenspraak met de vakbonden (zie het verweerschrift in eerste aanleg, nr. 24 e.v.). Apfa heeft de beoogde maatregelen getoetst op evenwichtigheid, ook ten aanzien van 'slapers' als [appellant] (dupliek Apfa, onder 118, sub 5). Voorzien was in overgangsregelingen, waaronder geleidelijke verhoging van de AOV-pensioneringsleeftijd en de daaraan gekoppelde overheids-pensioneringsleeftijd (zie productie 1 bij het verweerschrift in eerste aanleg). Dat [appellant] door zijn leeftijd niet kon profiteren van de overgangsregelingen doet daaraan niet af. Toewijzing van [appellant]'s vorderingen daarentegen zou de 'fair balance' ernstig verstoren. Het zou Apfa naar eigen zeggen Afl. 313.349,- extra kosten

en de gelijkheid met andere ex-ambtenaren ('slapers') en ambtenaren op losse schroeven zetten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2019:69&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 5 juni 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:4501

Rubriek: pensioenovereenkomst/dwaling

Samenvatting: geen dwaling van de zijde van de werkgever aangenomen ter zake aangaan pensioenovereenkomst op grond waarvan de volgens de tot 2015 geldende pensioenovereenkomst verschuldigde pensioenpremie vanaf 2015 als bruto loon werd uitgekeerd (ter vermijding van het vervallen van de fiscale facilitering voor pensioenopbouw over het gedeelte van het salaris groter dan € 100.000).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:4501&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:4502&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting: Het Bedrijfstakpensioenfonds voor de reisbranche vordert een verklaring voor recht dat de exploitant van het reserveringsplatform www.booking.com onder het begrip reisagent van de werkingsfeerbepaling van het Verplichtstellingsbesluit van 23 december 1996 (Stcrt. 1996 nr. 250) valt. Het hof oordeelt dat het exploiteren van een onlinereserveringsplatform niet valt onder het begrip bemiddelen bij de totstandkoming van overeenkomsten.

Annotatie: Duidelijkheids criterium gevolgd: indien de aansluitingsplicht voor de werkgever niet duidelijk uit het verplichtstellingsbesluit blijkt, kan niet tot een aansluitingsplicht worden veroordeeld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:1849&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 17/6 – 23/6

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 26 maart 2019, ECLI:NL:OGHACMB:2019:124

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/eenzijdige wijziging
- Afvloeiing/ontslagvergoeding (cessantia)
- Kennelijk onredelijk ontslag toets

Samenvatting: de collectieve eenzijdige wijzigingsbevoegdheid in het pensioenreglement kon door de werkgever, gezien de toepasselijke objectieve uitlegmethode, niet worden aangewend voor een individuele eenzijdige wijziging strekkend tot verlaging van vervroegd pensioen in verband met de te ontvangen

cessantia-uitkering in het kader van het ontslag, met als doel te voorkomen dat de werknemer meer zou ontvangen dan bij doorwerken, met het oog daarop wel matiging van de cessantia-uitkering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak (de wijziging betrof

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2014:124&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 18 juni 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:6248

Rubriek:

- Leeftijdsonderscheid
- AOW-gat

Samenvatting: geen verplichting voor werkgever van helikopterpiloten die gebruik maken van een maatwerkregeling voor uittreding op 55-jarige leeftijd om het te verwachten AOW-gat te compenseren; geen strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel en geen verboden leeftijdsonderscheid daar de helikopterpiloten nog voldoende in de gelegenheid waren om overbruggingsvoorzieningen te treffen en bovendien de keuze hadden om langer door te werken.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:6248&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 24/6 – 30/6

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 12 februari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1301

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering bijzonder partnerpensioen)

Samenvatting: vordering strekkend tot externe uitvoering ingegaan bijzonder partnerpensioen afgewezen omdat appellante daarbij onvoldoende belang had gezien het feit dat het bijzonder partnerpensioen vrijwel volledig werd uitgekeerd en de Pensioen-BV die als uitvoeringsorgaan fungeerde daartoe over ontoreikende middelen beschikte.

Annotatie: deze uitspraak lijkt af te wijken van de vaste rechtspraak inhoudend dat externe uitvoering van de rechten van de ex-partner van een DGA op diens pensioenen hoofdregel is. Het Hof hanteerde kennelijk impliciet de lijn dat gezien de onderdekking in de Pensioen-BV de continuïteit van de Pensioen-BV niet zou zijn geborgd indien het bijzonder partnerpensioen extern zou moeten worden uitgevoerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:1301&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 25 juni 2019, ECLI:NL:OGHACMB:2019:108

Rubriek: afvloeiing (cessantia-uitkering)

Samenvatting: geen recht op cessantia-uitkering omdat de gewezen werknemer invaliditeitspensioen ontving; op de contractuele bepaling die volgens objectieve

uitleg inhield dat het invaliditeitspensioen naast de cessantia-uitkering zou worden ontvangen kan geen beroep worden gedaan door de gewezen werknemer omdat die bepaling, aldus, uitgelegd, in strijd met de Cessantia-landsverordening zou zijn.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2019:108&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 26 juni 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:2730

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
- verjaring

Samenvatting: ondanks het feit dat de schoonmaak van straten en wegen pas vanaf 1 januari 2017 uitdrukkelijk onderdeel uitmaakt van het verplichtstellingsbesluit van Bpf Schoonmaak, viel een bedrijf dat zich toelegt op de schoonmaak van wegen op grond van objectieve uitleg van het verplichtstellingsbesluit ook al vóór 2017 onder de werkingssfeer van Bpf Schoonmaak; de verjaringstermijn van de premievordering ving aan vanaf opeisbaarheid van de premie zijnde de datum gelegen 14 dagen na verzending van de premienota (ook al was de premie al verschuldigd vanaf de eerdere datum van aansluiting van rechtswege).

Annotatie: de uitspraak is in mijn visie onjuist omdat deze tot het onaannemelijke en bovendien vanuit het rechtszekerheidsbeginsel onwenselijke rechtsgevolg leidt dat een bedrijf waarvoor niet duidelijk was c.q. kon zijn dat het onder de werkingssfeer van Bpf Schoonmaak viel, toch met terugwerkende kracht moet aansluiten. De uitbreiding van de werkingssfeer van Bpf Schoonmaak vanaf 2017 zou in de uitleg van de Rechtbank slechts declaratoire betekenis hebben. De uitspraak wijkt daarom af van de lijn in de rechtspraak dat slechts een aansluitplicht kan bestaan indien dat bij lezing van het verplichtstellingsbesluit aanstonds duidelijk is. Dit "duidelijkheidscriterium" vond toepassing in Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788 inzake Lotra (overweging 3.3.13), Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 inzake Booking.com (met name overweging 3.6) en recent op Rechtbank Rotterdam, Sector Kanton, Locatie Dordrecht 26 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6053 (overweging 5.28).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:2730&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 1/7 – 7/7

Rechtbank Den Haag 27 april 2017, ECLI:NL:RBDHA:2017:16726

Rubriek: pensioenovereenkomst/vaststellingsovereenkomst/finale kwijting

Samenvatting: finale kwijting in vaststellingsovereenkomst omvat niet de pensioenopbouw, omdat de werkgever niet had medegedeeld dat de beoogde finale kwijting ook de pensioenopbouw zou omvatten en de werkgever niet kon aantonen dat de werknemer zich dit gevolg zou hebben gerealiseerd; weliswaar was de verplichte deelneming aan BPF Recreatie geëindigd, maar omdat de werkgever de werknemers daarover niet had geïnformeerd schond de werkgever

het goed werkgeverschap met als gevolg dat de volledige pensioenschade, bestaande uit toekomstige pensioenopbouw, diende te worden vergoed.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2017:16726&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 8/7 – 14/7

Rechtbank Den Haag 22 januari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:6884

Rubriek: pensioen en scheiding/bijzonder partnerpensioen

Samenvatting: verzekeraar stelt dat alsnog bijzonder partnerpensioen moet worden toegekend aan een eerdere partner van de overleden verzekerde ten koste van de tweede partner, die het volledige partnerpensioen inmiddels ontving. Verzekeraar beroept zich op het argument dat geen afstand is gedaan van het bijzonder partnerpensioen. Veroordeling tot het oproepen van de tweede partner, zodat deze verweer kan voeren.

Annotatie: bijzonder partnerpensioen bestaat van rechtswege, zie Gerechtshof Amsterdam 30 oktober 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:4028. Het eindoordeel zal moeten inhouden dat de tweede partner de aftrek van het bijzonder partnerpensioen voor de toekomst zal moeten dulden, maar dat ten onrechte uitgekeerd partnerpensioen niet als onverschuldigd betaald behoeft te worden gerestitueerd omdat dan sprake zou zijn van een onaanvaardbaar rechtsgevolg, zie Gerechtshof Amsterdam 6 augustus 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2894.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:6884&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 3 juli 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1874

Rubriek: fiscaal/afkoop

Samenvatting:

- Uitkering uit hoofde van dekkingsverzekering gesloten ter dekking van pensioen in eigen beheer naar de BV die het pensioen had toegezegd leidt tot prijsgeven pensioen omdat het in de BV aanwezige vermogen ontoereikend was om de pensioenverplichting na te komen en de volledige waarde was uitgeleend aan de DGA zonder zekerheden te bedingen en zonder verhaalsmogelijkheden.
- Betaling van de uitkering uit hoofde van een verzekering gesloten ter uitvoering van werknemerspensioen (C-polis) aan de BV leidde tot verboden afkoop omdat de BV geen toegelaten verzekeraar was.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:1874&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 23 april 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1452, PJ 2019/72

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/niet nakoming door opzeggen uitvoeringsovereenkomst
- Uitvoeringsovereenkomst/opzegging in strijd met goed werkgeverschap

Samenvatting: het opzeggen van de uitvoeringsovereenkomst met het pensioenfonds door de werkgever betekende een toerekenbare tekortkoming in de nakoming van de pensioenovereenkomst met de gewezen werknemers vanwege het vervallen van het indexatieperspectief; het eenzijdig staken door de werkgever van het doen van herstelbetalingen en het leveren van een bijdrage in de administratiekosten van het pensioenfonds is strijdig met het goed werkgeverschap op basis van toepassing van de dubbele redelijkheidstoets (Stoof/Mammoet-leer). Een en ander impliceert ongelijke behandeling van deelnemers en gewezen deelnemers omdat aan deelnemers wel indexatieperspectief werd geboden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:1452&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 9 juli 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:2374

Rubriek: pensioenovereenkomst/aanvulling FPU

Samenvatting: de vordering strekkend tot het niet behoeven te dulden van vermindering van een aanvulling op de FPU verstrekt door de werkgever, uitgevoerd door het ABP, kan niet tegen het ABP worden ingesteld omdat het ABP slechts uitvoerder is; de korting was rechtmatig.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:2374&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2016:10517&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 15/7 – 21/7

Rechtbank Gelderland 3 juli 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:2828

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst
- Onderbrengingsplicht pensioenovereenkomst

Samenvatting: verzekeraar niet verplicht tot uitkeren pensioen indien bij de verzekeraar door de werkgever geen uitvoeringsovereenkomst is gesloten ter zake een pensioenovereenkomst, gegeven de omstandigheid dat de werknemer en zijn partner een afstandsverklaring hebben getekend. Werknemer moet van werkgever vorderen dat alsnog een uitvoeringsovereenkomst wordt gesloten indien een pensioenovereenkomst zou bestaan c.q. geen sprake zou zijn van rechtsgeldige afstand van deelneming aan de pensioenregeling.

Annotatie: in deze zaak kan *geen* bevestiging van de regel "geen premie, geen pensioen" voor verzekerde pensioenregelingen worden gelezen omdat niet vast stond dat een pensioenovereenkomst gold.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:2828&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 10 juli 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:3165

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: vervroegde pensionering geen wijziging van omstandigheden die tot wijziging van de partneralimentatie leidt; uitleg van het convenant mede aan de hand van flankerende correspondentie en een verklaring van de gemeenschappelijke advocaat leidt tot het oordeel dat de alimentatieplicht pas zou eindigen bij de AOW-datum/reguliere pensioendatum van de alimentatieplichtige; beoogd werd te voorkomen dat een gat zou vallen tussen het eindigen van de alimentatie en de ingang van betalingen uit hoofde van pensioenverevening in verband met de hypotheeklasten van de alimentatiegerechtigde.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:3165&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 3 juli 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:3078 (kort geding; kantonrechter)

Rubriek: pensioenovereenkomst

Samenvatting: geen recht op extra pensioen uit hoofde van de VPL-regeling omdat niet aan de voorwaarden werd voldaan; van een afwijkende zelfstandige toezegging van de pensioenuitvoerder aan betrokkene was geen sprake.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:3078&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 11 juli 2019, ECLI:NL:RBOBR:2019:4039

Rubriek: pensioenovereenkomst/eenzijdige wijziging

Samenvatting:

- De met de vakbonden overeengekomen wijziging van de pensioenregeling voor de toekomst was een tweezijdige wijziging die de individuele werknemers bond, zodat niet aan de zwaarwichtigheidsis van het eenzijdig wijzigingsbeding dient te worden getoetst;
- Geen toepassing van de dubbele redelijkheidstoets in het kader van het goed werkgeverschap;
- Het leeglopen van het depot van toeslagverlening op de premievrije pensioenrechten uit hoofde van de geëindigde regeling hield geen verboden afkoop als bedoeld in art. 65 PW in omdat de toeslagverlening voorwaardelijk was, dit leeglopen werd ook niet in strijd met het goed werkgeverschap geoordeeld.

Annotatie: in deze zaak bleek gezien de beoordeling van de feiten geen sprake van zogenaamde onbedoeld onvoorwaardelijke toeslagverlening die per 2007 voor de toekomst had moeten worden voorgefinancierd (verzekerd voor de toekomst).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2019:4039&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 11 juli 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:2407

Rubriek:

- Pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- Pensioen en scheiding/bijzonder partnerpensioen

Samenvatting: uitsluiting van pensioenverrekening betekent niet dat ook bijzonder partnerpensioen is uitgesloten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:2407&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 22/7 – 28/7

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 9 juli 2019, ECLI:NL:OGEEA:2019:442

Rubriek: pensioenovereenkomst

Samenvatting: geen recht op pensioenopbouw in wettelijk verplicht gestelde pensioenregeling als vervanging van de voorheen bestaande private pensioenregeling voor werkneemster van de SVb omdat niet aan de voorwaarden voor deelneming was voldaan. Werkneemster was twee jaar voor de pensioendatum terwijl pas na vijf jaar deelneming rechten zouden kunnen ontstaan. Geen schending gelijkheidsbeginsel en geen sprake van verboden leeftijdsonderscheid.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2019:443&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 juli 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:5626

Rubriek: advies/assurantietussenpersoon

Samenvatting: tekortkoming in de nakoming van de adviesopdracht door een assurantietussenpersoon door mede te delen dat de te verzekeren pensioenen "gegarandeerd" zouden zijn, terwijl dat niet geval was. Schadeplichtigheid indien de verzekeraar destijds wel een ander product bood dat hogere gegarandeerde pensioenen zou hebben opgeleverd. Bewijsopdracht ter zake aan de klant.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:5626&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 10 juli 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1992

Rubriek:

- pensioen en scheiding/alimentatie
- ontslagvergoeding

Samenvatting: de door de alimentatieplichtige gestelde werkloosheid leidde niet tot vermindering van de draagkracht voor het betalen van alimentatie omdat de ontvangen ontslagvergoeding volledig en in gelijke delen diende te worden toegerekend aan de periode van werkloosheid van de alimentatieplichtige tot de pensioendatum; de stelling dat de vergoeding (mede) diende voor het helen van pensioenbreuk werd verworpen omdat de alimentatieplichtige dit niet had bewezen; toepassing van de jusvergelijking leidde tot nihilstelling vanaf de datum van het eindigen van de WW-uitkering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:1992&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 21 februari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1692

Rubriek: pensioen een scheiding/alimentatie

Samenvatting: geen nihilstelling partneralimentatie op voorhand bij de ver in de toekomst gelegen pensioendatum van de alimentatieplichtige op grond van het argument dat deze ten aanzien van pensioenverevening conversie aanbiedt, omdat de situatie die dan zal bestaan niet kan worden voorzien.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:1692&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 29/7 – 4/8

Gerechtshof Amsterdam 23 juli 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2674 en

Gerechtshof Amsterdam 23 juli 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2681

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting
- procesrecht/termijnoverschrijding/eisvermeerdering/twee conclusie regel

Samenvatting: De aansluitingsvorderingen, de premievorderingen, de vorderingen strekkend tot gegevensinvoer en de vorderingen tot schadevergoeding (vertragingsschade) van BPF Bouw en een drietal verplichte fondsen in de bouw werden toegewezen, wat de aansluitingsvorderingen betreft omdat pas met het hoger beroep tegen het eindvonnis in eerste aanleg (te laat) hoger beroep werd ingesteld tegen een eerder deelvonnis waarin de aansluitplicht was vastgesteld en wat de overige vorderingen betreft omdat in hoger beroep geen verweer werd gevoerd tegen een eisvermeerdering van de fondsen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2674&showbutton=true&keyword=pensioen>

[Zie mijn annotatie in PensioenJurisprudentie](#)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2681&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 23 juli 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2666

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting

Samenvatting: het Hof concludeert tot aansluitplicht bij het bedrijfstakpensioenfonds en veroordeelt tot: afdracht van de (juiste, op basis van gegevensaanlevering vastgestelde) premie met terugwerkende kracht uitgaande van de verjaringstermijn van art. 3:310 BW omdat de niet aansluiting en het nalaten door de werkgever van het doen van onderzoek onrechtmatig werd beoordeeld, veroordeling tot afgifte van een accountantsverklaring ter zake de juistheid van de gegevensaanlevering.

Annotatie: in mijn visie is bij niet aansluiting weliswaar sprake van schending van een rechtsplicht voortvloeiend uit art. 4 Wet Bpf 2000, maar niet per se sprake van een onrechtmatige daad omdat a. het bedrijfstakpensioenfonds bij niet aansluiting de handhavingsplicht voortvloeiend uit art. 4 Wet Bpf 2000 heeft geschonden en b. het risico van niet aansluiting bij het bedrijfstakpensioenfonds

bij dat bedrijfstakpensioenfondsen zou behoren te liggen indien het verplichtstellingsbesluit niet aan het duidelijkheidscriterium voldoet (dit "duidelijkheidscriterium" vond toepassing in Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788 inzake Lotra (overweging 3.3.13), Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 inzake Booking.com (met name overweging 3.6) en recent op Rechtbank Rotterdam, Sector Kanton, Locatie Dordrecht 26 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6053 (overweging 5.28).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2673&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 5/8 – 11/8

Rechtbank Noord-Holland 31 juli 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:6929

Rubriek: toeslagverlening

Samenvatting: wijziging onvoorwaardelijke toeslagverlening niet mogelijk op grond van art. 20 Pensioenwet omdat deze onderdeel van de reeds verworven aanspraak vormt; beroep op onaanvaardbaarheid van het rechtsgevolg van invoering van de Pensioenwet afgewezen ook al was uitstelfinanciering van onvoorwaardelijke toeslagverlening sinds 2007 niet meer toegestaan en kon geen koopsom worden berekend gezien het feit dat sprake was van onvoorwaardelijke toeslagverlening op basis van een niet vooraf vast te stellen index (de cpi).

Annotatie: de uitspraak is onjuist omdat de onvoorwaardelijke toeslagverlening voor de toekomst kan worden gewijzigd, enerzijds omdat in de toekomst onvoorwaardelijk te verlenen toeslagen niet reeds zijn verworven en anderzijds omdat sprake is van een onaanvaardbaar rechtsgevolg indien de toekomstige toeslagverlening zou moeten worden voorgefinancierd (omdat de koopsom daarvoor in het algemeen in redelijkheid niet door de werkgever zal kunnen worden opgebracht en omdat de verzekeraar het insolventierisico van de werkgever zou lopen). Uit de wetgeschiedenis blijkt ook dat de wetgever beoogde dat toeslagregelingen als deze ("onbedoeld onvoorwaardelijk") zouden (kunnen) worden gewijzigd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:6929&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 5 juni 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:4013

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- AOW

Samenvatting: Inkomen dat voortvloeit uit pensioenverrekening na echtscheiding geldt als inkomen dat in aanmerking kan worden genomen bij de vaststelling van het recht op toeslag ingevolge de AOW. Het argument dat de uitgestelde pensioenverrekening feitelijk een "betalingsregeling" is ter zake pensioenverrekening ineens volgens de hoofdregel van het Boon/Van Loon-arrest verworpen.

Annotatie: de uitspraak zou tot calculerend gedrag kunnen leiden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:4013&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 9 juli 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:3060

Rubriek: beroepspensioenfondsen/splitsing

Samenvatting: splitsing binnen de beroepspensioenregeling voor notarissen in verschillende pensioenregelingen voor zelfstandige notarissen en notarissen in loondienst ten onrechte door de verantwoordelijke minister goedgekeurd daar die splitsing in strijd met de wet is, zoals blijkt uit de wetsgeschiedenis (er is sprake van één beroepsgroep).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:3060&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 26 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6053

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting: producent van pannenkoeken en poffertjes valt niet onder BPF Zoetwaren omdat pannenkoeken en poffertjes geen "koek" of een soortgelijk product zijn en bovendien niet op overeenkomstige wijze worden geproduceerd. Toepassing van het "duidelijkheids criterium" in het kader van uitleg van het verplichtstellingsbesluit (overweging 5.28).

Annotatie: dit is de derde zaak waarin het "duidelijkheids criterium" werd toegepast. Zie ook Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788 inzake Lotra (overweging 3.3.13), Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 inzake Booking.com (met name overweging 3.6).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:6053&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 12/8 – 18/8

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 4 juli 2019, ECLI:NL:OGHACMB:2019:141

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: vertraagde invoering in de arbeidsvoorwaarden van een op zichzelf geoorloofd pensioenontslag op 65 jarige leeftijd, nadat bij de overheid de pensioenleeftijd al veel eerder van 60 naar 65 was verhoogd, leidt tot verboden leeftijdsonderscheid waardoor pensioenontslag niet mogelijk was; de beëindiging van het dienstverband berustte echter op wederzijds goedvinden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2019:141&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 10 juli 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:3228

Rubriek: WWZ/transitievergoeding/Fiscale beperking pensioenopbouw

Samenvatting: beperking pensioenopbouw tot een salaris van € 100.000 vanaf 2015 onverplicht gecompenseerd met 29% salarisverhoging rechtvaardigde de eenzijdige wijziging van de pensioenopbouw (de werkgever was naar het oordeel van de Kantonrechter niet tot compensatie verplicht); geen verplichting voor de werkgever tot compensatie voor het vervallen van de regeling voor premievrije voortzetting van de pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid voor het salarisdeel boven € 100.000; geen verplichting voor de werkgever tot compensatie van de onmogelijkheid gebruik te maken van netto-pensioenopbouw omdat de werkgever die mogelijkheid niet bood.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:3228&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 6 augustus 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2894

Rubriek:

- pensioen en scheiding/bijzonder partnerpensioen
- fouterstel/terugvordering teveel betaald pensioen

Samenvatting: tot uitkering gekomen kapitaal ter dekking van bijzonder partnerpensioen en partnerpensioen dient door de verzekeraar te worden verdeeld naar evenredigheid van de opbouw van dat kapitaal vóór respectievelijk na het eindigen van het huwelijk; terugvordering teveel betaald partnerpensioen op grond van onverschuldigde betaling leidt tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2894&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 13 augustus 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2961

Rubriek: afvloeiingsregeling

Samenvatting:

begrip "pensioenrichtleeftijd" in sociaal plan op grond van objectieve uitleg gesteld op de pensioenrichtleeftijd volgens het geldende pensioenreglement, niet op de feitelijk voor een individuele werknemer geldende AOW-datum, uitleg anderszins zou tot onaannemelijke rechtsgevolgen leiden (gevolg: het AOW-gat bleef voor rekening van de werknemer); beroep op hardheidsclausule afgewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2961&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 19/8 – 25/8

Rechtbank Amsterdam 26 juli 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:5520

Rubriek:

- Toeslagverlening/indexering
- Uitvoeringsovereenkomst
- Waardeoverdracht

Samenvatting: uitleg toezegging omtrent indexering aan de hand van de Haviltex-maatstaf; met de toezegging van de werkgever in verband met

overgang naar andere verzekeraar in combinatie met waardeoverdracht van opgebouwde pensioenaanspraken inhoudend dat niets veranderd, met dien verstande dat het vooruitzicht op indexering naar verwachting beter wordt, verdraagt zich niet dat indexering volledig achterwege blijft; vordering strekkend tot 2% jaarlijkse indexering toegewezen; werkgever verplicht tot betaling van de daarvoor verschuldigde bedragen.

Annotatie: indien de indexering als onvoorwaardelijk moet worden beschouwd, dient de toekomstige indexering over de opgebouwde aanspraken voor de toekomst te worden gefinancierd, vgl. de definitie van het begrip aanspraak in art. 1 Pensioenwet en in die zin Rechtbank Noord-Holland 31 juli 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:6929.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:5520&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 25 juli 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:5482

Rubriek: informatieplicht

Samenvatting: verplichting voor pensioenfonds aangenomen om alle gedurende het deelnemerschap geldende statuten en pensioenreglementen op aanvraag te verstrekken; beroep op wetsgeschiedenis.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:5482&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 16 juli 2019, ECLI:NL:PHR:2019:811

Rubriek: insolventie/schuldsanering/levensverzekering

Samenvatting: art. 22a Fw. (geen afkoop levensverzekering in faillissement of schuldsanering indien de verzekeringnemer daardoor onredelijk wordt benadeeld) vindt geen toepassing indien de failliet of saniet beoogt om een geëxpireerd kapitaal dat bij de verzekeraar in depot staat aan te wenden voor een lijfrente.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:811&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 26/8 – 1/9

CRvB 16 augustus 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:2812

Rubriek: AOW/kruimelpensioen

Samenvatting: de wettelijke regeling inhoudend dat bij minder dan een jaar opbouw van AOW het opgebouwde pensioen aan de Staat vervalt (artikel 7 AOW) betekent geen inbreuk op het eigendomsrecht van degene die het pensioen had opgebouwd omdat aan het vervallen van dat "kruimelpensioen" een legitieme doelstelling gelegen in het algemeen belang ten grondslag ligt; in deze specifieke zaak was geen sprake van een individuele, buitensporige last als gevolg van het vervallen van het AOW-pensioen (ook in Marokko wordt de levensstandaard van belanghebbenden niet buitensporig belast door het vervallen van het pensioen van bruto € 16 of € 23 per maand).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:2812&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 20 augustus 2019, ECLI:NL:OGEEA:2019:564

Rubriek: pensioenovereenkomst/afstand

Samenvatting: werkneemster die zich niet heeft aangemeld voor deelneming aan de pensioenregeling van haar werkgever en die restitutie van ingehouden werknemerspremie heeft geaccepteerd kan niet achteraf alsnog deelneming aan de pensioenregeling vorderen.

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn van het leerstuk van afstand van het recht op deelneming in een pensioenregeling inhoudend dat afstand mogelijk is, mits "welbewust" afstand van deelneming is gedaan.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2019:564&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Ambtenarenzaken van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 19 augustus 2019, ECLI:NL:OGAACMB:2019:89

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: pensioenontslag bevestigd door voorzieningenrechter; uitspraak in de plaats gesteld van het ontbrekende ontslagbesluit waardoor klagster pensioen kon aanvragen (werkgever weigerde het daarvoor benodigde ontslagbesluit te verstrekken).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGAACMB:2019:89&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 6 juni 2019, ECLI:NL:RBOVE:2019:3048

Rubriek: insolventie/beslagvrije voet

Samenvatting: (voorzieningenrechter); met het begrip woonplaats of vaste verblijfplaats volgens het bepaalde in art. 475e Rv. is bedoeld dat de schuldenaar "voor vast" woont of verblijft in Nederland, niet dat sprake moet zijn van één vaste woon- of verblijfplaats; verwijzing naar art. 1:10 BW (overweging 4.3); feitelijk oordeel dat betrokkene niet zijn woonplaats of vaste verblijfplaats in Nederland had zodat geen beslagvrije voet geldt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2019:3048&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 26 augustus 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:6292

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting:

- **Overweging 33v. met het oog op de werkingssfeer van het BPF:** Het bedrijf Deliveroo voldoet aan de voorwaarden om verplicht deel te moeten nemen aan het bedrijfstakpensioenfonds voor het beroepsvervoer over de weg. Dat heeft de kantonrechter bepaald. Bezorgers van Deliveroo vervoeren tegen vergoeding goederen

(maaltijden) over de weg. Deze vervoerswerkzaamheden zijn de kerntaak van Deliveroo en oefent zij daarmee in hoofdzaak uit. Dat het bezorgen op de fiets gebeurt doet daar niet aan af. Deliveroo voert als verweer dat zij in hoofdzaak een technologiebedrijf is en haar kerntaak niet ziet op het bezorgen maar op het faciliteren en vergroten van het aantal maaltijdbestellingen bij aangesloten restaurants en het bieden van een digitaal platform. De bezorging is slechts een onderdeel van de marketingstrategie. Dit is volgens de kantonrechter onvoldoende gebleken. Deze uitspraak betekent dat voor alle werknemers van Deliveroo, inclusief het kantoorpersoneel, pensioenpremie aan het Pensioenfonds moet worden betaald;

- **Overweging 45 met het oog op de uitvoerbaarheid bij voorraad:** Deliveroo verzoekt tot slot om de veroordelingen niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren en geen dwangsommen toe te kennen. Deliveroo voert aan dat met het oog op de rechtszekerheid en zorgvuldigheid ook ten behoeve van haar werknemers eerst bij een uitspraak die in kracht van gewijsde is gegaan dient te worden vastgesteld dat Deliveroo onder de verplichtstelling valt. Als Deliveroo in hoger beroep in het gelijk gesteld zou worden zouden allerlei verrekeningen moeten plaatsvinden, ook met werknemers, veelal buitenlandse studenten die al weer zijn vertrokken. Dit zal administratief tot enorme problemen leiden. Dit verzoek van Deliveroo wordt gehonoreerd, echter uitsluitend met betrekking tot de veroordeling onder II. Dit gelet op de bijzonderheden in deze zaak en de door Deliveroo genoemde mogelijke administratieve complicaties. De overige veroordelingen kunnen gewoon uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard. Daarnaast wordt er vanuit gegaan dat Deliveroo vrijwillig uitvoering zal geven aan de veroordelingen onder IV. en V. en daarom geen dwangsom behoeft te worden opgelegd.

Annotatie: de uitspraak is opmerkelijk op het punt van de uitvoerbaarheid bij voorraad. De rechter is in het algemeen zeer terughoudend met het onthouden van de uitvoerbaarheid bij voorraad van uitspraken. Uit de uitspraak blijkt niet of zekerheid van gesteld door de werkgever. Indien dat niet het geval zou zijn, blijft het BPF gedurende een eventueel hoger beroep het "geen premie, toch pensioen"-risico lopen en neemt dit risico door het verdere tijdsverloop zelfs toe. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:6292&showbutton=true&keyword=deliveroo>

Week 2/9 – 8/9

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 16 augustus 2019, ECLI:NL:OGIAC:2019:182

Rubriek:

- AOW/AOV
- Eigendom

Samenvatting: verlaging van de AOV en het afschaffen van de Kerstuitkering voor niet-ingezetenen van Curaçao levert weliswaar een eigendomsontneming op onder het eigendomsprotocol bij het EVRM, maar dient het algemeen belang en is voldoende gerechtvaardigd vanuit de doelstelling de AOV betaalbaar te houden; in de berechte situatie was geen sprake van een onevenredig zware last

voor belanghebbende die voor belanghebbende aan verlaging van de AOV in de weg stond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2019:182&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 19 december 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:5921

Rubriek:

- Fiscaal/fiscale oudedagsreserve/FOR
- Pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: de door de ex-echtgenoot gevormde FOR vormde onder het in de tussen partijen gelden huwelijkse voorwaarden gehanteerde inkomensbegrip geen te verdelen inkomen; een FOR leent zich naar maatschappelijke opvattingen niet voor uitkering en daarom niet voor verdeling na einde huwelijk.

Annotatie: deze uitspraak lijkt juist daar een FOR slechts een gecumuleerde genoten fiscale aftrekpost in de sfeer van de inkomstenbelasting is; het belastingvoordeel is mogelijk al tijdens huwelijk (gezamenlijk) verteerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:5921&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 9/9 – 15/9

Gerechtshof Amsterdam 26 juni 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:2125

Rubriek: insolventie/beslagvrije voet

Samenvatting: Verzoek vaststelling beslagvrije voet ex artikel 475e Rv. Niet hanteren van een beslagvrije voet voor schuldenaar die in het buitenland woont is niet in strijd met het Verdrag tussen Nederland en Suriname inzake de export en handhaving van sociale-verzekeringsuitkeringen en de Toescheidingsovereenkomst inzake nationaliteiten tussen Nederland en Suriname. Appellant heeft geen volledig inzicht gegeven in zijn financiële situatie, en daarom niet aangetoond dat hij over onvoldoende middelen van bestaan heeft beschikt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:2125&showbutton=true&keyword=pensioen>

Raad van Beroep voor Belastingzaken van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 15 augustus 2012, ECLI:NL:ORBACM:20102:5
Rubriek: fiscaal/cessantia-uitkeringen

Samenvatting: werkgever mag voorziening vormen ten laste van de fiscale winst met het oog op in de toekomst te betalen cessantia-uitkeringen waarop afdwingbaar recht bestaat; berekening voorziening niet op basis van de contante waarde van de totale verplichting maar op basis van een evenredig deel berekend naar verstreken dienstjaren (het deel van de vergoeding dat betrekking heeft op toekomstige dienstjaren dient buiten beschouwing te blijven bij het berekenen van de voorziening; toepassing van het matchingbeginsel van goed

koopmansgebruik); geen aftrek in verband met het vormen van een voorziening met het oog op betaling van een cessantia-uitkering aan werknemers met een zodanig pensioenvooruitzicht dat geen recht op een cessantia uitkering zal bestaan (dat is het geval als het pensioen meer dan tweemaal het wettelijk pensioen bedraagt).

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn van het beginsel dat met het oog op coming service lasten geen voorziening ten laste van de fiscale winst mag worden gevormd, wel met het oog op coming backservice.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:ORBBACM:2012:5&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 16/9 – 22/9

Rechtbank Rotterdam 6 september 2019, ECLI:NL:RBROT:2019 7321

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/Externe uitvoering

Samenvatting: Omdat op de echtscheiding Antilliaans recht van toepassing is, is geen sprake van een situatie waarin op grond van art. 10:51 BW Nederlands recht en daarmee art. 1, lid 7 WVPS van toepassing is met als gevolg dat het ouderdomspensioen van de DGA moet worden verevend; op grond van Antilliaans recht heeft de ex-partner van de DGA recht op pensioenverrekening. In beginsel heeft de ex-partner van de DGA wel recht op externe uitvoering van de door haar zelf als werknemster van de BV opgebouwde pensioenaanspraken, maar omdat de BV niet over voldoende liquide middelen beschikt voor deze externe uitvoering en deze middelen ook niet kan vrijmaken, bestaat geen recht op de gevorderde externe uitvoering. Omdat geen recht op externe uitvoering bestaat, is de BV ook niet verplicht tot opgave van de commerciële waarde van de pensioenrechten van de ex-partner van de DGA/ex-werkneemster van de BV. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:7321&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem Leeuwarden 30 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:3735

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: bij vaststelling draagkracht rekening gehouden met premie voor verzekeringen in verband met arbeidsongeschiktheid en pensioenopbouw omdat de alimentatieplichtige (werkzaam in Singapore) niet over eerste en tweede pijler pensioenopbouw beschikte, met als reden dat indien van een soortgelijk dienstverband naar Nederlands recht sprake zou zijn geweest, met dergelijke premies rekening zou zijn gehouden. Niet ter zake deed dat de alimentatieplichtige de bedoelde verzekeringen feitelijk nog niet had gesloten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Annotatie: het Hof stelde de premie die de alimentatieplichtige ten laste van zijn draagkracht wenste te brengen gelijk met wettelijk verplichte of contractueel verplichte pensioenpremie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:3735&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 6 september 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:7420

Rubriek:

- pensioen en scheiding/alimentatie
- pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering

Samenvatting: geen rekening gehouden met een post "pensioenpremie" als onderdeel van de behoefte aan alimentatie omdat de alimentatiegerechtigde als gevolg van de echtscheiding recht op pensioenverevening kreeg; wel rekening gehouden met een post voor het sluiten van een overlijdensrisicoverzekering op het leven van de alimentatieplichtige; externe uitvoering van de rechten van de ex-partner van de DGA tegen de helft van de commerciële waarde van die rechten omdat de DGA had erkend dat dit bedrag voor externe uitvoering van de pensioenrechten van de vereveningsgerechtigde/bijzonder partnerpensioengerechtigde beschikbaar zou zijn.

Annotatie: de post premie voor een overlijdensrisicoverzekering als onderdeel van de behoefte aan alimentatie kan als pendant van de redelijke voorziening in het kader van een pensioenverweer worden beschouwd. In deze zaak verzocht de alimentatiegerechtigde de echtscheiding, zodat geen pensioenverweer kon worden gevoerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:7420&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 10 september 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:3347

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenontslagbeding/uitleg

Samenvatting: een pensioenontslagbeding kan niet zo worden uitgelegd dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege eindigt indien de werknemer gebruik maakt van de mogelijkheid van pensioenvervroeging omdat de arbeidsovereenkomst op grond van een pensioenontslagbeding uitsluitend op de reglementaire pensioendatum van rechtswege eindigt; in casu diende het pensioenreglement zo te worden uitgelegd dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege eindigde op de pensioenrichtleeftijd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:3347&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 10 september 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3332

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: geen rechtsverwerking ten aanzien van vordering tot pensioenverrekening na echtscheiding in 1983, geen pensioenverrekening ten aanzien van reeds uitgekeerde pensioentermijnen (de verrekeningsplichtige ging in 2014 met pensioen, de vordering werd in 2017 ingesteld).

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn met de rechtspraak op dit punt die zo langzamerhand een vaste lijn vormt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3332&showbutton=true&keyword=pensioen>

Parket bij de Hoge Raad 18 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:899

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/WWZ/slapend dienstverband arbeidsongeschikte werknemer

Samenvatting:

- **Stoof Mammoet-doctrine (dubbele redelijkheidstoets):** geen "omgekeerde" Stoof/Mammoet-doctrine in die zin dat een werkgever een redelijk voorstel van de werknemer in het kader van een arbeidsovereenkomst zou moeten accepteren indien de werkgever geen redelijke redenen zou hebben het voorstel te weigeren (in casus betrof het een voorstel van een arbeidsongeschikte werknemer met een slapend dienstverband om de arbeidsovereenkomst te eindigen onder toekenning van een transitievergoeding).
- **Slapend dienstverband arbeidsongeschikte werknemer:** als uitgangspunt heeft te gelden dat een werkgever op grond van de norm van goed werkgeverschap (art. 7:611 BW) gehouden is om in te stemmen met een voorstel van de werknemer tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden, onder toekenning van een bedrag ter hoogte van de transitievergoeding, indien is voldaan aan de vereisten in art. 7:669 lid 3, aanhef en onder b, BW.
Op dit uitgangspunt dient een uitzondering te worden gemaakt wanneer, op grond van door de werkgever te stellen en zo nodig te bewijzen omstandigheden, moet worden geoordeeld dat de werkgever een gerechtvaardigd belang heeft bij instandhouding van de arbeidsovereenkomst. Hierbij kan aan de volgende omstandigheden kunnen worden gedacht:
 - het bestaan van reële re-integratiemogelijkheden voor de werknemer, waardoor de werkgever een belang heeft bij het in dienst houden van de werknemer;
 - voor de periode tot aan de inwerkingtreding van de Wet compensatie transitievergoeding: financiële problemen van de werkgever door het moeten voorfinancieren van de transitievergoeding;
 - het niet (geheel of gedeeltelijk) gecompenseerd zullen krijgen van de transitievergoeding. Hierbij zou een onderscheid kunnen worden gemaakt tussen omstandigheden (die debet zijn aan het niet of niet volledig gecompenseerd krijgen van de transitievergoeding) die in de risicosfeer van de werkgever liggen, en omstandigheden die in de risicosfeer van de werknemer liggen;
 - mogelijke andere belangen van de werkgever bij het in dienst houden van de werknemer, anders dan de enkele wens om de transitievergoeding niet te hoeven betalen.

Annotatie: de kwestie rond de slapende dienstverbanden van arbeidsongeschikte werknemers is in verband met het pensioenrecht in zoverre van belang, dat de werkgever niet onder alle omstandigheden kan wachten totdat het slapend dienstverband eindigt door pensioenontslag op of na de AOW-datum van de werknemer, met als voor de werkgever gunstig rechtsgevolg dat geen transitievergoeding is verschuldigd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:899&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 23/9 – 29/9

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 24 september 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3491

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: indexering van pensioenen tussen datum einde huwelijk en pensioeningang dient mede in aanmerking te worden genomen in het kader van uitgestelde pensioenverrekening door middel van een voorwaardelijke uitkering vanaf pensioeningang. Verwijzing naar HR 6 oktober 2006 (ECLI:NL:HR:2006:AW6163).

Annotatie: deze uitspraak sluit aan bij het oordeel van de Hoge Raad in 2006 waarnaar werd verwezen. Nog steeds onbeantwoord in de rechtspraak is de vraag of bij pensioenverrekening ineens volgens de hoofdregel (betaling van een bedrag ineens per datum einde huwelijk of per datum beëindiging van de huwelijksgoederengemeenschap in geval van scheiding van tafel en bed) met te verwachten toeslagverlening (indexering) op de te verrekenen pensioenen rekening moet worden gehouden. M.i. is dat niet het geval omdat die toeslagverlening in die situatie nog niet is gerealiseerd. Bij uitgestelde verrekening wordt in lijn van het arrest van de Hoge Raad uit 2006 en het hier geannoteerde arrest uitsluitend met reeds gerealiseerde toeslagverlening rekening gehouden. Bij uitgestelde pensioenverrekening door middel van een voorwaardelijke uitkeringen dienen pensioenkortingen m.i. ook door te werken in de voorwaardelijke uitkering uit hoofde van pensioenverrekening. Ook op dat punt ontbreekt vooralsnog rechtspraak. Zie mijn artikel TPV 2019/22 (Ontwikkelingen in de rechtspraak rond pensioen en scheiding) waarin de kwestie die in het geannoteerde arrest aan de orde was ook werd opgeworpen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3491&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik hier voor TPV 2019/22

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/artikelen/artikelen-2019/TPV_2019_22.pdf

Gerechtshof Amsterdam 21 februari 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:538

Rubriek:

- arbeidsongeschiktheid
- pensioenovereenkomst/uitleg

Samenvatting: voor uitleg pensioenreglement objectieve uitlegmethode gevolgd; op basis van elders in het pensioenreglement gehanteerde bewoordingen uitsluitend recht op premievrije pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid vanaf ingang WIA indien betrokkene op dat moment deelnemer en in dienst van de werkgever is; aan uitleg volgens de contra proferentem regel wordt niet toegekomen.

Annotatie: systematisch uitleg (uitleg op basis van elders in het pensioenreglement gehanteerde bewoordingen) past binnen de objectieve uitlegmethode.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2017:538&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 20 september 2019,
ECLI:NL:OGECAC:2019:204

Rubriek: fiscaal/omkeerregel

Samenvatting: pensioenaanspraak toegekend op 73-jarige leeftijd terwijl als pensioengerechtigde leeftijd binnen de onderneming de leeftijd van 60 jaar geldt als loon aangemerkt (omkeerregel geldt niet).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2019:204&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 19 september 2019,
ECLI:NL:GHARL:2019:7721

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverweer

Samenvatting: het pensioenverweer van artikel 1:153 BW staat niet ten dienste van een echtgenoot die zelf de echtscheiding verzoekt en kan niet in hoger beroep worden gevoerd indien het niet in eerste aanleg is gevoerd; in hoger beroep terugkomen op het in eerste aanleg ingenomen standpunt dat het huwelijk duurzaam is ontworcht niet mogelijk indien ook de wederpartij echtscheiding heeft verzocht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:7721&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 7 augustus 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4028

Rubriek:

- Arbeidsongeschiktheidspensioen
- Anticumulatie
- Fiscaal/doorwerkeis

Samenvatting: objectieve uitleg pensioenreglement pensioenfonds; feitelijk uitleg leidt tot het oordeel dat de deelnemer verplicht was zijn prepensioen met pensioenleeftijd 62 jaar verplicht te laten ingaan vanaf de datum waarop hij een WIA-uitkering ging ontvangen, ook indien die datum na 62 jaar ligt en voor uitstel was gekozen; de door de deelnemer voorgestane uitleg leidt tot een onaannemelijk rechtsgevolg in verband met strijdigheid met de fiscale doorwerkeis. Geen verboden onderscheid tussen arbeidsgeschikte en arbeidsongeschikte werknemers (geen gelijke gevallen die gelijk zouden moeten worden behandeld). Geen sprake van opgewekt vertrouwen. Schadeplichtigheid voor de werkgever in verband met onjuiste informatie omtrent de anticumulatie, maar geen toewijzing van een schadevordering omdat geen schade werd aangetoond.

Annotatie: consequentie van de (m.i. juiste) uitspraak is dat de deelnemer zijn prepensioen niet kon "bewaren" voor verhoging van zijn levenslange ouderdomspensioen, uit te keren vanaf zijn pensioenrichtleeftijd. Bovendien zou de anti cumulatieregeling uit de WIA kunnen worden toegepast, met verlaging van de WIA-uitkering als gevolg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:4028&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 30/9 – 6/10

Rechtbank Amsterdam 27 september 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:7250

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/WWZ/slapend dienstverband/afvloeiing

Samenvatting: geen verplichting voor de werkgever om medewerking te verlenen aan de beëindiging van een slapend dienstverband van een arbeidsongeschikte werknemer vlak voor diens pensioendatum onder toekenning van een transitievergoeding; ratio: een werknemer die niet arbeidsongeschikt wordt en doorwerkt tot zijn pensioendatum verkrijgt ook geen recht op een transitievergoeding.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:7250&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 11 september 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:4047

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/WWZ/slapend dienstverband/afvloeiing

Samenvatting: geen verplichting voor de werkgever om medewerking te verlenen aan de beëindiging van een slapend dienstverband van een arbeidsongeschikte werknemer vlak voor diens pensioendatum onder toekenning van een transitievergoeding of om ter zake een vaststellingsovereenkomst aan te gaan; geen reëel slapend dienstverband omdat de werkgever zich aanhoudend had ingespannen werknemer te re-integreren; daarom geen sprake van een situatie die vergelijkbaar is met de situatie van een slapend dienstverband die heeft geleid tot de invoering van art. 7:673e BW dat op 1 april 2020 in werking treedt ter vermindering van het risico voor werkgevers een transitievergoeding te moeten betalen bij beëindiging van het dienstverband met arbeidsongeschikte werknemers; uit HR 5 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1845 volgt weliswaar dat bij een ontslag van een arbeidsongeschikte werknemer de volledige transitievergoeding is verschuldigd, maar niet dat een werkgever een dienstverband niet slapend mag houden om aan betaling van een transitievergoeding te ontkomen; beroep op Rechtbank Gelderland 29 juli 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:3440 waarin werd geoordeeld dat het in stand houden van een slapend dienstverband in strijd komt met het goed werkgeverschap faalt; wachten op antwoord Hoge Raad op prejudiciële vragen van de Rechtbank Limburg 10 april 2019, ECLI:NL:RBLIM:2019:3331, omtrent de eventuele verplichting van een werkgever op een "redelijk" voorstel van een werknemer in te gaan niet noodzakelijk daar de werknemer in de berechte zaak geen redelijk voorstel deed.

Annotatie: ten tijde van het schrijven van deze samenvatting was de conclusie van de AG in de zaak bij de HR al genomen, zie Parket bij de Hoge Raad 18 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:899 eerder in dit overzicht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:4047&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 16 september 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:6780

Rubriek: arbeidsongeschiktheidspensioen

Samenvatting: arbeidsongeschiktheidspensioen ontstaat niet van rechtswege, maar na beoordeling van de arbeidsongeschiktheid op basis van een bestuursbesluit zodat indien een arbeidsongeschikte nalaat tijdig het arbeidsongeschiktheidspensioen aan te vragen, dit niet met onbeperkte terugwerkende kracht behoeft te worden toegekend omdat de arbeidsongeschiktheid niet met onbeperkte terugwerkende kracht kan worden vastgesteld; UWV-besluiten niet bepalend indien het pensioenreglement uitgaat van een eigen beoordeling door het pensioenfonds (het betrof het notarieel pensioenfonds); eventuele vorderingen tegen de werkgever na 5 jaar verjaard.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:6780&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 6 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:873

Rubriek: leeftijdsdiscriminatie/verboden leeftijdsonderscheid/aftopping ontslagvergoeding uit sociaal plan in verband met bereikt hebben volledige pensioenopbouw

Samenvatting:

- Overweging 4.35: Door te oordelen dat de aftoppingsregeling geen passend en noodzakelijk middel vormt zonder aan *alle* met de aftoppingsregeling beoogde legitieme doelen te toetsen heeft het hof miskend dat de aftoppingsregeling een passend en noodzakelijk middel kan vormen voor het bereiken van (een deel van) de als legitiem beoordeelde doelstellingen van de aftoppingsregeling.
- Overweging 4.36: Door bovendien de passendheid en noodzakelijkheid van de aftoppingsregeling te toetsen aan het principe 'beloning voor trouwe dienst', heeft het hof miskend dat dit principe geen (legitiem) doel van de aftoppingsregeling betreft.
- Overweging 4.37: Kort en goed: het hof heeft niet getoetst aan alle drie de legitieme doelen die waren aangevoerd en wel getoetst aan een doel dat niet was aangevoerd, uitspraak moet worden vernietigd en zaak worden verwezen.

Annotatie: uit overweging 4.32 volgen de drie door de werkgever (ABN AMRO) gestelde doelen:

(i) het beperken van de financiële gevolgen van de reorganisatie voor ABN AMRO en het personeel dat in dienst blijft;

(ii) het eerlijk verdelen van de beschikbare middelen onder de bij het ontslag betrokkenen; en

(iii) het beperken van het economisch nadeel van de werknemers die hun baan verliezen, in het bijzonder de achteruitgang in inkomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:873&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 28 augustus 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4029

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting

Samenvatting: Uitleg 'zorg of hulp verlenen in intramurale en/of extramurale zorg'. Aan zorgverleners ondersteunend personeel in andere rechtspersoon binnen zelfde concern valt ook binnen werkingssfeer verplichtstelling.

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn van het bekende Vector-arrest van de Hoge Raad.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:4029&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 7/10 – 13/10

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 8 oktober 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3661

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/wijziging
- toeslagverlening
- uitleg

Samenvatting: uitleg pensioenovereenkomst op basis van het Haviltex-criterium, mede gezien het feit dat de werknemer door een deskundige werd bijgestaan ten tijde van de onderhandelingen; tot 2007 in het kader van een hybride regeling (van het type toegezegd pensioen; eindloonsysteem) opgebouwde pensioenaanspraken werden afgefinancierd, vanaf 2007 overgang naar een middelloonregeling; overeengekomen was dat de tot 2006 opgebouwde pensioenaanspraken op overeenkomstige wijze zouden worden geïndexeerd als de onder de middelloonregeling op te bouwen pensioenaanspraken, ook vanaf de pensioendatum, maar een expliciete regeling wat zou gelden bij uitdiensttreding vóór de pensioendatum over de periode tussen uitdiensttreding en de pensioendatum ontbrak. Omdat niet uitdrukkelijk was overeengekomen dat de tot 2007 opgebouwde pensioenaanspraken gedurende de periode tussen uitdiensttreding en de pensioendatum zouden worden geïndexeerd bestond geen recht op indexering gedurende die periode.

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn van de leer dat verbintenissen (in casu een verbintenis op grond waarvan de werkgever verplicht zou zijn tot indexering van de tot 2007 opgebouwde pensioenaanspraken gedurende de periode tussen uitdiensttreding vóór de pensioendatum en de pensioendatum) slechts uit de wet kunnen ontstaan, vgl. art. 6:1 BW en de parlementaire geschiedenis bij dat artikel, waaruit blijkt dat de bepaling inhoudt dat verbintenissen rechtstreeks uit de wet, uit overeenkomst maar in lijn van het onder het oud-BW gewezen Quint/Te Poel-arrest, HR 30 januari 1959, NJ 1959/548, ook uit het systeem van de wet kunnen voortvloeien. Omdat de gevorderde indexering niet was overeengekomen werd de vordering afgewezen, mede gezien het feit dat de werknemer door een deskundige werd bijgestaan. De regelgeving rond gelijke behandeling bij toeslagverlening (thans art. 58, leden 3 en 4 Pensioenwet) gold niet, omdat sprake was van een louter individuele regeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3661&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 8 oktober 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3663

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging

Samenvatting:

- Wijziging pensioenovereenkomst; overgang van eindloonregeling naar middelloonregeling en overgang van opbouw partnerpensioen naar partnerpensioen op risicobasis; toepassing CZ-criterium (HR 12 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK3570) van "welbewuste instemming"; geen instemming aangenomen omdat niet werd geprotesteerd daar van welbewuste instemming door niet te protesteren geen sprake kan zijn indien de werknemer zich niet realiseerde dat hij de mogelijkheid had om niet met de wijzigingen in te stemmen omdat niet op de mogelijkheid de wijzigingen te weigeren werd gewezen. Mogelijk ging de werkgever er ten onrechte van uit dat instemming van de betrokken vakbonden met de wijzigingen voor de individuele werknemers bindend was.
- Finale kwijting in vaststellingsovereenkomst strekkend tot beëindiging van het dienstverband met een werknemer niet bindend voor de partner van die werknemer na diens overlijden.
- De verjaringstermijn van art. 3:310 BW vangt aan vanaf de datum waarop de benadeelde met de schade als de daarvoor aansprakelijke partij bekend is, dit moet zo worden uitgelegd dat de termijn begint te lopen op de datum waarop de benadeelde voldoende zekerheid (dat hoeft geen absolute zekerheid te zijn) heeft dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon (met verwijzing naar rechtspraak van de Hoge Raad).

Annotatie: deze procedure werd gevoerd door de partner van een overleden werknemer die werd geconfronteerd met een lager partnerpensioen als gevolg van een doorgevoerde regelingswijziging. Omdat die regelingswijziging niet rechtsgeldig werd geoordeeld omdat geen sprake was van "welbewuste instemming" met de wijziging, de vorderingen (althans die van de partner van de overleden werknemer) niet teloor gingen door een vaststellingsovereenkomst strekkend tot beëindiging van het dienstverband waarin een algemeen geformuleerde kwijting was opgenomen en de vordering tot schadevergoeding niet was verjaard, diende de werkgever het hogere partnerpensioen alsnog bij te verzekeren. Wat de finale kwijting in de vaststellingsovereenkomst betreft valt nog op te merken dat deze mogelijk ook niet aan een vordering van de werknemer zelf in de weg zou hebben gestaan, omdat een finale kwijting als afstand van recht moet worden beschouwd en afstand van recht slechts rechtsgeldig is indien de werknemer zich het recht waarvan afstand wordt gedaan realiseert.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3663&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 9 juli 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:

Rubriek: WMK/Wet op de medische keuringen/keuringsverbod/uitsluitingen (art. 4, leden 4 en 6 WMK)

Samenvatting: geen keuringsverbod voor arbeidsongeschiktheidsverzekering indien het een vrijwillige verzekering betreft die na ingang van het dienstverband (maar na de 3 maanden termijn uit het Van Leeuwen Convenant) wordt aangeboden aan werknemers van een gemeente (in casu vormt een keuring geen belemmering voor toetreding tot de arbeidsmarkt); geen verboden onderscheid tussen arbeidsongeschikten/chronisch zieken omdat aanvrager niet ziek of arbeidsongeschikt is; beroep op onaanvaardbaarheid faalt.

Annotatie: deze uitspraak ligt in lijn van de ratio van de WMK en het Van Leeuwen Convenant dat keuringen voor de toegang tot arbeidsongeschiktheidsverzekeringen zijn toegestaan indien deze ruim na aanvang van het dienstverband worden aangeboden, omdat de verzekeraar een gerechtvaardigd belang heeft bij het voorkomen van antiselectie en de keuring de toegang tot de arbeid niet belemmert.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2395&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 27 september 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:7646

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/ontbinding slapend dienstverband

Samenvatting: ontbinding slapend dienstverband omdat geen zicht op re-integratie bestaat, onder die omstandigheid dient een verzoek tot ontbinding van een arbeidsovereenkomst in beginsel te worden toegewezen vanwege het recht op vrije arbeidskeuze; belang van de werkgever bij instandhouding van het dienstverband omdat het totaal van verschuldigde transitievergoedingen aan arbeidsongeschikte werknemers niet zouden kunnen worden opgebracht niet voldoende aangetoond; belang te wachten op invoering van de Wet compensatie transitievergoedingen evenmin gehonoreerd. Kantonrechter volgt de conclusie van de AG inzake PHR 6 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:873.

Annotatie: de Wet compensatie transitievergoedingen (invoering 1 april 2020) houdt in dat in artikel 7:673e BW wordt geregeld dat een werkgever die wegens beëindiging van een arbeidsovereenkomst na twee jaar arbeidsongeschiktheid van de werknemer door ontbinding, opzegging of met wederzijds goedvinden een transitievergoeding heeft betaald, daarvoor wordt gecompenseerd door het UWV vanuit het Algemeen werkloosheidsfonds (Awf).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:7646&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 14/10 – 20/10

Hoge Raad 18 oktober 2019, ECLI:NL:HR:2019:1596

Rubriek: fiscaal/saldomethode

Samenvatting: De vrijstelling van artikel 11, lid 1, letter g, Wet LB is op grond van de eerbiedigende werking van het overgangsrecht van hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, lid 1, letter b, Invoeringswet Wet IB 2001 in het jaar 2010 nog steeds van toepassing op de pensioenuitkeringen van belanghebbende. Omdat de pensioenpremie voor de (buitenlandse) pensioenregeling uit het netto loon werd voldaan omdat de pensioenregeling naar Nederlands fiscaal recht fiscaal onzuiver was, geldt voor de belastingheffing over de uitkeringen de saldomethode.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:1596&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 14 oktober 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:4223

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/ontbinding slapend dienstverband/kort geding
Samenvatting: veroordeling werkgever tot gedeeltelijke opzegging slapend dienstverband met gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemer die bijna met pensioen gaat; uitspraak Hoge Raad in de zaak waarin de AG heeft geconcludeerd (PHR 6 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:873) niet afgewacht. Geen kans op re-integratie en gezien korte duur tot de pensioendatum geen reëel zicht op een nieuw dienstverband. Het werd bovendien niet reëel geoordeeld dat de werkgever onder de Wet compensatie transitievergoeding niet gedeeltelijk zou worden gecompenseerd voor betaling van de transitievergoeding en voorfinanciering werd niet onmogelijk geoordeeld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:4223&showbutton=true&keyword=pensioen>

Parket bij de Hoge Raad 27 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:954

Rubriek:

- Informatieplicht/zorgplicht ontvangende pensioenuitvoerder
- Rechtenkorting
- Waardeoverdracht/collectieve waardeoverdracht

Samenvatting:

- Overweging 4.37 (**contractvrijheid ten aanzien van informatieplicht bij collectieve waardeoverdracht**): de Pensioenwet bepaalt niet of de overdragende of de aannemende partij uit hoofde van een collectieve waardeoverdracht de informatieplicht heeft, zodat indien de aannemende partij contractueel de informatieplicht op zich neemt deze partij de voor schending van een informatieplicht aansprakelijke partij is.
- Overweging 4.43-4.56 (**informatieplicht ten aanzien van kortingsmogelijkheid**): de kortingsmogelijkheid bij het aannemende pensioenfonds was ten tijde van de collectieve waardeoverdracht geen louter theoretische mogelijkheid die in de praktijk vrijwel ondenkbaar was meer zodat het oordeel van het Hof dat het pensioenfonds daarop had moeten wijzen niet onbegrijpelijk is.
- Overweging 4.57-4.62 (**kortingsmogelijkheid kan cruciaal zijn voor het maken van bezwaar tegen collectieve waardeoverdracht**): het oordeel van het Hof dat indien de deelnemer zich zou hebben gerealiseerd dat na de collectieve waardeoverdracht van de verzekeraar naar een pensioenfonds een kortingsmogelijkheid zou komen te bestaan hij bezwaar zou hebben gemaakt tegen de waardeoverdracht is, in het licht van de informatie van het pensioenfonds dat de waardeoverdracht geen voordelen, maar ook geen nadelen zou hebben, niet onbegrijpelijk.
- Overweging 4.70-4.71 (**kortingsmogelijkheid pensioenfonds geen feit van algemene bekendheid**): het oordeel van het Hof dat een niet in het pensioenrecht geverseerde maatmens niet geacht kan worden te weten of zonder noemenswaardig onderzoek te weten kan komen dat pensioenfondsen over de bevoegdheid van rechtenkorting beschikken, maar verzekeraars niet (zodat dit geen feit van algemene bekendheid is) geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:954&showbutton=true&keyword=pensioen>

Parket bij de Hoge Raad 6 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:872

Rubriek:

- Gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid
- Sociaal plan/afvloeiing/ontslaguitkering

Samenvatting

- **Onderscheid.** Regeling in pensioenreglement op grond waarvan voor alle gewezen deelnemers met een ontslaguitkering de pensioenopbouw stopt met 62 jaar levert direct onderscheid naar leeftijd op tussen gewezen deelnemers jonger respectievelijk ouder dan 62 jaar binnen de groep gewezen deelnemers met een ontslaguitkering omdat degenen jonger dan 62 jaar pensioenopbouw kennen, terwijl degenen die 62 jaar of ouder zijn geen pensioenopbouw kennen.
- **Legitiem doel.** Doel van het onderscheid (geen gunstigere behandeling van degenen met een ontslaguitkering ten opzichte van degenen die op 62-jarige leeftijd vrijwillig uittreden en ook geen pensioenopbouw kennen en betaalbaarheid van de regeling) is legitiem.
- **Toets of het middel passend is.** Het oordeel van het Hof dat het gemaakte leeftijdsonderscheid een passend middel is om het legitieme doel te bereiken is onvoldoende gemotiveerd omdat degenen zonder ontslaguitkering feitelijk langer dan tot 62 jaar moeten blijven werken om het gemis van de op grond van de VPL-wetgeving van 2006 afgeschafte FPU-uitkering op te vangen.
- **Noodzakelijkheidstoets.** Het oordeel van het Hof was op dit punt onvoldoende gemotiveerd, onder meer omdat het Hof naliet mee te wegen dat de veronderstelling die ten grondslag lag aan een Hoofdlijnenakkoord dat actieve werknemers op 62 jaar zouden uittreden en hun pensioen vervroegd zouden laten ingaan niet is uitgekomen (ze werken juist door voor een beter pensioen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:872&howbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 8 oktober 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:7617

Rubriek: wijziging pensioenovereenkomst/overgang onderneming/informatieplicht

Samenvatting:

- Wet overgang onderneming niet van toepassing bij juridische fusie zodat de pensioenverplichtingen van de vervreemder bij juridische fusie onder algemene titel overgaan op de verkrijger; het noemen van de juridische fusie in de wet overgang onderneming heeft slechts betrekking op de informatieverplichtingen van de werkgever.
- werkgever IBM aansprakelijk voor pensioenschade van een werknemster die een nieuwe pensioenovereenkomst accepteerde, terwijl bij het niet accepteren daarvan de "oude" pensioenovereenkomst van rechtswege zou zijn blijven gelden op grond van de wet overgang van ondernemingen, gezien het feit dat de werkgever werknemster daarop niet had gewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:7617&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 oktober 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:8439
Rubriek: fiscaal/loonbelastingheffing over ouderdomspensioen
Samenvatting: ABP ouderdomspensioen behoort tot het loon van de pensioengerechtigde, geen toerekening van de helft van het ouderdomspensioen aan de partner van de belastingplichtige waarmee deze in gemeenschap van goederen is gehuwd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:8439&showbutton=true&keyword=pensioen>

Uitspraak in de eerste aanleg:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:5343>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 oktober 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:8464
Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
- verjaring premievordering

Samenvatting:

- **Werkings sfeer Metaal en Techniek.** Uitleg van de Hoge Raad in het Unis-arrest gevolgd; "betrokken zijn bij" werkzaamheden in de metaal en techniek betekent dat werknemers die de betreffende werkzaamheden verrichten en de werknemers die werkzaamheden verrichten die daaraan dienstbaar zijn tot de metaal en techniek behoren; de eerste stap is dat moet worden nagegaan welke werknemers in die zin betrokken zijn bij die werkzaamheden, ongeacht of zij gedurende al hun arbeidsuren bij die werkzaamheden zijn betrokken, en of de arbeidsuren die aan de bedrijfstakwerkzaamheden worden besteed de arbeidsuren die aan niet tot de bedrijfstak behorende werkzaamheden worden besteed overtreffen.
- **Aansluitplicht.** Aansluitplicht op grond van art. 3:306 BW vanaf datum gelegen 20 jaar vóór de datum waarop het bedrijfstakpensioenfonds een stuitingsbrief had verstuurd, voor stuiting was voldoende dat informatie werd opgevraagd en een werkings sfeeronderzoek werd aangekondigd (beroep op HR 18 september 2015, ECLI:NL:HR:2015:2741).
- **Bijdrageverplichting.** De bijdrageverplichting geldt vanaf de datum waarop de werkgever aansluitplichtig is (beroep op HR 13 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:588). Anders dan het Hof oordeelde in ECLI:NL:GHARL:2017:3886 is niet al sprake van een opeisbare periodieke premievordering als bedoeld in art. 3:308 BW voordat premienota's zijn opgelegd. Anders dan voorheen oordeelt het Hof dat het weinig wenselijk is dat de tekst van uitvoeringsreglementen bepalend zou zijn voor het gaan lopen van de verjaringstermijn van premievorderingen. De verjaringstermijn van art. 3:308 BW gaat voor de premievordering van bedrijfstakpensioenfondsen lopen vanaf de datum waarop een periodieke premienota is opgelegd of vanaf de datum waarop een premienota had kunnen worden opgelegd omdat het BPF met de aansluitplichtige werkgever bekend werd, maar die door verzuim

niet is opgelegd. Een beroep op verjaring van de werkgever gestoeld op het argument dat het bedrijfstakpensioenfonds uitging van een onjuist personeelsbestand of onjuiste gegevens stuit af op art. 3:321, lid 1, aanhef en onder f BW indien de werkgever informatieverstrekking heeft geweigerd.

- **Informatieverstrekking.** Het niet meer beschikbaar zijn van informatie over het verleden in verband met de beperkte bewaarplicht komt voor rekening en risico van de werkgever, omdat de werkgever zich tijdig bij het bedrijfstakpensioenfonds had moeten aanmelden en de gegevens tijdig had moeten verstrekken.
- **Schatting.** Bedrijfstakpensioenfonds mogen bij het opleggen van een ambtshalve nota uitgaan van een "hoge" schatting; verwijzing naar Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 8 april 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:2869.

Annotatie: het Hof komt met deze uitspraak terug op de eerdere uitspraken dat bedrijfstakpensioenfonds de datum van opeisbaarheid van premievordering in hun uitvoeringsreglement kunnen "verschuiven" van de datum waarop de premie wettelijk wordt verschuldigd naar de datum waarop een premienota wordt opgelegd. Het Hof komt bedrijfstakpensioenfonds vergaand tegemoet door te oordelen dat de verjaring pas gaat lopen vanaf het opleggen van een premienota, ongeacht wat in het uitvoeringsreglement is bepaald. Op dit punt lijkt de uitspraak onjuist, omdat de premievordering wettelijk opeisbaar wordt vanaf de datum waarop de werkgever onder de werkingssfeer van het bedrijfstakpensioenfonds valt. Het bedrijfstakpensioenfonds heeft handhavingsplicht. Wordt deze niet nagekomen, dan verjaart de premievordering na 5 jaren. Op deze wijze behoren werkgevers te zijn beschermd tegen premievordering met vergaande terugwerkende kracht, zeker in situaties waarin de aansluitplicht niet duidelijk is. Het oordeel van het Hof dat de verjaringstermijn wel begint te lopen vanaf de datum waarop een premienota had kunnen worden opgelegd in verband met bekendheid bij het bedrijfstakpensioenfonds met de aansluitplichtige werkgever, beschermt nog niet de werkgever die in redelijkheid niet kan vaststellen dat hij onder de werkingssfeer van een bedrijfstakpensioenfonds valt. M.i. is de hoofdregel dat de verjaring begint te lopen vanaf de datum waarop van rechtswege de aansluitplicht ontstaat, dat tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg zou kunnen leiden indien de aansluitplichtige werkgever zich aan de aansluitplicht onttrekt, maar de rechtvaardiging is gelegen in de handhavingsplicht van het bedrijfstakpensioenfonds. Indien de aansluitplicht onduidelijk is, dient niet lichtvaardig te worden aangenomen dat de werkgever zich aan de aansluitplicht onttrok.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:8464&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 21/10 – 27/10

Gerechtshof Den Haag 24 september 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:2455

Rubriek: pensioenovereenkomst/streefregeling

Samenvatting:

- **Verplichtingen werkgever uit hoofde van streefregeling:** door de waarschuwing van de verzekeraar inhoudend dat de vaste feitelijk

gehanteerde rekenrente van 5,5% gebruikt voor de berekening van de hoogte van het te verzekeren kapitaal uit hoofde van een streefregeling gezien de gedaalde marktrente onvoldoende zou kunnen zijn om de streefpensioenen van het type toegezegd pensioen daadwerkelijk te realiseren, en deze informatie niet te delen met de werknemer, is de werkgever toerekenbaar tekortgekomen ter zake de nakoming van de pensioenovereenkomst en aansprakelijk voor de schade (overweging 10);

- **Schade:** de schade waarvoor de werknemer dient te worden gecompenseerd is gelijk aan het bedrag dat nodig is voor verhoging van het verzekerde kapitaal tot zodanig niveau, dat de streefpensioenen van het type toegezegd pensioen op de pensioendatum kunnen worden ingekocht (overweging 13);
- **Mitigering eindloonsysteem vanaf 55:** de beperking van de toekenning van backservice vanaf 55 jaar (door tot 55 jaar van het eindloonsysteem uit te gaan, vanaf 55 van het middelloonsysteem), levert verboden leeftijdsonderscheid op volgens het bepaalde in art. 1, onderdeel b jo. art. 3, onderdeel e van de WGBLA (overweging 11).

Annotatie: aangezien sprake was van streefpensioenen van het type toegezegd pensioen, diende de werkgever het kapitaal vanaf 2000 jaarlijks op zodanig niveau te brengen, dat de tijdsevenredige streefpensioenen jaarlijks daadwerkelijk zouden kunnen worden verzekerd (de achterstand over de periode tot 2000 diende in de periode vanaf 2002 tot 2010 te worden ingelopen) (een en ander volgt uit de PSW-2000 en het daarbij behorende overgangsrecht; vanaf 2007 was de facto sprake van een uitkeringsovereenkomst van het type eindloonsysteem gezien de invoering van de Pensioenwet met het gesloten systeem van pensioenovereenkomsten, waardoor herkwalificatie met inachtneming van het toepasselijke overgangsrecht noodzakelijk was.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:2455&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 20 september 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8226

Rubriek: uitvoeringsovereenkomst/toeslagverlening depot voor toeslagverlening

Samenvatting: geen sprake van strijd met goed werkgeverschap indien voor actieven een nieuwe uitvoeringsovereenkomst wordt gesloten voor het onderbrengen van toekomstige pensioenopbouw en de inactieven verzekerd blijven onder de premievrije uitvoeringsovereenkomst met als gevolg dat het perspectief op toeslagverlening nagenoeg verdwijnt. Geen sprake van het eenzijdig wijzigen van de pensioenovereenkomst met de inactieven waardoor voor toetsing aan de onaanvaardbaarheidsnorm van art. 6:248, lid 2 BW geen plaats is. Vergelijking met de Euronext-zaak gaat niet op omdat de pensioenen in die zaak waren ondergebracht bij een pensioenfonds met de bevoegdheid tot rechtenkorting, terwijl het in deze zaak om verzekerde pensioenen gaat, die niet door de verzekeraar mogen worden gekort.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:8226&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 12 juni 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8140; Rechtbank Rotterdam 12 juni 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8138 en Rechtbank Rotterdam 12 juni 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8139

Rubriek: toezicht/bestuurlijke boete

Samenvatting: bestuurders van pensioenfondsen die tevens werkzaam waren bij de vermogensbeheerder en groots inzetten op dividendarbitrage ter vermindering van dividendbelasting overtraden art. 116, lid 1 Pensioenwet inhoudend dat een pensioenfonds slechts activiteiten in verband met pensioen en werkzaamheden die daarmee verband houden verricht; bestuurlijke boete aan pensioenfondsen, de bestuurders, de vermogensbeheerder en de bestuurders van de vermogensbeheerder terecht door DNB opgelegd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:8140&showbutton=true&keyword=pensioen>

en:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:8138&showbutton=true&keyword=pensioen>

en:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:8139&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 4 oktober 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4639

Rubriek: governance pensioenfondsen/samenstelling bestuur

Samenvatting: vordering van de vereniging voor pensioengerechtigden van een bedrijfstakpensioenfonds strekkend tot het doen van een positieve toetsingsaanvraag voor de benoeming van een bestuurder uit de geleding van de pensioengerechtigden afgewezen (na een lange juridische strijd over de kandidaatstelling), positieve aanvraag zal de beoordeling door DNB niet anders doen uitvallen omdat DNB onafhankelijk beoordeelt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:4639&showbutton=true&keyword=pensioen>

Voorafgegaan door:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBMNE:2017:4756>

en:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:1353>

en:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2018:8354>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 17 oktober 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3822

Rubriek: WWZ/aan wettelijke transitievergoeding gelijkwaardige CAO-voorziening

Samenvatting: premievrije voortzetting van de pensioenopbouw niet gelijkwaardig aan de wettelijke transitievergoeding, stelplicht en bewijslast ter zake rusten op de werkgever, de waarde van premievrije opbouw van partnerpensioen mag niet worden meegeteld.

Annotatie: de overweging dat de waarde van het partnerpensioen so wie so niet "meetelt" omdat de werknemer dit nimmer zelf zal ontvangen lijkt onjuist, daar het partnerpensioen onderdeel van de arbeidsbeloning van de werknemer

vormt en daaraan waarde kan worden toegekend (zoals ook blijkt uit overweging 3.15).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3822&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 28/10 – 03/11

Gerechtshof Den Haag 16 juli 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:2829

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: vordering tot pensioenverrekening na echtscheiding in 1991; tijdsverloop onvoldoende voor het aannemen van rechtsverwerking; het feit dat de verrekeningsgerechtigde zich nimmer tot de notaris had gewend aan wie bevel was gedaan tot verdeling van de ontbonden huwelijksgoederengemeenschap is onvoldoende voor het aannemen van rechtsverwerking; een algemene negatieve uitlating op de facebook pagina van de verrekeningsgerechtigde maakt niet dat pensioenverrekening tot een voor de verrekeningsplichtige onaanvaardbaar rechtsgevolg leidt; gestelde financiële onmacht om alsnog de betalingen uit hoofde van pensioenverrekening te voldoen omdat geen reserve zou zijn gevormd niet voldoende onderbouwd.

Annotatie: de kwestie van pensioenverrekening met terugwerkende kracht speelde niet omdat de vordering tot pensioenverrekening ongeveer ten tijde van de ingang van het ouderdomspensioen van de verrekeningsplichtige moet zijn ingesteld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:2829&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 18 oktober 2019, ECLI:NL:RBOVE:2019:3959

Rubriek: WWZ/Slapend dienstverband/transitievergoeding voor arbeidsongeschikte werknemer

Samenvatting: werkgever dient aan arbeidsongeschikte werknemer met slapend dienstverband transitievergoeding te voldoen omdat het UWV oordeelde dat de werknemer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zou zijn en niet meer in staat zou zijn de bedongen arbeid te verrichten en de werkgever niet had aangetoond dat de werknemer zou herstellen, de werkzaamheden (gedeeltelijk) zou kunnen hervatten of de indruk zou hebben gewekt te willen re-integreren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2019:3959&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 29 oktober 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3961

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/premieplicht vóór verplichtstelling op grond van protocol

Samenvatting: kan verplichting tot premieafdracht worden aangenomen op grond van een protocol tussen werkgeversverenigingen en werknemersverenigingen; beoordeling door Hoge Raad: voor het antwoord op de vraag hoe het Protocol op dit punt moet worden uitgelegd is van belang of,

bij de door Prepensioenfondsen bepleite uitleg, de door werkgevers in de periode van 1 januari 2002 tot 20 februari 2003 te betalen premie:

- alleen is bestemd voor uitkeringen aan de werknemers van de aangesloten partijen, dan wel:
- voor uitkeringen aan alle werknemers in de bedrijfstak.

Een uitleg in laatstbedoelde zin zou voor de contracterende werkgevers, en dus ook voor [appellante], die bij de contractsluiting door TLN werd vertegenwoordigd, kunnen leiden tot een onaanvaardbare last. In cassatie kon niet ervan worden uitgegaan dat zij die hebben onderkend en aanvaard. Na verwijzing zal met name moeten worden vastgesteld voor welke werknemers de gevorderde premie is bestemd, aldus de Hoge Raad.

Het verwijzingshof oordeelt dat hooguit een beperkt deel van de betaalde premie aan het collectief kan zijn toegekomen en in het verlengde daarvan dat van een onaanvaardbare last geen sprake is.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3961&showbutton=true&keyword=bedrijfstakpensioenfondsen>

Zie eerder:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:882>

en:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2014:3239>

en mijn annotatie in PJ:

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2012/PJ_2013_1_Premieafdracht_aan_verplicht_gesteld_bedrijfstakpensioenfondsen....pdf

bij:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARN:2012:BY1546>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 september 2019,
ECLI:NL:GHARL:2019:7382

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting/duidelijkheids criterium

Samenvatting:

- Overweging 4.3: verplichtstellingbesluit van verplicht bedrijfstakpensioenfondsen is recht in de zin van art. 79 RO; uitleg verplichtstellingbesluit volgens CAO-norm; noodzaak van een eenvormige uitleg voor alle door die overeenkomst gebonden partijen (HR 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687). Gelet op deze ratio kan bij toepassing van de cao-norm geen betekenis worden toegekend aan andere stukken dan de tekst van de cao en de eventueel daarbij behorende toelichting, omdat anders voor degenen voor wie de cao geldt onvoldoende duidelijk is welke bronnen wel en welke niet bij de uitleg mogen worden betrokken (HR 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:678);
- Overweging 4.4: Gelet op voormeld toetsingskader geldt dat de formulering die in het verplichtstellingsbesluit ter aanduiding van de werkingssfeer wordt gebruikt zodanig moet zijn dat het voor een gemiddelde werkgever bij lezing daarvan duidelijk is, of naar objectieve maatstaven redelijkerwijs moet zijn, dat zijn bedrijfsactiviteiten vallen onder de werkingssfeer daarvan (stichting met als doel de kunstzinnige vorming van kinderen van 2 tot 8 jaar valt niet onder het begrip

"welzijnswerk en maatschappelijke dienstverlening" uit het verplichtstellingsbesluit van PFZW).

Annotatie: dit is de vierde zaak waarin het "duidelijkheidscriterium" uitdrukkelijk wordt toegepast in het kader van uitleg van een verplichtstellingsbesluit. Zie eerder: Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788 inzake Lotra (overweging 3.3.13), Gerechtshof Amsterdam 28 mei 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 inzake Booking.com (met name overweging 3.6) en Rechtbank Rotterdam 26 juli 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:6053 ("pannenkoek is geen koek"; overweging 5:28).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:7382&showbutton=true&keyword=bedrijfstakpensioenfond>

Week 4/11 – 10/11

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 8 oktober 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:3661

Rubriek: pensioenovereenkomst/toeslagverlening/indexering

Samenvatting: Haviltex uitleg ten aanzien van individueel gesloten pensioenovereenkomst; afspraak dat tijdens de actieve periode pensioenaanspraken zouden worden geïndexeerd conform CAO-verhogingen en tijdens de inactieve periode zouden worden geïndexeerd indien en voor zover de middelen in een toeslagendepot dat zouden toelaten zo uitgelegd, dat gedurende de periode tussen uitdiensttreding vóór de pensioendatum en de pensioendatum de regeling voor inactieven zou gelden, omdat met het oog op uitdiensttreding vóór de pensioendatum geen andere, afwijkende afspraak was gemaakt.

Annotatie: een feitelijke uitspraak die voor de rechtsontwikkeling geen bijzondere overwegingen bevat.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak (eerste aanleg)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2017:3526>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:3661&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 9 juli 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:2395

Rubriek: Wet op de medische keuringen/uitsluiting

Samenvatting: procedure over de vraag of het Loyalis was toegestaan om medische vragen te stellen aan een potentiële verzekerde in verband met de aanvraag voor een aanvullende arbeidsongeschiktheidsverzekering en om vervolgens naar aanleiding van de antwoorden een uitsluiting voor bepaalde ziektebeelden en een wachttijd op te nemen in de overeen te komen polis;

keuringsverbod van de WMK niet van toepassing omdat het om een facultatieve verzekering ging die 4 jaar na indiensttreding individueel en op aanvraag van de werknemer werd aangevraagd; Van Leeuwen Convenant evenmin van toepassing omdat dit bescherming biedt bij een aanvraag binnen 3 maanden na indiensttreding of het aangaan door de werkgever van een uitvoeringsovereenkomst; in casu geen sprake van een verkapte aanstellingskeuring; geen sprake van verboden onderscheid op grond van de WGBH/CZ omdat aanvrager niet gehandicapt of chronisch ziek is.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak (eerste aanleg)

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBNHO:2017:4649>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:2395&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 21 maart 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1108

Rubriek: insolventie/schuldsanering

Samenvatting:

- **Juridisch kader:** ingevolge artikel 288 lid 1 aanhef en sub a Fw wordt het verzoek tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling slechts toegewezen indien voldoende aannemelijk is dat de schuldenaar niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden. Ingevolge artikel 288 lid 1 aanhef en sub b Fw wordt het verzoek tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling slechts toegewezen indien voldoende aannemelijk is dat de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan of onbetaald laten van zijn schulden in de vijf jaar voorafgaand aan de dag waarop het verzoekschrift is ingediend te goeder trouw is geweest.
- Hierbij gaat het om een gedragsmaatstaf die mede wordt gehanteerd om beoogd misbruik van de schuldsaneringsregeling tegen te gaan, waarbij de rechter met alle omstandigheden van het geval rekening kan houden. Daarbij spelen (onder meer) een rol de aard en de omvang van de vorderingen, het tijdstip waarop de schulden zijn ontstaan, de mate waarin de schuldenaar een verwijt kan worden gemaakt dat de schulden zijn ontstaan en/of onbetaald gelaten en het gedrag van de schuldenaar voor wat betreft zijn inspanningen de schulden te voldoen of acties zijnerzijds om verhaal door schuldeisers juist te frustreren.
- **Beoordeling:** de saniet heeft zijn schuldeisers voorafgaand aan zijn toelatingsverzoek een minnelijk aanbod gedaan. Hiermee hebben alle schuldeisers, behoudens de grootste schuldeiser, de voormalige echtgenote, ingestemd. De voormalige echtgenote heeft evenwel aangegeven ook met het aanbod van de saniet te willen instemmen, maar heeft daaraan bij wijze van tegenbod de voorwaarde verbonden dat de saniet af zou zien van zijn rechten op het pensioen van de voormalige echtgenote. Gelet op de hoogte van de schuld van de saniet aan zijn voormalige echtgenote, het aangeboden percentage en de geldwaarde welke aan voornoemde pensioenrechten verbonden kan worden (namelijk een bedrag van circa € 2.400, naar aangenomen bruto per jaar) werd geoordeeld dat het tegenaanbod van de voormalige echtgenote in de gegeven omstandigheden zonder meer als aanvaardbaar gekwalificeerd dient te worden.

Annotatie: deze uitspraak past volledig in het wettelijk kader en geeft aan dat een akkoord niet te lichtvaardig door een saniet mag worden afgewezen, mede

gezien het feit dat afstand van pensioenverevening en bijzonder partnerpensioen c.q. pensioenverrekening wettelijk tot de mogelijkheden behoort.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1108&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 27 september 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:7646

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/slapend dienstverband

Samenvatting:

- **Beoordelingsmaatstaf.** Op grond van de conclusie van de Advocaat-Generaal (Conclusie A-G 18 september 2019, ECLI:NL:PHR:2019:899) heeft dat als uitgangspunt te gelden dat een werkgever op grond van de norm van goed werkgeverschap gehouden is in te stemmen met een voorstel tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst indien voldaan is aan de eisen van artikel 7:669 lid 3 aanhef en onder b BW, onder toekenning van de transitievergoeding. De kantonrechter van oordeel dat het niet meewerken aan de beëindiging van de arbeidsovereenkomst met een langdurig zieke werknemer ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever oplevert.
- **Geen alternatief.** Immers, niet valt in te zien op welke andere wijze de werknemer in een geval als het onderhavige de beëindiging van de arbeidsovereenkomst zou kunnen effectueren, op een zodanige wijze dat op grond van de wet voor de werknemer recht bestaat op de transitievergoeding.
- **UWV-route.** In de rechtspraak zijn wel voorbeelden te vinden dat de werknemer een veroordeling van de werkgever vordert om op straffe van verbeurte van een dwangsom aan het UWV toestemming te vragen om de arbeidsovereenkomst op te zeggen, doch die weg zou in dit geval geen soelaas bieden, gezien de naderende datum van zijn pensioengerechtigde leeftijd. Het is niet aannemelijk dat vóór die tijd de procedure bij het UWV afgerond zal zijn, nog daargelaten dat de werkgever vervolgens de arbeidsovereenkomst met in achtneming van de geldende opzegtermijn moet opzeggen.
- **Precedentwerking.** Beroep van de werkgever op precedentwerking gezien groot aantal andere slapende dienstverbanden met arbeidsongeschikten niet gehonoreerd, wel beperkt uitstel van betaling van de transitievergoeding.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:7646&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 11/11 – 17/11

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 12 november 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:4159

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering

Samenvatting: procedure omtrent externe uitvoering van door de ex-partner als werkneemster van een BV opgebouwd pensioen en haar rechten op het pensioen van de DGA (uit hoofde van pensioenverevening); externe uitvoering van het

recht op uitbetaling op grond van pensioenverevening niet uitsluitend verplicht indien ook het gedeelte van het ouderdomspensioen waarop de DGA recht houdt extern wordt uitgevoerd; recht op externe uitvoering niet verwerkt doordat de bevoegdheid om externe uitvoering te verlangen pas na langere tijd wordt benut; beroep op liquiditeitstekort faalde omdat het niet voldoende feitelijk was onderbouwd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraken in de eerste aanleg

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2016:2885>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2017:6255>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:4292>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:4159&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 13 november 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:11805

Rubriek: pensioen en scheiding/verevening buitenlands pensioen/volmacht

Samenvatting:

- **Verklaring omtrent hoogte buitenlands pensioen.** De vereveningsgerechtigde kan er, gegeven het met de juiste vaststelling van haar pensioenaanspraken gemoeide belang, in redelijkheid aanspraak op maken dat de vereveningsplichtige een van het EOB (de buitenlandse pensioenuitvoerder) afkomstig schrijven overlegt waaruit de te verevenen pensioenaanspraken blijken. De vereveningsplichtige kan hieraan voldoen door de vereveningsgerechtigde een gedateerd schrijven van het EOB, op het officiële briefpapier van het EOB en voorzien van een handtekening van de daartoe bevoegde autoriteit binnen het EOB, te doen toekomen met daarin een berekening van het over de huwelijkse periode te verevenen pensioen, tezamen met de relevante salarisspecificaties van de vereveningsplichtige. Niet valt in te zien waarom het EOB hiertoe, op schriftelijk verzoek van zijn werknemer (de vereveningsplichtige) en onder verwijzing naar dit vonnis, niet bereid zou zijn, te meer daar (als het door de vereveningsplichtige overgelegde A4-tje juist is) daarvoor nauwelijks extra werk nodig is. Het EOB heeft immers eerder ook schriftelijk op een brief van de vereveningsgerechtigde geantwoord.
- **Toeslagverlening.** Tevens dient uit dit schrijven van het EOB te blijken of en hoe het pensioen van de vereveningsplichtige jaarlijks zal worden geïndexeerd. Immers, indien dit het geval is moeten de geïndexeerde bedragen in de verevening worden betrokken.
- **Garantstelling.** Met de vereveningsplichtige is de rechtbank van oordeel dat voor de door de vereveningsgerechtigde gevorderde garantstelling geen grond bestaat. Ook voor de vereveningsplichtige is immers ongewis of hij te zijner tijd aanspraak zal kunnen maken op ouderdomspensioen. In het geval hij voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is overleden zal hem immers geen ouderdomspensioen worden uitgekeerd. Ook in het geval de vereveningsgerechtigde is overleden voordat de vereveningsplichtige de

pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt hoeft aan de vereveningsgerechtigde geen ouderdomspensioen te worden uitgekeerd.

- **Cessie, lastgeving, volmacht.** Ook de vorderingen om de vereveningsplichtige te veroordelen mee te werken aan het opmaken van een akte van cessie (art. 3:94 BW), dan wel om zijn medewerking te verlenen aan lastgeving (art. 7:414 BW) of het verstrekken van een volmacht (art. 3:60 BW) zullen worden afgewezen. Voor zover de vereveningsgerechtigde met deze vorderingen beoogt een rechtstreekse aanspraak *op de vereveningsplichtige* te krijgen heeft de vereveningsgerechtigde hierbij geen belang omdat de vereveningsplichtige zal worden veroordeeld de betalingen uit hoofde van pensioenverevening te verrichten. Voor zover de vereveningsgerechtigde met deze vorderingen beoogt een rechtstreekse aanspraak *op het EOB* te verkrijgen, stranden deze vorderingen reeds hierop dat de vereveningsplichtige onweersproken heeft gesteld dat het EOB niet wil meewerken aan rechtstreekse uitkering van het aandeel van de vereveningsgerechtigde. Het EOB bovendien is ingevolge de huidige (internationale) regelgeving niet verplicht aan rechtstreekse uitkering aan de vereveningsgerechtigde mee te werken.
- **Anticipatie.** De rechtbank is ermee bekend dat er plannen zijn om in de toekomst de wettelijke positie van de vereveningsgerechtigde echtgenoot te versterken. Immers, op 16 september 2019 is bij de Tweede Kamer ingediend het wetsvoorstel 'modernisering pensioenverdeling bij scheiding'. (Kst. II 2016/17, 34765, nr. 3, pag. 15). Dit leidt niet tot een ander oordeel. Voor anticipatie op een wetsvoorstel waarin verdergaande zekerheid wordt geboden dan de huidige wet biedt, in een geval waarin het huwelijk al een tijd geleden is ontbonden en waarin het bovendien gaat om het EOB, met een bijzondere positie binnen het Nederlandse rechtsbestel, is geen reden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:11805&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 8 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1734

Rubriek: arbeidsongeschiktheid/slapend dienstverband

Samenvatting:

- **Juridisch kader.** Art. 7:673 BW bepaalt dat de werkgever aan de werknemer een transitievergoeding is verschuldigd indien de arbeidsovereenkomst ten minste 24 maanden heeft geduurd en de werkgever de arbeidsovereenkomst heeft opgezegd. De werkgever is deze vergoeding ook verschuldigd als hij de arbeidsovereenkomst opzegt omdat de werknemer door ziekte of gebreken niet meer in staat is de bedongen arbeid te verrichten (art. 7:669 lid 3, onder b, BW). Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat werkgevers het in veel gevallen onrechtvaardig vinden dat zij een transitievergoeding moeten betalen na een opzegging wegens langdurige arbeidsongeschiktheid. Zij hebben immers voorafgaand aan die opzegging veelal gedurende twee jaar het loon doorbetaald en kosten gemaakt gericht op de re-integratie van de werknemer.
- **Komend recht; de WCT.** De Wet compensatie transitievergoeding beoogt aan deze bezwaren tegemoet te komen en de belangrijkste

beweegreden voor werkgevers weg te nemen om dienstverbanden na twee jaar arbeidsongeschiktheid slapend te houden. Zij leidt onder meer tot invoering van art. 7:673e BW. Daarin is voorzien in een compensatieregeling voor werkgevers die na beëindiging van een dienstverband wegens langdurige arbeidsongeschiktheid, waaronder begrepen een beëindiging met wederzijds goedvinden, een transitievergoeding hebben betaald. Een aanspraak op compensatie is mogelijk voor arbeidsovereenkomsten die op of na 1 juli 2015 zijn geëindigd. De compensatie komt ten laste van het Algemeen werkloosheidsfonds (Awf) en wordt verstrekt door het UWV. Tegenover de compensatie staat een verhoging van de Awf-premie, die ten laste komt van de werkgevers.

- **Stoof/Mammoet-maatstaf.** Art. 7:611 BW bepaalt dat de werkgever en de werknemer verplicht zijn zich als een goed werkgever en een goed werknemer te gedragen. Op de grondslag van art. 7:611 BW heeft de Hoge Raad in het arrest Stoof/Mammoet een maatstaf gegeven voor de beoordeling of een werknemer gehouden is in te stemmen met een voorstel van de werkgever tot wijziging van de arbeidsovereenkomst. Kort gezegd houdt die maatstaf in dat onderzocht moet worden (i) of de werkgever in gewijzigde omstandigheden op het werk als goed werkgever aanleiding heeft kunnen vinden tot het doen van een voorstel tot wijziging van de arbeidsvoorwaarden, (ii) of het door hem gedane voorstel redelijk is en (iii) of aanvaarding van het door de werkgever gedane redelijke voorstel in het licht van de omstandigheden van het geval in redelijkheid van de werknemer gevergd kan worden.
- **Geen omgekeerde toepassing van de Stoof/Mammoet-maatstaf.** De maatstaf van het arrest Stoof/Mammoet leent zich niet voor de hiervoor bedoelde 'omgekeerde toepassing'. Die maatstaf is immers gegeven voor wijziging van een arbeidsovereenkomst en niet voor gehele beëindiging daarvan. Daarbij komt dat de positie van een werkgever zodanig verschilt van die van een werknemer dat de maatstaf van het arrest Stoof/Mammoet zich ook om die reden niet leent voor 'omgekeerde toepassing'. De werkgever staat immers in een gezagsverhouding tot de werknemer en dient bij de uitoefening van zijn bevoegdheden niet alleen het belang van de individuele werknemer te betrekken, maar ook andere belangen, waaronder de belangen van andere werknemers. Het antwoord op de vragen 1 tot en met 3 is dan ook dat een 'omgekeerde toepassing' van de maatstaf van het arrest Stoof/Mammoet niet geschikt is om de gehoudenheid te beoordelen van de werkgever om een voorstel van de werknemer tot beëindiging van een 'slapend dienstverband' te aanvaarden, onder toekenning van een vergoeding aan de werknemer.
- **Slapend dienstverband moet worden beëindigd.** Als is voldaan aan de vereisten van art. 7:669 lid 1 en lid 3, aanhef en onder b, BW voor beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens langdurige arbeidsongeschiktheid, geldt als uitgangspunt dat een werkgever op grond van goed werkgeverschap in de zin van art. 7:611 BW, gehouden is in te stemmen met een voorstel van de werknemer tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden, onder toekenning van een vergoeding aan de werknemer ter hoogte van de wettelijke transitievergoeding. Daarbij geldt dat die vergoeding niet meer behoeft te bedragen dan hetgeen aan transitievergoeding verschuldigd zou zijn

bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst op de dag na die waarop de werkgever wegens arbeidsongeschiktheid van de werknemer de arbeidsovereenkomst zou kunnen (doen) beëindigen.

- **Uitzondering.** Op dit uitgangspunt moet een uitzondering worden aanvaard als – op grond van door de werkgever te stellen en zo nodig te bewijzen omstandigheden – de werkgever een gerechtvaardigd belang heeft bij instandhouding van de arbeidsovereenkomst. Zo'n belang kan bijvoorbeeld gelegen zijn in reële re-integratiemogelijkheden voor de werknemer. Zo'n belang kan niet gelegen zijn in de omstandigheid dat de werknemer op het moment dat hij zijn beëindigingsvoorstel doet, de pensioengerechtigde leeftijd bijna heeft bereikt.
- **Financiële onmacht.** De Wet compensatie transitievergoeding treedt in werking op 1 april 2020. Een aanspraak op compensatie is mogelijk voor arbeidsovereenkomsten die op of na 1 juli 2015 zijn geëindigd. Het antwoord op de vierde prejudiciële vraag hiervoor in 2.7.3 leidt ertoe dat de werkgever de vergoeding voor de werknemer moet voorfinancieren totdat de Wet compensatie transitievergoeding in werking is getreden. Als de werkgever aannemelijk maakt dat die voorfinanciering leidt tot ernstige financiële problemen, kan de rechter beslissen dat betaling aan de werknemer in termijnen plaatsvindt of wordt opgeschort tot na 1 april 2020. Vanaf 1 april 2020 geldt echter ingevolge art. 2 Regeling compensatie transitievergoeding dat voor een aanvraag op grond van de Wet compensatie transitievergoeding vereist is dat de volledige vergoeding aan de werknemer is voldaan, hetgeen de werkgever verplicht tot voorfinanciering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:1734&howbutton=true&keyword=hoge+raad+slapend+dienstverband>

HR 15 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1784

Rubriek: premie/pensioenpremie/prejudiciële vragen

Samenvatting:

- Overweging 2.6: Art. 6:107a lid 2 BW bepaalt, kort gezegd, dat een werkgever die tijdens ziekte of arbeidsongeschiktheid van de werknemer verplicht is het loon door te betalen, jegens de persoon die aansprakelijk is voor de ongeschiktheid tot werken, recht heeft op schadevergoeding ten bedrage van het doorbetaalde loon. Het verhaal van de werkgever wordt in art. 6:107a lid 2 BW begrensd tot het zogenoemde civiele plafond. Dat is het bedrag waarvoor de aansprakelijke persoon jegens de werknemer aansprakelijk zou zijn bij het ontbreken van de loondoorbetalingsverplichting van de werkgever, verminderd met het bedrag aan schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de werknemer is gehouden.
- Overweging 2.13: Het antwoord op de eerste prejudiciële vraag luidt derhalve dat het werknemersgedeelte van de pensioenpremie die de werkgever verplicht heeft afgedragen tijdens ziekte of arbeidsongeschiktheid van een werknemer, valt onder het loonbegrip van art. 6:107a BW. Het werkgeversgedeelte van de pensioenpremie valt niet onder dit loonbegrip.
- Het antwoord op de tweede vraag luidt dat art. 6:107a lid 2 BW zo moet worden uitgelegd dat de werkgever geen verhaalsrecht heeft voor het

werknemersgedeelte van de pensioenpremie. Verhaal voor het werkgeversgedeelte van de pensioenpremie is alleen al daarom niet mogelijk omdat dit gedeelte van de pensioenpremie niet valt onder het loonbegrip van art. 6:107a BW.

Annotatie: deze zaak betrof het verhaalsrecht van de werkgever op de derde die ongeschiktheid tot werken van een werknemer had veroorzaakt. Voor de werkgever geldt dan de loondoorbetalingsverplichting van 2 jaar. De derde dient het door de werkgever betaalde "loon" te vergoeden. Het loonbegrip wordt in deze zaak door de Hoge Raad beperkt tot hetgeen de werkgever aan de werknemer zelf is verschuldigd, zodat zowel de werknemerspensioenpremie die door de werkgever op het loon wordt ingehouden als de werkgeverspensioenpremie die door de werkgever aan de pensioenuitvoerder moet worden afgedragen buiten aanmerking blijft. Het loonbegrip van art. 6:107a, lid 2 BW blijkt gezien deze uitspraak een geheel ander loonbegrip te zijn dan bijvoorbeeld dat van art. 157 VWEU. Maar...in art. 157, lid 2 VWEU is dan ook uitdrukkelijk bepaald dat onder "beloning" in de zin van dat artikel dient te worden verstaan het gewone basis- of minimumloon of -salaris en alle overige voordelen in geld of in natura die de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking direct of indirect van de werkgever ontvangt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:1784&howbutton=true&keyword=2019%3a1784>

Week 18/11 – 24/11

CRvB 14 november 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:3630

Rubriek: samenloop/anticumulatie/WW

Samenvatting: het prepensioen dat appellante vanaf 1 april 2016 ontvangt, is een uitkering als bedoeld in artikel 3:5 van het AIB. Appellante ontving dit prepensioen vanuit de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan. Het prepensioen moet daarom op de WW-uitkering in mindering worden gebracht. Dat zou anders zijn als het prepensioen moet worden gerekend tot de uitzonderingen, bedoeld in artikel 3:5, vijfde dan wel zevende lid, van het AIB. Nu het hier gaat om uitzonderingen op de hoofdregel dienen deze bepalingen restrictief te worden uitgelegd (zie de uitspraken van de Raad van 29 oktober 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:3504 en van 27 februari 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:628). Deze uitzonderingsbepalingen zijn alleen van toepassing als het prepensioen samenhangt met dezelfde (resterende) dienstbetrekking als waaruit de werknemer werkloos is geworden (zie de uitspraken van de Raad van 6 september 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2863 en van 21 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:558). Aan dat vereiste wordt hier niet voldaan.

Annotatie: de terugwerkende kracht van toepassing van de anticumulatieregeling werd beperkt, zodat de korting over de periode vanaf de ingangsdatum van het prepensioen (1 april 2016) tot 1 april 2017 niet werd gekort. Zie in dit verband ook CRvB 24 september 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:3116 met aant. W.P.M. Thijssen in PJ 2019/137 inzake onverschuldigde betaling van een IOAW-uitkering in verband met het ontvangen van partnerpensioen. De genoemde uitzonderingen van de leden 5 tot en met 7 van art. 3:5 van het Algemeen inkomensbesluit betreffen:

- uitkeringen die werden ontvangen vóór het intreden van de werkloosheid die recht geeft op WW en die samenhangt met een eerder verlies van arbeidsuren (lid 5);
- uitkeringen op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers die vóór het intreden van de werkloosheid werden ontvangen naast de dienstbetrekking waaruit werkloosheid is ontstaan of een WW-uitkering waarop na het intreden van de werkloosheid recht ontstaat uit hoofde van een andere dienstbetrekking die al bestond naast de dienstbetrekking waaruit de aanvankelijke werkloosheid ontstond (lid 6; geldt uitsluitend voor politieke ambtsdragers); of
- indien al WW werd ontvangen uit een dienstbetrekking voorafgaand aan het ontstaan van de dienstbetrekking waaruit het recht op WW ontstaat dat wel tot korting leidt.

Hoofdpijn is dat WW uitsluitend met (pre)pensioen wordt gekort, indien het (pre)pensioen voortvloeit uit de dienstbetrekking waaruit werkloosheid ontstaat. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:3630&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 16 juli 2019, ECLI:NL:RBZWB:2019:3273

Rubriek: fiscaal/niet voor verwezenlijking vatbaar pensioen/prijsgeven pensioen/rekening-courantschuld

Samenvatting: het laten vervallen van de voorziening lijfrenteverplichting en de voorziening pensioenverplichting op de passiefzijde van de balans van een BV die deze verplichtingen in eigen beheer uitvoert op grond van het argument dat deze verplichtingen niet meer verwezenlijking vatbaar zouden zijn vooruitlopend op voorgenomen liquidatie van de BV werd beschouwd als het prijsgeven van de lijfrenteaanspraak en de pensioenaanspraak zodat sprake was van belaste handelingen. Het argument dat de aanspraken niet meer voor verwezenlijking vatbaar zouden zijn werd niet gevolgd omdat sprake was van een rekening-courantschuld van de DGA aan de BV, waarvan de oninbaarheid niet vast stond zodat deze niet kon worden kwijtgescholden.

Annotatie: een rekening-courantschuld kan met het oog op liquidatie van een BV niet zonder meer worden kwijtgescholden. Indien de rekening-courantschuld is ontstaan door betaling van "verboden" alimentatie, ontstaat voor de DGA een penibele situatie omdat hij enerzijds wordt gedwongen feitelijk zijn pensioen in eigen beheer prijs te geven voor betaling van alimentatie en anderzijds met de consequenties van deze uitspraak wordt geconfronteerd. Zie mijn artikelen *DGA, pensioen in eigen beheer, "verboden" alimentatie en de rekening-courant* deel 1 (EB 2018/5) en deel 2 (EB 2018/14)

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2019:3273&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 13 november 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:8995

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting:

- **Vordering:** de vrouw stelt zij dat zij 25 jaar lang als huisvrouw werkzaam is geweest en voor de kinderen heeft gezorgd, in die tijd geen pensioen kon opbouwen terwijl de man, met zijn florerende

onderneming, dat wel kon doen. De vrouw vordert dit bedrag als compensatie daarvoor.

- **Oordeel:** de rechtbank zal deze vordering afwijzen. De door de vrouw ingeroepen omstandigheden hebben ertoe geleid dat de wetgever, in vervolg op een arrest van de Hoge Raad over deze kwestie, de *Wet verevening pensioenrechten bij scheiding* heeft ingevoerd. Indien de man pensioen heeft opgebouwd dat onder de werking van deze wet valt dan staat het de vrouw vrij om de in deze wet beschreven procedure te volgen voor het verkrijgen van een aandeel in het door de man opgebouwde pensioen. Er bestaat geen andere rechtsgrond die de vordering van de vrouw wel toewijsbaar zou kunnen maken. De rechtbank kan uit de stellingen van de vrouw niet afleiden dat zij in de onderhavige procedure pensioen *verrekening* vordert omdat zij te laat is om nog bij het pensioenfonds van de man aan te kloppen om pensioen *verevening* te verzoeken.

Annotatie: voor de rechtsontwikkeling is relevant dat indien geen recht op uitbetaling van ouderdomspensioen uit hoofde van pensioenverevening bestaat (kennelijk omdat niet tijdig een mededelingsformulier werd ingezonden), pensioenverevening geen plaats maakt voor pensioenverrekening volgens het Boon/Van Loon-arrest. De vereveningsgerechtigde kan de betalingen uit hoofde van pensioenverevening in die situatie van de vereveningsplichtige vorderen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:8995&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 november 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:4183

Rubriek: WWZ/afvloeiing/pensioenschade bij ontslag/billijke vergoeding

Samenvatting:

- billijke vergoeding toegekend aan werknemer naast transitievergoeding ondanks vernietigbaarheid van de opzegging door de werkgever (ontslag op staande voet) omdat terugkeer bij de werkgever niet van de werknemer kon worden gevergd;
- waarde gemiste pensioenopbouw tussen uitdiensttreding en de pensioendatum (pensioenschade) dient volledig door de werkgever te worden vergoed als onderdeel van de "billijke vergoeding" die de werkgever is verschuldigd;
- schatting door het Hof in verband met het vrijwel volledig ontbreken van verweer tegen de hoogte van de gevorderde billijke vergoeding.

Annotatie: indien relatief kort voor de pensioendatum ten onrechte ontslag op staande voet wordt gegeven, loopt de werkgever het risico te worden veroordeeld tot volledige pensioenschadevergoeding als onderdeel van de billijke vergoeding.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:4183&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 25/11 – 1/12

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 2 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:2908

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenreglement/uitleg

Samenvatting:

- uitleg pensioenreglement pensioenfonds aan de hand van de CAO-norm omdat de individuele werknemers niet bij de totstandkoming van het pensioenreglement waren betrokken;
- vordering met betrekking tot dienstjaren vóór 1974 vervallen omdat het om een vordering gaat tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een doen en geven, te weten het vaststellen en toekennen van pensioenrechten. Een dergelijke rechtsvordering verjaart sinds de invoering van het Burgerlijk Wetboek (1992) door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden (art. 3:307 BW). Artikel 59 van de Pensioenwet, dat bepaalt dat een rechtsvordering tot het doen van een uitkering niet verjaart bij leven van de pensioengerechtigde, mist toepassing. Het gaat hier immers om een rechtsvordering tot het doen van een uitkering (gebaseerd op een bestaand recht op pensioen), niet op een rechtsvordering tot het vaststellen en toekennen van rechten op pensioen (vgl. Gerechtshof 's-Hertogenbosch 16 maart 2010, ECLI:NL:GHSHE:2010:BL7922, punt 4.9.1);
- feitelijk oordeel dat een eindloongarantie feitelijk was nagekomen, zodat niet behoefde te worden beoordeeld of deze eindloongarantie nog afdwingbaar was;
- feitelijk oordeel ten aanzien van mate van arbeidsongeschiktheid en daarmee corresponderende premievrije pensioenopbouw;
- geen aanvullende of derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid er toe strekkend dat prepensioen slechts gedeeltelijk op een VUT-uitkering in mindering had mogen worden gebracht.

Annotatie: de uitspraak is voor de rechtsontwikkeling van belang op het punt van verjaring. Een vordering met de strekking dat pensioenopbouw onjuist is dient binnen 5 jaar nadat de onjuiste pensioenaanspraken zijn toegekend te worden ingesteld (let op: dus niet pas binnen 5 jaar na pensioeningang). En ook van belang is dat art. 59 Pensioenwet toepassing mist in het kader van vorderingen strekkend tot toekenning van de juiste pensioenaanspraken of pensioenrechten. De werking van dit artikel ziet slechts op het "ophalen" van pensioentermijnen waarvan de juistheid niet wordt betwist.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:2908&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 12 november 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:4071

Rubriek: overdracht pensioenverzekering/begunstiging/wijziging pensioenreglement

Samenvatting: voor overdracht pensioenverzekering door werkgever aan een pensioenfonds in combinatie met wijziging van de begunstiging in die zin dat niet meer de deelnemers respectievelijk zijn nabestaanden begunstigde waren, maar het pensioenfonds was onder de PSW de instemming van de partner van de deelnemer geen constitutieve voorwaarde omdat geen sprake was van waardeoverdracht; feitelijk oordeel over toepasselijke pensioenreglementen.

Annotatie: voor de rechtsontwikkeling is relevant dat het Hof oordeelde dat voor overdracht van een pensioenverzekering bij een verzekeraar door de werkgever aan een pensioenfonds niet de instemming van de partner van de deelnemer

constitutieve voorwaarde is, omdat geen sprake was van waardeoverdracht zodat de wettelijke regeling voor waardeoverdracht uit de PSW niet van toepassing was (die wettelijke regeling hield in dat bij waardeoverdracht op redelijke wijze met de belangen van de partner van een deelnemer rekening diende te worden gehouden). Het oordeel zou bij toepasselijkheid van de Pensioenwet niet anders zijn uitgevallen omdat op grond van art. 83, lid 2, aanhef en onder a Pensioenwet de partner van een deelnemer geen bezwaarrecht heeft (de gewezen partner wel).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:4071&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 3 december 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:8968

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/werkings sfeer

Samenvatting: uitleg werkings sfeer CAO aan de hand van de CAO-uitlegmethode (objectieve uitleg); deze uitspraak heeft betrekking op de CAO voor het levensmiddelenbedrijf. Omdat deze CAO de "werkgever" als normadressaat heeft, en niet de "onderneming", oordeelde de Kantonrechter dat uitsluitend de Picnic-vennootschap waarbinnen de online-winkel wordt geëxploiteerd onder de werkings sfeer van de CAO valt, geen toerekening van de activiteiten van andere vennootschappen binnen de Picnic-groep aan de activiteit van de vennootschap waarbinnen de online-winkel wordt geëxploiteerd omdat noch de werkings sfeerbepaling in de CAO, noch andere bepalingen elders in de CAO, aanknopingspunten bieden voor dergelijke toerekening.

Annotatie: hoewel de uitspraak voor het pensioenrecht niet direct van belang lijkt omdat de zaak betrekking had op een CAO, lijkt de uitspraak ook voor de uitleg van werkings sfeerbepalingen in verplichtstellingsbesluiten van verplichte bedrijfstakpensioenfondsen van belang. De uitspraak bevestigt dat indien de normadressaat voor een verplichtstelling de "werkgever" is, dat begrip werkgever niet dient te worden opgerekt tot andere werkgevers behorend tot een groep indien het betreffende verplichtstellingsbesluit geen aanknopingspunten biedt voor dergelijke toerekening (en doorbreking van de vennootschapsrechtelijke schil indien de werkgever een vennootschap is). Indien een verplichtstellingsbesluit zich richt op "ondernemingen", lijkt eventueel wel ruimte voor toerekening van activiteiten van andere werkgevers/vennootschappen binnen een groep. De uitspraak van de rechtbank lijkt mij juist, mede in het licht van de "Vector"- en "Adimec"-rechtspraak en de "duidelijkheidsrechtspraak" rond de uitleg van verplichtstellingsbesluiten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2019:8968&showbutton=true&keyword=picnic>

HR 29 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1869

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging

Samenvatting: wanneer de werkgever zich beroept op een eenzijdig wijzigingsbeding, moet de rechter – met inachtneming van alle omstandigheden van het geval – beoordelen of het belang van de werkgever bij wijziging van de arbeidsvoorwaarde, ten opzichte van het belang van de werknemer bij ongewijzigde instandhouding van de arbeidsvoorwaarde, zodanig zwaarwichtig is, dat het belang van de werknemer op gronden van redelijkheid en billijkheid

moet kijken voor het belang van de werkgever. Het gaat bij de toepassing van art. 7:613 BW dus om een belangenafweging, waarbij geldt dat een arbeidsovereenkomst alleen ten nadele van de werknemer kan worden gewijzigd indien voldoende zwaarwegende belangen aan de zijde van de werkgever dat rechtvaardigen. Bij deze belangenafweging wordt het in het gegeven geval voor het doorvoeren van de wijziging vereiste gewicht van de belangen van de werkgever mede bepaald door het gewicht van de belangen van de werknemer die daartegenover staan.

Annotatie: de absolute benadering van de wettelijke regeling rond het eenzijdig wijzigingsbeding houdt in dat de werkgever een zwaarwichtig belang moet hebben bij de door hem gewenste wijziging, uitsluitend indien daarvan sprake is moet vervolgens worden getoetst of het belang van de werknemer bij handhaving van de arbeidsvoorwaarden daarvoor moet wijken. In de absolute benadering is sprake van een tweetrapstoets (vergelijkbaar met de tweetrapstoets uit hoofde van het Stoof/Mammoet-arrest, de dubbele redelijkheidstoets). De relatieve benadering houdt in dat het belang van de werkgever bij wijziging van de arbeidsvoorwaarden in redelijke verhouding moet staan tot het belang van de werknemer bij handhaving van de arbeidsvoorwaarden. De Hoge Raad lijkt impliciet de relatieve leer te volgen. Dat betekent dat bij toepassing van een eenzijdig wijzigingsbeding een andere toets geldt dan bij toepassing van de Stoof/Mammoet-leer. Of zou de Hoge Raad wat betreft de Stoof/Mammoet-leer een andere weg gaan inslaan, te weten die van de belangenafweging zoals in deze zaak? Verder rijst de vraag hoe de zwaarwichtigheidstoets, de dubbele redelijkheidstoets en de onaanvaardbaarheidstoets zich verhouden en wanneer welke toets geldt (waarbij met name kan worden gedacht aan het verschil tussen een collectieve wijziging van arbeidsvoorwaarden versus een individuele wijziging van arbeidsvoorwaarden respectievelijk een wijziging van de beloning versus een wijziging van bijvoorbeeld arbeidstijden).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:1869>

Week 2/12 – 8/12

Gerechtshof Amsterdam 23 april 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:1455

Rubriek:

- medezeggenschap/OR/Ondernemingsraad
- procesrecht/gezag van gewijsde

Samenvatting: werkgever op grond van eerder arrest van het Gerechtshof Amsterdam gehouden om een besluitvoornemen aan de OR voor te leggen voor compensatie van de overgang van een bestaande pensioenregeling naar een mindere pensioenregeling in het kader van overgang onderneming, of vervangende instemming op een besluitvoornemen aan de Kantonrechter te verzoeken. Het Hof neemt in het dictum een termijn op en verbindt daaraan een dwangsom. Het voorstel hoeft geen volledige compensatie van de nadelen van de overgang in te houden, maar dient rekening te houden met de "plussen en minnen".

Annotatie: de bedoelde compensatie was niet wettelijk verplicht gezien de mogelijkheid die de regelgeving voor overgang onderneming biedt om de mindere regeling van de verkrijger in de plaats te stellen van de betere regeling van de vervreemder. De zaak betrof de uitleg en nakoming van een eerder arrest

van het Gerechtshof Amsterdam die moest worden nagekomen omdat deze uitspraak gezag van gewijsde had verkregen. De uitlegkwestie betrof de vraag of de werkgever überhaupt nog met een besluitvoornemen diende te komen. Daarover wierp de werkgever twijfel op gezien het gebruik van het woord "kan" in het eerdere arrest. Het Hof oordeelde in deze zaak dat uit het gebruik van dat woord niet volgde dat de werkgever ook kon kiezen om geen besluit meer te nemen, althans geen besluit voor instemming aan de OR voor te leggen (of vervangende instemming te verzoeken bij de Kantonrechter).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2019:1455&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 9/12 – 15/12

Rechtbank Den Haag 3 juli 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:12910

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: pensioenverevening geldt óók in geval van koude uitsluiting overeengekomen vóór invoering van de WVPS; pensioenverevening op de voet van de overgangsregeling van art. 11 WVPS leidt op de voet van art. 6:2, lid 2 BW tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg omdat: a. de vereveningsgerechtigde feitelijk royaal was gecompenseerd voor het ontbreken van pensioenverevening doordat zij levenslang voor een lage huur in een aan de vereveningsplichtige toekomend appartement mocht wonen, b. zij 20 jaar jonger was dan de vereveningsplichtige en na het eindigen van het huwelijk doorging met pensioenopbouw terwijl de vereveningsplichtige destijds al met pensioen was, c. zij vooruitzicht had op een royaal bijzonder partnerpensioen en partijen de laatste 20 jaar van hun 30-jarig huwelijk feitelijk al een affectieve relatie met een andere partner waren aangegaan en d. de vereveningsgerechtigde het bedrag gemoeid met de vordering tot pensioenverevening hoog heeft laten oplopen door de vordering zo laat in te stellen.

Annotatie: het achterwege blijven van pensioenverevening op grond van het leerstuk van het onaanvaardbaar rechtsgevolg blijft uitzondering, maar de omstandigheden in deze zaak waren wel uiterst bijzonder. In overwegingen 4.5 haalt de rechtbank uitgebreid de wetsgeschiedenis omtrent het buiten toepassing laten van de WVPS aan in verband met de ratio van art. 11 WVPS.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:12910&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 19 november 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:3010

Rubriek: pensioenovereenkomst/interne bestuurdersaansprakelijkheid/wijziging fiscale kader/VPL-wetgeving

Samenvatting:

- **Arbeidsvoorwaarden bestuurder volgen maatschappelijke trends.** werknemer/bestuurder van woningcorporatie waarvoor een vervroegde uittredingsregeling met uittreedleeftijd 57,5 gold diende de Raad van Commissarissen actief te informeren over de gevolgen voor deze regeling van de invoering van de VPL-wetgeving met ingang van 2006; werknemer/bestuurder mocht niet verwachten dat de regeling

gezien de maatschappelijke trends omtrent vervroegde uittreding ongewijzigd in stand zou blijven. **Schadeplichtigheid.** Werknemer/bestuurder schadeplichtig jegens werkgever.

- **Interne aansprakelijkheid bestuurder.** Uitgebreide motivering vanuit het rechtspersonenrecht voor interne aansprakelijkheid (aansprakelijkheid van de bestuurder van de rechtspersoon jegens de rechtspersoon) in de situatie van tegenstrijdige belangen tussen de bestuurder en de rechtspersoon.
- Daarvoor is noodzakelijk dat de bestuurder een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Dat dient te worden beoordeeld aan de hand van alle omstandigheden van het geval (o. 72-73).
- **Goed werknemerschap.** Uit de norm van het goed werknemerschap (art. 7:661 BW) volgt dat een werknemer die bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst met de werkgever schade toebrengt aan de werkgever, daarvoor niet jegens de werkgever aansprakelijk is, tenzij de schade gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de werknemer, met dien verstande dat uit de omstandigheden van het geval, mede gelet op de aard van de arbeidsovereenkomst, anders kan volgen (o. 7.4).
- **Samenloop.** Bij samenloop van aansprakelijkheid op basis van artikel 2:9 BW en artikel 7:661 lid 1 BW geldt dat de criteria 'ernstige verwijtbaarheid' en 'opzet of bewuste roekeloosheid' niet gelijk zijn te stellen. Van ernstige verwijtbaarheid in de zin van artikel 2:9 BW kan namelijk ook sprake zijn in gevallen waarin de bestuurder-werknemer zich bewust *had moeten zijn* van het roekeloze karakter van zijn gedraging(en), maar dat bewustzijn niet *daadwerkelijk* had, zoals artikel 7:661 lid 1 eerste volzin BW dat wel vereist. Er is echter geen beletsel de aansprakelijkheid van een bestuurder van een rechtspersoon die tevens werknemer is uitsluitend op art. 2:9 BW te baseren (o. 7.5).
- **Exclusieve werking goed werknemerschap.** Maar ook als van de exclusieve werking van artikel 7:661 lid 1 BW zou worden uitgegaan, dient de aansprakelijkheid te worden getoetst aan het criterium van de 'ernstige verwijtbaarheid' in de zin van art. 2:9 BW. Zo is in de laatste volzin van artikel 7:661 lid 1 BW bepaald (geparafraseerd) dat uit de omstandigheden van het geval, mede gelet op de aard van de overeenkomst, een ander criterium voor aansprakelijkheid van de werknemer kan volgen dan 'opzet of bewuste roekeloosheid'. Daarvoor bestaat in dit geval aanleiding, nu er geen goede reden is om, voor zover het de invulling van de functionele relatie tussen de bestuurder en de rechtspersoon betreft, de aansprakelijkheid van de bestuurder die tevens werknemer is anders te beoordelen dan die van de bestuurder die geen werknemer is. Kenmerkend voor de arbeidsovereenkomst is dat de werknemer in ondergeschiktheid van de werkgever functioneert (art. 7:610 BW) en instructies van de werkgever dient op te volgen (art. 7:660 BW). De werknemer-beschermende bepalingen van Boek 7, Titel 10 BW zijn (historisch) ingegeven door het beginsel van ongelijkheidscompensatie bij het aangaan en het in ondergeschiktheid uitvoeren van de arbeidsovereenkomst. Dit verklaart en rechtvaardigt een zeer beperkte aansprakelijkheid van de werknemer voor schade van de werkgever. Deze rechtvaardiging ontbreekt in het geval van de bestuurder-werknemer voor zover het de invulling van de functionele relatie tussen de bestuurder en de rechtspersoon betreft. Daarin verschilt hij niet van een bestuurder die niet tevens werknemer is (een

bestuurder-rechtspersoon) in dezelfde situatie. De aansprakelijkheid die in deze zaak in de periode tot 1 januari 2006 in geschil is betreft uitsluitend de invulling van deze functionele relatie. Dit betekent dat voor de periode tot 1 januari 2006 sprake is van aansprakelijkheid, indien de bestuurder ter zake van de schade een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Opzet of bewuste roekeloosheid is dan niet nodig (o. 7.6).

Annotatie: de bestuurder van een rechtspersoon die zijn eigen (pensioen)arbeidsvoorwaarden regelt, dient gezien deze uitspraak uiterst zorgvuldig te handelen jegens een raad van toezicht (zoals hier bij een vereniging) of raad van commissarissen en/of een algemene vergadering van aandeelhouders (bij een vennootschap). De betreffende organen dienen in het kader van het vaststellen van de (pensioen)arbeidsvoorwaarden van de bestuurder te worden geïnformeerd over wettelijke (on)mogelijkheden en hetgeen in de markt gebruikelijk is, waartegen een voorstel dient te worden afgezet zodat een weloverwogen afweging kan worden gemaakt bij instemming. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:3010&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 30 oktober 2019, ECLI:NL:RBOVE:2019:4626

Rubriek:

- insolventie/intercompany vordering als steunvordering
- pensioen en scheiding/DGA/externe uitvoering/onderdekking

Samenvatting: overweging 3.17. Over de mogelijkheid om vorderingen van groepsmaatschappijen als steunvordering aan te merken, heeft de Hoge Raad op 27 juni 2008 arrest gewezen (ECLI:NL:HR:2008:BD1380): "*Indien naast de vordering van de schuldeiser die het faillissement aanvraagt, alleen blijkt van een achtergestelde schuld van de schuldenaar die pas bij liquidatie behoeft te worden voldaan, kan slechts onder bijzondere omstandigheden worden geoordeeld dat de schuldenaar is opgehouden te betalen. Hoewel op zichzelf niet is vereist dat een mede aan het verzoek tot faillietverklaring ten grondslag gelegde steunvordering opeisbaar is, kan het onbetaald laten van een pas bij liquidatie opeisbare vordering op zichzelf niet als een toereikende aanwijzing worden beschouwd dat de schuldenaar is opgehouden te betalen. De schuldenaar betaalt de achtergestelde vordering weliswaar niet, maar daartoe bestaat ook geen verplichting eerder dan bij liquidatie.*"

I.c. faillietverklaring omdat de vennootschap in de toestand verkeerde dat deze was opgehouden schulden te betalen, mogelijke toekomstige opbrengsten van lopende procedures maakte dit niet anders.

Annotatie: deze uitspraak kan voor de pensioenrechtspreek van belang zijn in geval van onderdekking binnen een pensioen-BV die onderdeel uitmaakt van een groep, met name indien de externe uitvoering van de rechten van de ex-partner van de DGA in geding is. Slechts opeisbare vorderingen op groepsvennootschappen moeten in die situatie worden voldaan om de onderdekking op te heffen (tenzij dat tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg zou leiden). Opgemerkt zij nog dat een balansvoorziening gevormd bij een groepsvennootschap in verband met een tekort binnen een pensioen-BV niet tot een opeisbare vordering voor de pensioen-BV leidt (balansvoorzieningen betreffen de interne financiën van een vennootschap (de solvabiliteits- en liquiditeitspositie), maar zijn niet bepalend voor de rechtspositie van derden zoals groepsvennootschappen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2019:4626&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 3 december 2019,
ECLI:NL:GHARL:2019:10322

Rubriek: pensioenovereenkomst/uitleg/pensioenreglement

Samenvatting:

- In het kader van toepassing van een pensioenreglement van een pensioenfonds kan sprake zijn van arbeidsongeschiktheid van 60% terwijl voor de toepassing van loonschalen wordt uitgegaan van deeltijdpercentage 50 (overweging 2.5).
- Vanaf ingangsdatum van de VUT mocht voor de toepassing van de VUT-regeling worden uitgegaan van arbeidsongeschiktheid van 60% zodat de VUT-uitkering werd berekend op basis van arbeidsongeschiktheid van 40%, zodat een en ander aansloot (overweging 2.6-2.7).

Annotatie: de uitspraak lijkt voor de rechtsontwikkeling van ondergeschikt belang, omdat het om feitelijke uitleg van specifieke arbeidsvoorwaarden in een specifieke situatie ging.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:10322&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 5 december 2012, ECLI:NL:GHSHE:2019:4408

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: bepaling behoefte aan alimentatie; de omstandigheid dat in de eerste twaalf jaar van het huwelijk van partijen geen pensioen is opgebouwd, een (al dan niet bewuste) keuze van partijen geweest, die daarom bij echtscheiding niet behoefteverhogend werkt.

Annotatie: indien tijdens (een gedeelte van) een huwelijk geen pensioen wordt opgebouwd, zodat over die periode geen recht op pensioenverevening ontstaat, betekent dat niet dat de potentiële vereveningsgerechtigde als onderdeel van de alimentatie recht heeft op een pensioenpremiecomponent om het " gemis " aan pensioenverevening te compenseren. De vereveningsplichtige/alimentatieplichtige heeft zelf immers te zijner tijd ook geen pensioeninkomsten verworven over de betreffende periode.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:4408&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 16/12 – 22/12

HR 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2037

Rubriek: gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid

Samenvatting:

Vraag. Deze zaak betrof onderscheid tussen werknemers die wel of geen ontslaguitkering ontvingen, welk onderscheid inhield dat voor degenen die een

ontslagitkering ontvingen de pensioenopbouw op leeftijd 62 werd stopgezet. Vraag was of dat leeftijdsonderscheid objectief was gerechtvaardigd.

Oordeel HR: uitgangspunt is dat het op de weg van ABP lag om te onderbouwen dat het voor, kort gezegd, een evenwichtige en betaalbare pensioenregeling voor (gewezen) werknemers en pensioengerechtigden noodzakelijk was om de leeftijdsgrens voor pensioenopbouw voor gewezen werknemers die een ontslaguitkering ontvangen, op 62 jaar te stellen. Het onderdeel klaagt uitsluitend dat steeds met behulp van een cijfermatige onderbouwing moet worden aangetoond dat sprake is van een middel dat noodzakelijk is om het legitieme doel te bereiken. Die klacht berust in haar algemeenheid op een onjuiste rechtsopvatting. Of en zo ja, in hoeverre, een dergelijke cijfermatige onderbouwing moet worden gegeven, hangt af van de omstandigheden van het geval. In dat verband is bijvoorbeeld van belang wat de aard is van het legitieme doel en ook of partijen zich hebben beroepen op argumenten die vergen dat degene die het onderscheid naar leeftijd heeft gemaakt, een cijfermatige onderbouwing verstrekt. Dit laatste was aan de orde in het arrest van de Hoge Raad van 18 december 2015, ECLI:NL:HR:2015: 3628, rov. 3.3.5 en 3.4.2.

Annotatie: of leeftijdsonderscheid objectief zijn gerechtvaardigd is behoeft niet uitsluitend op basis van cijfermatige analyses te worden aangetoond, maar kan ook op basis van (andere) omstandigheden worden aangetoond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2019:2037&howbutton=true&keyword=pensioen>

Uitspraak van de HR uit 2015:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:HR:2015:3628>

Conclusie AG (de HR wees contrair arrest):

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:872>

Rechtbank Noord-Nederland 10 december 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:5079

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting/bestuurdersaansprakelijkheid

Samenvatting:

- **Bestuurdersaansprakelijkheid** (O. 4.1). Ingevolge artikel 23 Wet Bpf 2000 is de bestuurder hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de verschuldigde bijdragen. Indien de bijdrageplichtige in gebreke is met de betaling en er bovendien geen rechtsgeldige melding van betalingsonmacht is gedaan, wordt vermoed dat de niet betaling van de bijdragen aan de bestuurder is te wijten. Weerlegging van het vermoeden mag slechts die bestuurder, die aannemelijk maakt dat het gebrek aan een rechtsgeldige melding niet aan hem te wijten is.
- **Melding betalingsonmacht** (O. 4.3). Ingevolge het bepaalde in artikel 23 lid 2 Wet Bpf 2000 is het "lichaam" gehouden onverwijld nadat gebleken is dat zij niet tot betaling in staat is, daarvan melding te doen aan het bedrijfstakpensioenfonds, volgens de bij algemene maatregel van bestuur - in casu het Besluit meldingsregeling Wet Bpf 2000 (Stb. 2000, 631) (hierna: Besluit meldingsregeling) - gestelde nadere regels. In artikel 2 lid 2 van het Besluit meldingsregeling staat dat een melding van betalingsonmacht ter zake van een bijdrage, die is vastgesteld vanwege de omstandigheid dat ten onrechte geen bijdrage is vastgesteld dan wel dat na de vaststelling van de bijdrage blijkt, dat een lagere bijdrage is vastgesteld dan is verschuldigd, uiterlijk veertien kalenderdagen na de dag waarop de pensioenbijdrage behoorde te zijn

voldaan, moet plaatsvinden. In casu geen tijdige meldingen betalingsonmacht.

- **Vorm melding betalingsonmacht** (O. 4.5). De vraag of een niet schriftelijke gedane melding louter op die grond niet rechtsgeldig is ter discussie staat, nu artikel 23 lid 2 Wet Bpf 2000 niet vermeldt dat er bij AMvB nadere regels kunnen worden gesteld aan de *vorm* van de melding van betalingsonmacht. Dat betekent echter niet dat in het onderhavige geval een enkele telefonische mededeling volstaat.
- **Bevoegdheid Kantonrechter ten aanzien van vorderingen Bpf gegrond op onrechtmatige daad** (O. 4.10 en 4.11). Ingevolge artikel 216 Pensioenwet (PW) worden burgerrechtelijke rechtsvorderingen uit hoofde van een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement, behandeld en beslist door de kantonrechter. De ruime omschrijving van voormeld wetsartikel laat ruimte voor extensieve interpretatie, waarbij de aard van de vordering bepalend is voor de bevoegdheid van de kantonrechter. Verder is in artikel 25 Wet Bpf 2000 bepaald dat burgerlijke rechtsvorderingen ter zake van deelneming in en uitkering uit een bedrijfstakpensioenfonds waarvoor een verplichtstelling geldt aan de kantonrechter worden voorgelegd. De vordering van het Pensioenfonds betreft in feite een vordering uit hoofde van een pensioenreglement en een uitvoeringsreglement, meer specifiek een vordering betreffende deelneming in en uitkering uit een bedrijfstakpensioenfonds waarvoor een verplichtstelling geldt. Kantonrechter bevoegd.
- **Onbehoorlijk bestuur c.q. onrechtmatige daad** (O. 4.14). De kantonrechter acht voor haar oordeel van belang dat de begrippen collectiviteit en solidariteit wezenskenmerken van onze pensioenfondsen zijn en dat het systeem van de Wet Bpf 2000 is dat de aanspraak op pensioen los staat van de vraag of daadwerkelijk premie is voldaan (*Kamerstukken II, 2005-2006, 30413, nr. 3. p. 25, respectievelijk p. 63*). Dit systeem brengt met zich dat het Pensioenfonds, dat zowel de belangen van de deelnemers als die van de onder de verplichtstelling vallende werkgevers dient te bewaken, strikt de hand moet houden aan de premiebetaling (zie ook Hof Den Bosch, 19 april 2016, ECLI:NL:GHSE:2016:1523). Het niet afdragen van de premie was in casu onrechtmatig.

Annotatie: gegeven de feitelijke omstandigheden werd in de afweging tussen de handhavingsplicht die een Bpf heeft in het kader van de premie inning en de verplichting die de werkgever heeft om premie af te dragen indien hij onder een Bpf valt, beiden geënt op art. 4 Wet Bpf 2000, volledig de zijde van het Bpf gekozen. Dat leidde in deze zaak tot persoonlijke aansprakelijkheid van de bestuurders van de werkgevers/rechtspersonen die onder de werkingssfeer van het Bpf vielen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:5079&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 23/12 – 29/12

Rechtbank Noord-Holland 17 oktober 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:10067

Rubriek: fiscaal/overdracht pensioenaanspraak door BV van verzekeraar/afkoop
Samenvatting:

- **Oordeel.** Eiser's BV neemt de pensioenaanspraak ten gunste van eiser over van een externe verzekeraar en verkrijgt daardoor liquide middelen. Ten tijde van de overdracht was het eigen vermogen van de BV negatief en werd er verlies geleden. Er was aldus sprake van onderdekking. Met de verkregen liquide middelen wordt de schuld van de BV aan eiser verlaagd. Het voorgaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat sprake is van een afkoop van de pensioenaanspraak. Dit is een verboden gedraging als bedoeld in artikel 19b van de Wet op de Loonbelasting. De oorspronkelijke pensioenaanspraak dient als loon uit vroegere dienstbetrekking in aanmerking te worden genomen.
- **Beroep op wetsgeschiedenis** (O. 20). Uit de parlementaire geschiedenis van artikel 19b, eerste lid, aanhef en onderdeel b, Wet LB, volgt dat een gedeeltelijke afkoop gelijk wordt behandeld als een algehele afkoop (Tweede Kamer, vergaderjaar 1993-1994, 23 046, nr. 6, blz. 14):

'Het op gelijke voet behandelen van gedeeltelijke afkoop met algehele afkoop dient te worden gezien tegen de achtergrond dat wij er zeer veel waarde aan hechten dat de oudedagsvoorziening - gelet op het verzorgingskarakter en op de aanzienlijke fiscale faciliteiten die zijn verleend - zo ongeschonden mogelijk wordt bewaard (...)

Niettemin hebben wij (...) ook bij gedeeltelijke afkoop gekozen voor het onmiddellijk tot het loon rekenen van de totale aanspraak om werknemers te weerhouden tot een dergelijke handeling over te gaan.'

Annotatie: deze zaak betrof een overdracht in 2014. Overdrachten van verzekeraar naar BV kwamen ook voor in het kader van uitfasering van pensioen in eigen beheer dat (gedeeltelijk) was verzekerd gedurende de jaren 2017 tot en met 2019. De vraag rijst of zich in het kader van dergelijke overdrachten naar BV's met onderdekking soortgelijke problemen zullen voordoen als in deze zaak. Mij lijkt dat indien het pensioen in eigen beheer na de overdracht van een verzekeraar naar de BV niet minder vorderbaar en inbaar wordt dan zonder de overdracht, de overdracht niet als afkoop in fiscale zin zou moeten worden aangemerkt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2019:10067&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 16 december 2019,
ECLI:NL:OGAC:2019:292

Rubriek: eigendom/eigendomsrecht/onrechtmatige wetgeving/verhoging pensioenleeftijd

Samenvatting: civiele rechter kan niet oordelen over een eventuele verplichting voor Curaçao om het pensioengat 60-65 te vullen voor personen die vóór leeftijd 60 met VUT gingen, maar vanaf 60 geen AOW ontvingen, omdat een dergelijke procedure bij de bestuursrechter moet worden gevoerd tegen een besluit tot afwijzing van toekenning van een AOW-uitkering; dat de bestuursrechter zich eerder onbevoegd verklaarde komt omdat een procedure was gestart zonder vooraf een besluit uit te lokken.

Annotatie: vgl. de hiervoor in dit overzicht behandelde uitspraak Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 4 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:228.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAC:2019:292&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 18 december 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:6099

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting: De kantonrechter oordeelt dat eisende partij een werkgever is die verzekerde zorg verleend. Het enkele feit dat de vergoeding voor de verzekerde zorg loopt via een andere rechtspersoon, maakt niet dat de door eisende partij verrichte werkzaamheden niet als verzekerde zorg kunnen worden aangemerkt. Beroep op HR 23 september 2016, ECLI:NL:HR:2016:2171 waaruit volgt dat voor uitleg van de betreffende CAO werkzaamheden die binnen de ene rechtspersoon worden verricht niet mogen worden toegerekend aan een andere, tot hetzelfde concern of groep behorende, rechtspersoon faalde, omdat het in deze zaak niet om toerekening van activiteiten van de ene groepsvennootschap aan de andere ging, maar om de vraag of de rechtspersoon die de verklaring vorderde niet onder PFZW te vallen daadwerkelijk niet onder PFZW viel, wat niet het geval was omdat de rechtspersoon de werkzaamheden waar het om ging (verzekerde zorg) juist wel verricht..

Annotatie: deze uitspraak betreft gezien het voorgaande niet de toepassing van de Vector- en Adimec-rechtspraak. Zie ook Rechtbank Midden-Nederland 28 augustus 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4029, eerder opgenomen in dit jaaroverzicht, waar ten aanzien van PFZW wel de Vector-rechtspraak (toerekening) werd toegepast.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:6099&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 29/12 – 31/12

Rechtbank Midden-Nederland 18 december 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:6107

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/vrijwillige aansluiting

Samenvatting: uitleg uitvoeringsovereenkomst (vrijwillige aansluiting bij een Bpf) op basis van de Haviltex-uitlegmethode (O. 5.7). De VPL-regeling en de uitvoeringsovereenkomst bieden geen grond voor toekenning VPL-aanspraken aan gewezen deelnemers waarvan de deelneming voor ingang van de VPL-aanspraken eindigde; geen bewijs voor opgewekt vertrouwen anderszins; werknemers kunnen geen recht ontlenen aan foutieve informatie na het eindigen van de deelneming; geen informatieplicht voor het Bpf op grond van aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid.

Annotatie: in de praktijk plegen overeenkomsten voor vrijwillige aansluiting bij een Bpf inhoudelijk gelijk te zijn aan het uitvoeringsreglement van het Bpf. Gevolg van het oordeel in deze zaak is dat gelijklopende teksten mogelijk voor deelnemers op basis van verplichte aansluiting anders blijken te moeten worden uitgelegd dan voor deelnemers op basis van vrijwillige aansluiting. Mij lijkt dat een uitvoeringsovereenkomst op basis van vrijwillige aansluiting, voor zover het

de positie van de deelnemers betreft, ook op basis van objectieve uitleg zou moeten worden uitgelegd, omdat de betreffende werknemers evenmin bij de totstandkoming van de uitvoeringsovereenkomst voor vrijwillige aansluiting zullen zijn betrokken als werknemers die verplicht deelnemen bij het uitvoeringsreglement.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:6107&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rubriek:

Samenvatting:

Klik op de link hieronder voor de uitspraak